

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖
ณ สภานิติบัญญัติ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๑ คน

ประธานวุฒิสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาบริหารและการศึกษาพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๔๕๘/๒๕๓๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การบริหารและการยุติธรรม ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการ
การบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมภพ โทตระกิตย์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสรวร เสวีญ โกรจิตติ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. พลอากาศเอก กิ่งดี พیمانทิพย์	๔. นายจิตตา กลิ่นสุนทร
๕. พลเรือตรี โชคชัย พลสิทธิ์	๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาคะนันท์
๗. นายประเสวีรัฐ บุญศรี	๘. นายพชร สุทธิธรรมดำรง
๙. นายวิหุล เครื่องงาม	๑๐. พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ศิริพงษ์ ทองใหญ่
๑๑. พลตรี สมพันธ์ บุญถึงवाल	๑๒. พลอากาศโท สมศักดิ์ เวสุวรรณ
๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	๑๔. พลเรือตรี สิวราญ อัสสาอังก
๑๕. พลเอก สิทธิ จีรโรจน	๑๖. นายสุทธิ เพงปาน
๑๗. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาได้รับ
เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๖

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตต์

(นายสมภพ โหตระกิตต์)

ประธานคณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม

รายงานของคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรม

ความที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
  - ๑.๑ วัลลภศรี กิตติ ประทุมแก้ว รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๒ นายไฉ่ว นราหมี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
กรมประชาสัมพันธ์
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๓ นายประสงค์ รัตนันท์ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน กรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๔ นางอัมพร จุฬานนท์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๕ นายประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์ รองเลขาธิการสำนักงาน
ประกันสังคม สำนักงาน
ประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผู้ปฏิบัติ จำนวน ๕ คน คือ
- ๒.๑ นายธรรมนุญ ลีcorpelli   ๒.๒ นายช่วงดี ฉายะบุตร
- ๒.๓ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร
- ๒.๔ นายโระ บิตรชาติ   ๒.๕ นายสุชน ชำลีเครือ

๓. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลีcorpelli และนายช่วงดี ฉายะบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๔ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข
การส่งเสริมและพัฒนาการเมือง การปกครอง การปกครองท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น
การทะเบียนราษฎร การส่งเสริมการศึกษาและการประกอบอาชีพ การพัฒนาชุมชน
การรักษาความมั่นคงภายใน การป้องกันสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชน การที่ดิน การประมง การประมงเคอเรชี่ การสาธารณสุขและการสาธารณสุข
การโยธา การราชทัณฑ์ การผังเมือง และการพัฒนาชนบท"

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายธรรมณู ลีคณลี และนายชวงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๐ กระทรวงมหาดไทยมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการปกครอง
- (๔) กรมการพัฒนาชุมชน
- (๕) กรมตำรวจ
- (๖) กรมที่ดิน
- (๖ ทวิ) กรมประชาสัมพันธ์
- (๗) กรมโยธาธิการ
- (๘) กรมราชทัณฑ์
- (๙) สำนักผังเมือง
- (๑๐) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท"

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมณู ลีคณลี และนายชวงศ์ ฉายะบุตร

ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา

๒๒ ทวิ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๒ ทวิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
การบริหารแรงงาน การจัดหางาน ~~การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงาน~~ การพัฒนาฝีมือแรงงาน
การสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน และการประกันสังคม"

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายวิระ ปิตรชาติ

ขอแปรญัตติมาตรา ๓๓ ตีไว้

คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมณู ถัดพลี และนายช่วงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติตัดความในมาตรา ๓๓ ตีไว้ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓ ตีไว้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการจัดหางาน
- (๔) กรมประชาสัมพันธ์
- (๕) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๖) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (๗) สำนักงานประกันสังคม"

คณะกรรมการมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุชน ชาลีเครือขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๓๓ ตีไว้ เป็นดังนี้

ดังต่อไปนี้

"มาตรา ๓๓ ตีไว้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีส่วนราชการ

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการจัดหางาน
- (๔) กรมประชาสัมพันธ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (๕) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๖) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (๗) สำนักงานประกันสังคม
- (๘) สำนักงานโอบายชและแผน"

คณะกรรมการข้าราชการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติทวงสงวน

(บันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ)

นายธรรมนุญ ลัดเชลล์

ขอแปรญัตติตัดคำว่า

"การประชาสัมพันธ์" และ "กรมประชาสัมพันธ์" ในบันทึกเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติออก

คณะกรรมการข้าราชการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับราชงานนัดด้วยแล้ว

พนัสศักดิ์ วรณพงษ์

(นายพนัสศักดิ์ วรณพงษ์)

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้มีกระทรวง ทบวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงกลาโหม
- (๓) กระทรวงการคลัง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ
- (๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๖) กระทรวงคมนาคม
- (๗) กระทรวงพาณิชย์
- (๘) กระทรวงมหาดไทย
- (๙) กระทรวงยุติธรรม
- (๑๐) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- (๑๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- (๑๒) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๑๓) กระทรวงสาธารณสุข
- (๑๔) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๕) ทบวงมหาวิทยาลัย"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การส่งเสริมและพัฒนาการเมืองการปกครอง การปกครองท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การทะเบียนราษฎร การส่งเสริมการศึกษาและการประกอบอาชีพ การพัฒนาชุมชน การรักษาความมั่นคงภายใน การป้องกันสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การที่ดิน การสาธารณสุขป้องกันและกำจัดมลพิษ การโยธา การราชทัณฑ์ การผังเมือง และการพัฒนาชนบท

มาตรา ๒๐ กระทรวงมหาดไทยมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการปกครอง
- (๔) กรมการพัฒนาชุมชน
- (๕) กรมตำรวจ
- (๖) กรมที่ดิน
- (๗) กรมโยธาธิการ
- (๘) กรมราชทัณฑ์
- (๙) สำนักผังเมือง
- (๑๐) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๙ ทวิ มาตรา ๒๒ ทวิ และมาตรา ๒๒ ศรี แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๕

"หมวด ๙ ทวิ
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๒๒ ทวิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
การบริหารแรงงาน การจัดหางาน การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาฝีมือแรงงาน
การสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการประกันสังคม

มาตรา ๒๒ ตวิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการจัดหางาน
- (๔) กรมประชาสัมพันธ์
- (๕) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๖) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (๗) สำนักงานประกันสังคม

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ค่อยไปนี่เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญท่านประธาน
กรรมาธิการแถลงครับ

นายสมภพ โทตระกิตต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
สำหรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้น คณะกรรมาธิการไม่ได้
คำเนินการแก้ไขอย่างไร เห็นพ้องกับร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้มีท่านสมาชิกสนใจ
แปรญัตติอยู่ ๕ ท่าน เมื่อได้ฟังคำชี้แจงแล้ว ๒ ท่านก็เห็นพ้องด้วย จึงลงสงวนไว้อีก ๓ ท่าน
ซึ่งท่านก็คงจะได้แถลงต่อท่านประธานสภาในลำดับต่อไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขานุการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ธรรมบุญ กับคุณช่วงค์ ขอสงวนไว้ เชิญคุณช่วงค์รับ
นายช่วงค์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายช่วงค์
ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา ได้สงวนคำแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม ไว้ในมาตรา ๕ นี้เพื่อจะให้วุฒิสภาแห่งนี้ได้กรุณาพิจารณาให้ละเอียด เพื่อความ
รอบคอบตามบทบาทของสมาชิกวุฒิสภา คือกระผมมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติโดยเฉพา
มาตรา ๕ ได้เติมการประชาสัมพันธ์แล้วสิ่งที่เกี่ยวข้องในอีกหลายมาตราที่เกี่ยวข้อง
คือลำดับการประชาสัมพันธ์จากกระทรวงมหาดไทย ไปไว้ถึงกระทรวงแรงงาน กระผมยัง
ประสงค์ที่ขออาจจะให้กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในกระทรวงมหาดไทยรวมทั้งงาน
ประชาสัมพันธ์ด้วย จึงได้แปรญัตติโดยเฉพาะ มาตรา ๕ นี้

เหตุผลประการที่ ๑ ก็คือว่า ในร่างเดิมของรัฐบาลที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
ในครั้งแรกตลอดจนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในระหว่างที่ทางรัฐบาลได้เสนอมายังสภาผู้แทน
ราษฎรนั้น มิได้มีการประชาสัมพันธ์ไปไว้ในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแต่
ประการใด การเปลี่ยนแปลงนี้มาเปลี่ยนแปลงในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร
เพราะฉะนั้นน่าจะได้มีการพิจารณาให้ละเอียดในส่วนนี้ กระผมขอรับรองกราบเรียนว่า

ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า กับคำว่า สวัสดิการสังคมนั้นเป็นความหมายที่แตกต่างกัน ตามพจนานุกรมนั้นได้เปิดดูแล้วในหลายหน้า โดยเฉพาะฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้ให้ความหมายไว้ชัดเจนว่า ประชาสงเคราะห์หมายถึงการช่วยเหลือพลเมืองประชาชน ส่วนสวัสดิการสังคมนั้น หมายถึงคนที่อยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบ กฎเกณฑ์ และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ชีวิตและการทำงานที่ดีขึ้น ๑ ด้านมีความแตกต่างกันก็ถือว่า

ประการที่ ๑ นั้นประชาสัมพันธ์มีขอบเขตความหมายกว้างกว่า ก็เน้นถึงประชาชนทั่วไป เหมือนกับภารกิจของกระทรวงมหาดไทย คือบำบัดทุกข์บำรุงสุข แต่คำว่าสวัสดิการสังคมนั้นเน้นเฉพาะเรื่องการทำงานเท่านั้น กระผมขออนุญาตทราบเรียนว่ากรมประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันนี้เกี่ยวข้องกับงานทั่วประเทศกับพลเมืองประมาณ ๕๖ ล้านคนเศษด้วยกัน ตามทะเบียนสำมะโนครัว แต่ว่ากระทรวงแรงงานที่จัดตั้งใหม่ในชั้นแรกมีคนจำกัด พิจารณาจากสำนักงานประกันสังคมจะเห็นได้ว่าคนที่เสีย เบี้ยประกันนั้นเพียงประมาณ ๒ ล้านเศษ ๆ ไม่เกิน ๓ ล้านคนเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระทรวงแรงงานในระยะแรกจะเกี่ยวข้องกับเฉพาะคนไม่กี่ล้านคน อาจจะ ๒ ล้านคน ๓ ล้านคน ๕ ล้านคนแต่ตัวเอง แต่ว่าประชาสงเคราะห์นั้นกว้างถึงคนทั้งประเทศ ๕๖ ล้านคน ไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน คนหนุ่ม คนสาว คนแก่ คนชราทั้งสิ้น อยู่ภายใต้การประชาสัมพันธ์ทั้งสิ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กรมประชาสัมพันธ์ราชธานีมาพบ ในขณะที่กำลังตั้งกระทรวงมหาดไทยได้ให้คำขวัญไว้ว่า บำบัดทุกข์บำรุงสุข บำบัดทุกข์คือการประชาสัมพันธ์นั้นน้อยที่สุด และกระผมก็พิจารณาในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นความหมายของคำ ภาษา ตลอดจนพจนานุกรมแล้ว จะเห็นว่าไม่เห็นสมควรเลิกที่ว่าการประชาสัมพันธ์จะไปอยู่ในคนใหม่ หันไปเห็นเหตุผลที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือว่าในปัจจุบันนี้กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงหลักมีภารกิจในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขกับพี่น้องประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะฉะนั้นประชาชนที่ประสบความทุกข์ยากต่าง ๆ ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ไม่ว่าฝนจะตก น้ำท่วม ไข้หวัด หนาวเหน็บ ไม่มีอาหาร ไม่มีข้าว ไม่มีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เห็นอยู่กับการประชาสัมพันธ์ทั้งสิ้น ในขอบเขตที่กว้างขวาง ก็ยึดถือตัวจากการทำงานที่มากับตัวจากกับอวสานชาติทั้งหลายอยู่ในการประชาสัมพันธ์ทั้งสิ้น ไม่ใช่เรื่องของแรงงาน

ประการที่ ๓ ก็คือว่าลักษณะงานของการประชาสัมพันธ์นั้น เป็นการสงเคราะห์ที่ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนในขอบเขตที่กว้างขวาง งานนิคมสร้างตนเองงาน

รับบุตรบุญธรรม จดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมกรมกม็องไม่เห็นว่าจะทะเบียนรับบุตรบุญธรรม
นี้จะไปอยู่ในกระทรวงแรงงานได้อย่างไร งานนิคมสร้างตนเองสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เรา
พิจารณาถึงงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์งบประมาณหลักส่วนใหญ่เป็นงบประมาณ
ที่คลุ้ใน เรื่องที่ไม่เกี่ยวกับด้านแรงงานสังคม เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ถ้ามองถึงในภาวะปัจจุบัน
แล้วจึงไม่น่ามีเหตุผลสมควรประการใด เลขที่จะไปไว้ในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประการที่ ๕ ก็คือว่าพิจารณาถึงการปฏิบัติงานในขณะนั้นแล้ว จะเห็นได้ว่าใน
ขณะนี้เมื่องานการประชาสงเคราะห์อยู่ในขอบเขตของกระทรวงมหาดไทยนั้น สามารถ
ทำงานได้ดีกว่าด้วยดี เพราะว่ามีหน่วยงานที่สนับสนุนเกื้อหนุนกับการประชาสงเคราะห์
โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยมีบุคลากรรองรับอยู่ในภูมิภาคทุกระดับ ตั้งแต่จังหวัด อำเภอ
ตำบล หมู่บ้าน ขณะนี้งานของประชาสงเคราะห์นี้มีแค่ประชาสงเคราะห์จังหวัด
ประชาสงเคราะห์อำเภออีกไม่มี ลงไปข้างล่างจึงไม่มีงานระดับตำบลอำเภออาศัยพัฒนากรเป็นผู้
ที่ช่วยทำงานให้ แต่กรมกม็องในสภาพของกระทรวงแรงงานที่ตั้งใหม่ กรมที่ตั้งใหม่
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ขอบเขตของงานมันแคบ แคบ
อยู่จำกัด เพราะฉะนั้นมองถึงประโยชน์ของชาติในส่วนนี้แล้วนี้ในช่วง ๕ ปี ๑๐ ปีแล้ว
น่าจะไม่มีผลนะครับ ถ้าหากว่าวันข้างหน้าเกิดมีแนวโน้มเสี่ยงในการที่จะพัฒนาในส่วนที่ไป
เกี่ยวข้องกับแรงงานและสวัสดิการสังคม ก็อาจจะเสนอกฎหมายแก้ไขใหม่ ทำอย่างไรใหม่
ได้แล้วออกกฎหมายบังคับงานในกรมในกระทรวงได้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นสมมติถ้า
หากว่าจะตั้ง แทนที่จะนำกรมประชาสงเคราะห์ไปไว้ในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคมแล้ว ถ้าไปตั้งเป็นกรมแรงงานสงเคราะห์ สมมติว่าตั้งกรมแรงงานสงเคราะห์ขึ้นมา
คนแค่ ๓ - ๕ ล้านคน เฉพาะกิจของคนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ น่าจะสัมฤทธิ์ผลกว่า
เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นเหตุผลที่กระผมเห็นควรที่จะให้ตัด
กรมประชาสงเคราะห์ ออกจากมาตรา ๕ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ธรรมณูจะอภิปรายไหมครับ สงวนไว้

นายธรรมณู ดัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงที่ตกลงไว้วิธีสักจะมี
คุณสุนธิ์คนหนึ่ง ซึ่งสั้นหน่อส ตชกจะให้ช้พันพลเสียก่อน แล้วกระผมก็ปิดท้าย ไม่อย่างนั้น
แค่ขอร้องผมจะพูดสาว ๆ ไป แล้วไปพูดสั้น ๆ ฟังแล้วจะสวิงสวายไปหน่อย

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์จะอภิปรายก็อภิปรายไปเลย ไม่เป็นไร

นายธรรมณู ดัดพลี : กระผมให้คุณสุนธิ์พูดก่อนก็แล้วกันครับ

ประชาชนวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ให้เถย ในนี้ไม่มี ไม่ได้ส่งงานไว้

นายธรรมชญ ลัดพลี : ท่านให้กระผมพูดไปเลย

ประชาชนวุฒิสภา : เพราะอาจารย์เป็นคนสงวน อาจารย์ก็มีสิทธิ์ที่จะพูด

นายธรรมชญ ลัดพลี : ก็เปิดให้เขาไปก่อน

ประชาชนวุฒิสภา : แปลว่า อาจารย์สละสิทธิ์นะครับ

นายธรรมชญ ลัดพลี : ยังไม่ได้สละเลยครับ ปลอ้อสิทธิ์ก็ไปก่อน

ประชาชนวุฒิสภา : ถ้าอาจารย์จะพูด ก็พูดเสียตั้งแต่ตอนนี้

นายธรรมชญ ลัดพลี : ถ้าอย่างนั้นพูดเลยครับ ขอพระคุณ ท่านประธานที่

เคารพ ก่อนที่กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเห็นตัวจริงเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มี

กฎหมายแรงงานออกมาใช้ และขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ ให้กระทรวงแรงงานได้มีผลดีทั้ง

ในการปฏิบัติภารกิจที่สำคัญ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ กระผมอยากให้เห็น

กระทรวงแรงงานได้ทำงานด้านแรงงานอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องไปยุ่งกับงานอย่างอื่นที่

เป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งดังที่เห็นอยู่ว่า ได้ไปเอากรมประชาสัมพันธ์มา ซึ่งเรื่องนั้น

กระผมก็เห็นว่า จะเป็นการทำให้ความรู้สึกนึกคิดของกรมที่หวังคือสามง่ามจะเห็นกระทรวงนี้

ได้เจริญขึ้นต้องสืบสน แล้วอาจจะผิดหวังบ้างนิดหน่อย แทนที่กระทรวงนี้ ซึ่งเพิ่งจะได้ เริ่ม

ตั้งขึ้นมาใหม่ หลังจากพยายามมามาก แล้วก็ได้รับโอกาสในสภาวการณ์ปัจจุบันนี้เหมาะสม

ก็คิดไม่ทำงานของตัวให้จริงจัง จะเริ่มตั้งก็ไปตั้งว่าอย่างอื่นมาด้วย ซึ่งรู้สึกว่าจะไม่เหมาะ

เหมือนอย่างเด็กที่กำลังเจริญเติบโต เราควรให้การศึกษา ถ้าเด็กให้ศึกษาที่จะเอา เกษวิก

จะเอา ไปเล่นกีฬาก็จะเอา รับประทานขนมก็จะเอา กระผมว่าในที่สุดก็จะไม่ได้อะไร

สักอย่างหนึ่ง แล้วอาจจะได้โรคร้ายไข้เจ็บตตัวมาก็ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมก็

อยากจะกราบเรียนเหตุผลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อยู่ในที่ รวมทั้ง

รัฐบาลด้วยที่ได้กรุณาให้เกียรติมารับฟังการอภิปรายแปรญัตติในวาระ ๒, ๓ นี้ ก็อยากจะ

ให้ได้รับรู้ข้อเท็จจริงในแนวคิดของกระผม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภา แล้วอยากจะ

ให้เห็นว่าวุฒิสภาเราได้เห็นสภาพงานอย่างเต็มที่ที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติไว้

เหตุผลข้อแรก เหตุผลทางด้านกฎหมาย อสทจะกำหนดเรื่องว่า ตามรัฐธรรมนูญ

ฉบับปัจจุบันของประเทศไทย มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ ก็ได้บัญญัติไว้

ชัดเจนถึงแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่องการกระจายสงเคราะห์ไว้ว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะ

ต้องปฏิบัติ แล้วเป็นหน้าที่ที่แตกต่างกับคณะที่เกี่ยวกับการจัดหาแรงงาน การที่บัญญัติไว้

ต่างหากโดยขัดแย้งตามมาตรา ๘๒ ซึ่งกระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านนิพนธ์น้อย เพื่อ
 เห็นความแตกต่างบ้าง ตามรัฐธรรมนูญเผื่อท่านสมาชิกผู้ไม่เกิดวิฤติไม่ได้เอารัฐธรรมนูญมา
 ก็จะได้รีบฟังไปด้วย ตั้งแต่มาตรา ๗๙ รัฐพึงสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่
 เพื่อประเทศชาติ หรือในกรณีช่วยเหลือราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม หรือเนื่องจาก
 สาธารณภัยมาตรา ๘๐ รัฐพึงจัดให้มีการสังเคราะห์สงเคราะห์และสนับสนุนให้เอกชนมี
 ส่วนร่วมในการสังเคราะห์สงเคราะห์ มาตรา ๘๑ รัฐพึงช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้สูงอายุและ
 ผู้พิการ ให้มีสุขภาพกำลังใจและความหวังในชีวิต เพื่อสามารถดำรงตนอยู่ได้ตามสมควร
 แต่ในมาตรา ๘๒ ซึ่งเขียนแยกไว้เลย เพราะว่าถ้าัวแรงงานกับการประชาสงเคราะห์ไป
 ด้วยกันได้ควรจะเขียนไว้เป็นเรื่องของทวิชากรมมนุษย์ว่าควรจัดอย่างไรให้มีรายได้ และ
 ความมีประชาสงเคราะห์อย่างไร แต่ในแยกไว้เป็นมาตรา ๘๒ รัฐพึงสงเสริมให้ประชากร
 วิชาชีพงานมีงานทำ และพึงคุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิงกับ
 จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม ล่างมาตรา ๘๒ มีเรื่อง
 มากอยู่เหลือเกิน เอาอย่างเหมือนแรงงานหญิงอย่างเมื่อวันก่อนนี้กระผมก็ถูกลบไปหมดโดย
 เสียงอภิปรายของสมาชิกผู้เกิดวิฤติที่โจมตีนักข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้แรงงาน
 หญิงนั้นต้องกระทบกระเทือนเสียหายไป และการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภานิติมนตรีราชกิจ
 บางส่วนก็อยู่ภายใต้การนำของทำเนียบมนตรีก็คือกระทบกระเทือนไปทุกหมื่นถูกเข้าใจผิด
 ไป เพราะฉะนั้นจะเห็นได้เป็นเสี้ยวเดียวเท่านั้นเองก็บังเกิดปัญหา หรือโรงงานเคเคอร์ที่
 ทำคึกคักไฟไหม้ จะเห็นได้ว่าไม่มีหน่วยแรงงานอะไรก็ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือแต่ที่จะไป
 ให้ความช่วยเหลือแล้วก็ไปฟ้องค่า จะไปจัดอะไรต่ออะไรไว้ มีแค่ป้อเต็กตั้ง ร่วมกตัญญู
 หรือผู้แทนฯ เองก็ต้องออกไป รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐบาลบางส่วน นี้ก็จะเห็นได้ว่าเรื่อง
 แรงงานกับเรื่องประชาสงเคราะห์นั้นต่างกันและรัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้ ฉะนั้นนโยบายของ
 รัฐบาลก็มีอยู่ ซึ่งกระผมก็จะไม่ขออนุญาตอ่านหรอก เพราะว่าเวลาและที่ตั้งหีบ
 ออกจากกระเป๋าดูแลเวลาหน่อย แต่รัฐบาลชุดนี้โดยเฉพาะ ฯพณฯ ชวน ก็ได้ให้ความสำคัญ
 ในการที่จะช่วยเหลือระดับมาตรฐานการครองชีพ ของราษฎรที่ยากจนขัดสนด้วยสติปัญญาอะไร
 ต่าง ๆ ซึ่งก็ต่างจากเรื่องที่จะพยายามจัดให้มีแรงงานสัมพันธ์ที่ จัดให้มีกฎหมาย
 แรงงานที่ทันสมัยใหม่ แล้วอ้างที่ว่าตั้งกระทรวงแรงงานขึ้นมาก็เป็นผลพลอยได้ แต่ใน
 นโยบายนั้น ก็ไม่ได้มีบอกเลยว่าจะให้มีการเอากรมประชาสงเคราะห์นั้นมารวมกับกระทรวง
 แรงงานไม่ได้มีในนโยบายอันนั้น นโยบายอันนี้เราต้องถือว่าเป็นนโยบายที่เป็นหลักในการ

ปฏิบัติงานของรัฐบาลพิเศษเฉพาะอย่างถึงในเรื่องว่างของรัฐบาลฯ ที่ประเดี๋ยวจะพบจะได้
 เคยไป ที่เสนอมาก็ไม่มีเรื่องที่จะให้มีการประท้วงเพราะเหตุหรือการประท้วงเพราะเหตุผู้
 ในนั้น และว่างรัฐบาลเป็นผู้แทนฯ ก็ได้ตกลงกันแล้วว่าให้ถือว่างรัฐบาลเป็นหลัก เพราะฉะนั้น
 ตามกฎหมายในเรื่องของกระบวนการทางนิติบัญญัติจะเห็นได้ว่าต้องเดินไปตามนั้น ถ้ารัฐบาล
 เสนอมาลบแต่ทว่ามีปัญหาแต่โดยมากผู้แทนฯ ก็มักจะถึง ถึงเพื่อไปหาผลงานไปขออ้าง
 ราษฎรว่านั่นเสนอม่า ทางรัฐบาลเสนอม่าอะไรก็เสนอตาม ตามน้ำเข้ามา เกาะนั้นเอาไว้
 มาบ้าง ขอมให้รัฐบาลหนักไว้แล้วก็ได้ ได้ทุกอย่างขอให้ได้มีชื่อเข้ามาแล้วก็มาถือว่าง
 รัฐบาลเป็นหลักตามไป แล้วก็ไปขออ้างประชาชนของเขา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็จะเห็น
 ได้ว่าในรัฐธรรมนูญก็ได้ระบุไว้ ทั้งงานประท้วงเพราะเหตุนอกจากที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ได้อภิปรายไปแล้ว และความจริงกระผมคิดจะเสริมท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกท่าน แต่เมื่อ
 ท่านประธานให้กระผมพูดขึ้นก่อนตรงนี้ก็ขาดไปนิดหนึ่ง กระผมคิดว่าควรจะเรียบเรียงว่าอย่าง
 ในวิเคราะห์ที่นั่นก็เห็นแล้วชัดเจน ภาษาไทยที่ด ๆ เพราะฉะนั้นแม้ว่ารัฐบาลจะมา
 อ้างว่าได้เปลี่ยนชื่อกระทรวงแรงงานใหม่เป็นสวัสดิการสังคม ก็ยังไม่ได้หมายความว่าถึง
 การประท้วงเพราะเหตุ แต่เห็นงานของกรมแรงงานส่วนหนึ่ง ซึ่งมีกรมรับผิดชอบอยู่ คือ
 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และอีกกรมหนึ่งที่หน้าที่คล้าย ๆ กันก็จะรับงานเหล่านี้
 ไปทำก็เต็มมืออยู่แล้วถ้าทำได้จริงก็ได้รับประโยชน์มาก เพราะฉะนั้นในด้านนั้นกระผมคิดว่า
 คำเหล่านั้นก็น่าจะมาก็คงความนั้นแล้ว และถ้าว่าที่จริง ๆ ก็เห็นเหตุผลอีกอันที่กระผมอยาก
 จะกล่าวในที่นี้สักนิดหนึ่งก่อนเพื่อเสริมตรงนี้ ในร่างของรัฐบาลที่ท่านว่าแต่แรกซึ่งไม่มีกร
 ประท้วงเพราะเหตุเลย ไม่มีกรมประท้วงเพราะเหตุเลย ก็ได้กล่าวถึงคำว่าให้มีประสิทธิภาพ
 และเหมาะสมกับกาลปัจจุบัน ดังนั้นเขาเห็นในเรื่องที่มีกระทรวงแรงงาน พอเขาเสนอ
 ตั้งกระทรวงแรงงานเขาก็ให้หลักการเหตุผลที่ว่า เพื่อมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับ
 กาลการสมัยปัจจุบัน หมายความว่าปัจจุบันแรงงานเป็นที่ขาดได้มาก มีประโยชน์มากกว่าชาติ
 ต้องการ แล้วเพื่อจะให้การทำงานของแรงงานมีประสิทธิภาพ เพราะเดิมเป็นกองอยู่ใน
 กรมประท้วงเพราะเหตุ ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงเสนอกฎหมายขึ้นมา
 แต่ทั้งท่านประธานควรพิจารณาการดำเนินงาน และทางรัฐมนตรีบางท่านก็พยายามจะพูดให้
 เห็นว่า นั่นแหละถึงต้องเอากรมประท้วงเพราะเหตุมา เพราะเหตุผลกฎหมายที่เสนอและ
 ครอบคลุมไปถึงกรมประท้วงเพราะเหตุ โดยสวัสดิการแรงงานและสังคม แล้วนั่นแหละหลักการ
 ประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกาลปัจจุบัน ดังนั้นกระผมคิดว่าได้เคยชี้แจงว่า

ไปเปิดดูเดอะครับ คำนี้มากับกฎหมายของรัฐบาล และผู้แทนฯ มาขอความไป เกาะนั้นเอา
 ความไป มีประสิทธิภาพกับเขาบ้าง และตอนหลังพลก็ไปหัดเขากรมประชาสัมพันธ์
 เข้ามา ก็เสมือนว่ามีประชาสัมพันธ์ที่เพิ่งมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับภาพการณปัจจุบัน
 ไม้ใช้ครับ ภาพการณปัจจุบันในเรื่องแรงงานเราจะเห็นbum (๒๐๐๒) แต่ประชาสัมพันธ์
 คำนี้เหมือนกัน เพราะว่าเศรษฐกิจมันหดถอยตัวหาคนที่บูมยากขึ้น ไม่เหมาะสมกับ
 ภาพการณปัจจุบันเลย ซึ่งต้นฉบับปากกัด ชาวบ้านเรียกโต้นี่ช่วยสูงกว่าใช้น้ำชาติไปแล้ว
 อย่างนี้เป็นต้น เพราะจะไม่จะหาคนบริจาคมียสอง ไม่เหมาะสมกับภาพการณปัจจุบัน ถ้า
 สมัยหนึ่งขึ้นเรื่อช นั้นแหละผมว่ามีคนทำบุญมาก แต่ก็มีคนหนีไปมาก คนที่ชอบทำบุญเสวนहीं
 ทำบุญเพื่อไปซื้อของหรือไปหุ้นโล่งง่าย ๆ ก็ถอยหนีหมด เพราะว่าบางที่มันไม่ได้คู่ต้องย้าย
 ที่อยู่

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ เอาให้เก๋สักบ้างว่า ทำไมกรมประชาสัมพันธ์
 ไม้ควรรออยู่

นายธรรมบุญ ด้ดพลี : เพราะว่าเรื่องอย่างนี้กระผมกราบเรียนตรง ๆ นะครับ
 เป็นเรื่องมาหลายสิบปีแล้วมาเปลี่ยนกันที อดี้อย่างในสภาผู้แทนฯ เรามี ๓๐๐ กว่าคน
 เขาลัดกันพูดให้ฟังกัน เขายังทนกันได้นี้เรามีคนพูดเพียง ๓ คน มีคนฟัง ๑๐๐ กว่าคน
 แล้วท่านจะให้พูดเพียงประเดี๋ยวดังนี้ ๑๐๐ กว่าเข้าใจ กระผมก็ขอมลัญญาเพื่อเรียนกับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์จะพูดเท่าไรก็ได้ครับ แจ้งขให้ลู้ในประเด็น

นายธรรมบุญ ด้ดพลี : ก็นี่ใจครับ ในประเด็นที่กระผมกราบเรียน ก็เรื่อง
 ประชาสงเคราะห์ใจครับ กระผมจะขึ้นว่าต้องคนใจบุญค้ำถึงจะทำได้ เป็นงานบริจาค
 เป็นงานให้เปล่า เป็นงานที่คนเรามีเงินเย็น ไม้ใช้คนที่มีเงินมาจับมือ กระผมยังหาคำ
 พูดใน เรื่องนั้นเพื่อลดธงนี้ ว่าเป็นงานคนละประเภท เป็นงานสังกะสี อย่งกระผมเคยพูด
 แล้วเป็นงานที่ทางพุทธศาสนาก็คือว่าเป็นกิจกรรมสูงสุด นอกจากบำเพ็ญศีล ๕ ศีล ๘ แล้ว
 ทำสมาธิแล้ว ยิ่งควรจะมีจาคด้วยเพื่อจะได้เป็นนิพพาน เพราะฉะนั้นการบริจาค

ประชาสงเคราะห์ดีคงคนใจสูง คนอยู่ในระดับหนึ่ง ไม้จำเป็นต้องเป็นคนหญิงคนชาย
 อาจจะเป็นคนป่า หรือเด็ก ๆ บางคนเริ่มใจบุญแล้ว บริจาคเงินให้ชอกทานแล้ว อย่างนี้เป็น
 เรื่องจิตใจ เรื่องของการให้เปล่าไม้ได้หวังผลตอบแทน แต่ตรงงานนั้นเป็นเรื่องอีกทาง
 หนึ่งเลย เป็นเรื่องของกิเลส เป็นเรื่องของโลกะ legislative Institutional Repository of Thailand
 ไม้ให้โลกะชอกได้หน้าตาหน้าแดง
 แรงงานก็ชอกจะได้สูง นายจ้างก็ชอกให้ถูก ชอกจะได้กำไรมาก ๆ รัฐบาลก็ชอกจะ

เวลาซึ่งทั้งคู่ เกือบกันไป เกือบกันมาก เกิดโมหะและกิเลส เพราะฉะนั้นเรื่องจึงมารวมกันไม่ได้ คนเดียวจะดี ๒ หน้าไม่ได้ ฉะนั้นตัวอย่างที่กระผมเคยพูดไว้แล้วว่า ดอกเตอร์จีทิล (Je-kyll) กลางวันเป็นหมอดีต่อบุญ กลางคืนเป็นผู้ร้าย ครั้นนั้นหาได้ยากมาก ๑ ในล้าน หรือ ๑ ใน ๑๐ ล้าน เพราะฉะนั้นอย่างนี้เราจะไปเอาอย่างนั้นหรือ ให้กระทรวงนี้ทำได้ในด้านไป เรือไรคนเขามาทำบุญ แต่สักพักหนึ่งก็พยายามให้มี เรื่องเหล่านี้กันขึ้นมา ในการที่จะกำหนดได้เปรียบเสียเปรียบกัน เป็นเรื่องก็ยากมาก อย่างกระผมได้กราบเรียนว่า ตามรัฐธรรมนูญก็ชิงแบ่งแยกกันไป ถ้าขึ้นเอามารวมกระผมบอกว่ามีเหตุผลที่ว่ารวมกันไม่ได้ อย่างประการแรกเป็นงานคนละรูปแบบ เป้าหมายกลุ่มบุคคลก็คนละประเภท อย่างการประชาสัมพันธ์คนพวกนี้ คนพวกนี้ ชักชวนคือโอกาส พิจาร ประสงค์ก็มีผิด คนกลุ่มน้อยและไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง อย่างที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว เวลานี้เราก็ต้องสังเคราะห์แต่แค่ประเภทคู่ ซึ่งไม่มีเพศ เราก็ยังต้องสังเคราะห์เข้าไปแล้ว แล้วก็อย่างระดับขั้นก็เหมือนกัน หรือพวกจิตกรรมอะไรต่าง ๆ พวกนี้ก็ต้องสังเคราะห์ซึ่งอันนี้ไม่ได้เกี่ยวกับแรงงานเลยอย่างคนจิตกรรมบางครั้งเป็นดอกเตอร์ เป็นอธิบดีก็อาจจะจิตกรรมได้ เมื่ออย่างในสภาเราก็จะเห็นบางที่ก็กระทบกันไปกระทบกันมาใช่หมดครับ คนนั้นก็ชอบผู้ชายอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้เราต้องสังเคราะห์อันนี้ไม่ได้เกี่ยวกับแรงงานเลย จะส่งไปกระทรวงแรงงานหรือครับ มันไม่ได้ใช่ไหม เพราะฉะนั้นอันนี้เราต้องสังเคราะห์ คนละเรื่อง แต่อันนี้วัตถุประสงค์ เจตนาหน้าที่ปฏิบัติก็ต่างกันข่าวกับคำทางกรมประชาสัมพันธ์ทำให้ดีขึ้น ทำให้เขาได้มาระดับคุณค่าชีวิต ได้ให้สังคมยอมรับ แต่ในแรงงานนั้นเป้าหมายเพื่อให้เขาได้ประโยชน์ จริงอยู่เป้าหมายรวมกันคือประเทศชาติ แต่ทางเดินไปนั้นเดินคนละทางบางที่ส่วนกัน อันนี้เป็นเรื่องยากที่จะให้กระทรวงเดียวกัน เหมือนกับเอานมจืดมาผสมนมจืดน้ำพริก คือถ้าพูดให้แรงกว่านั้นก็เหมือนน้ำหวานโยคีครีมแล้วเอาบลูว่าเข้าไปใส่แล้ว มันก็คงจะรับด้วยความยากลำบากในถ้วยเดียวกัน ท่านอาจจะรับในมือเดียวกันได้คนละถ้วย คนละเวลา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอถามจะกล่าวว่ามีบางท่านบอกว่างานนี้เป็นงานควบคู่เอามาอยู่ได้ กระผมได้รับคำสั่งมาจากกรรมการสภาการกระผมได้กราบเรียนไปว่างานควบคู่กัน คือห่วยคู่ต้องควบคู่ไปจริง ๆ ไม่มาพบกันเหมือน ๒ มือ ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าการประสานงานจะทำให้ห่วยหรือเปลวก็เหมือนกับ ๒ มือ มืออันแรงงาน มืออันกรมประชาสัมพันธ์ ถ้าถือคนละมือก็กระผมเห็นด้วย เหมือนงานบัญชีกับงานกองคลังต้องแยกกัน จะยกตัวขึ้นเดียวกันก็ยกกันไม่ได้ อันนี้ก็เหมือนกัน

ถ้ามารวมกันก็สูง คือถ้าเอาเมื่อมารวมกันอย่างนี้ผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ถ้าลู่อย่างนี้อยู่นั้นจะ
 กระหวากกัน กระผมเห็นด้วย เหมือนกับคนที่ ๒ ๓ ๔ คนถ้ำแข่งกัน ๒ ๓ ๔ คนถูก
 ผูกขาไว้ทั้ง ๓ ๔ ๕ กระผมกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อาศัยทำไร่ก็ได้ไว้กันต่างหากคนละ
 ๒ ๓ ๔ กระผมก็ชนะ เพราะฉะนั้นกรมประชาสัมพันธ์ถ้าเอามาผูกอยู่ในกระทรวง
 มรดงงานแล้วสภาพเหมือนม้าง ๓ ๔ จะไม่เจริญ อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้วว่า เหตุผล
 บอกว่ามีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาการนี้ปัจจุบัน อันนั้นไม่ใช่เหตุผลของ
 กรมประชาสัมพันธ์ แต่เป็นเหตุผลของแรงงาน แล้วนอกจากนี้ถ้าเป็นเหตุผลดังนี้จริง
 สมมุติตั้งนั้นกระผมซึ่งไม่เห็นด้วยใหญ่ในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เราขอคำที่ปรับปรุง
 กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกัน แต่ปรากฏว่าถ้าท่านไม่พอใจหน่วยงานนี้ เคียว
 ไม้ที่จะย้ายบุคคล ย้ายหน่วย ย้ายไปอยู่นั่นอยู่นั้น อันนั้นก็แล้วท่านมีลูกสาว ลูกสาวหนีไปเราก็
 เจ็บใจแล้ว ยิ่งเขารอดเราไปอีก เอาอะไรไปอีกปากภา นาฬิกาข้อมือไปหมด บ้านช่องเอาไป
 จำนำหมด เราเองต้องไปเดินถนนขอทานแทนลูกสาว อันนี้จะไหวหรือครับ แล้วกระทรวง
 มหาตโกจะนึกอย่างไร กระผมก็เห็นว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่แปลก เมื่อ
 กรมประชาสัมพันธ์บอกว่าไม่มีประสิทธิภาพ ย้ายไปเสี่ยเลข ย้ายไปเสี่ยเลข ตอน
 เสี่ย เรือนไปเสี่ย แล้วท่านว่ามีประสิทธิภาพแน่หรือครับ ในเมื่อแรงงานยังไม่ได้ตั้งรัฐมนตรี
 ยังเลือกไม่ได้เลย กระผมชักไม่แน่ใจว่าเป็นท่านรัฐมนตรีท่านนี้หรือเปล่า หรือจะเป็นคนอื่น
 แล้วถ้าตั้งไปกระผมไม่แน่ใจว่าจะสูงอีกหรือเปล่า ซึ่งเวลานี้รัฐบาลลูกเขี้ยวโครม ๆ อยู่
 กระผมว่าบางทีกฎหมายนี้ออกไปบางทีก็ต้องไปแช่ ๆ ดัง ๆ กันอยู่บ้าง การเมืองเข้ามาจับ
 เพราะฉะนั้นเหตุผลที่กระผมว่าประชาสัมพันธ์น่าจะจะเป็นเหตุผลทางการเมืองมาก
 กว่า กระผมกับพี่ฟังไม่ได้ แต่กระผมเคยพูดว่าเหมือนกับเตะสกรไปเข้าปากสุนัข ซึ่งที่แรก
 คนหนึ่งก็คิดว่าเตะมาลงนั้น เตะวันทางนึกคิดว่าได้เปลี่ยนมาเป็นรัฐบาลก็เตะไปอย่างนั้น
 ความจริงเตะไม่รู้ว่ามีใครเตะใคร ในที่สุดอันนี้เราก็ผ่านไปโดยไม่รอบคอบ โดยไม่ผูกกัน
 เรื่องเหตุผลที่ทราบกันโดยแจ่มแจ้งเสียก่อนโดยเฉพาะสมาชิกผู้มีเกียรติกระผมก็เห็นใจครับ
 เรื่องเหล่านี้บางทีก็ต้องการใจรัฐบาล แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องประเทศชาติแล้วอะไรไว้บ้าง
 หน่อยก็ยังมี ถ้าจะตามใจก็ตามใจให้ถูก แต่ตามใจให้ไปตั้งขึ้น กระทรวงแรงงานเองก็ยังไม่
 ได้ตั้ง ยังเดินไม่ได้แน่ว่าไม่มี เอากรมประชาสัมพันธ์เข้าไปเห็นด้วย เหมือนกับ
 เตะคุ่มคุ่มก็จะลำบาก ความผิดก็จะตกหนักอยู่กับเรา เหมือนนกกระทาส่วนในการผ่าน เรื่องนี้ไป
 แล้วทำให้รัฐบาลต้องไปหนักใจเผชิญมรดงงานหน้า เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนและ

กระทรวงแรงงานนั้นเป็นหมิ่นล้างแผ่นดินกับพลประโชนัน มีได้หลายประเภทท่านจะเห็น
 เลยมักดีน้อย ๆ โหม ที่ไปหลอกล่อกันมาให้คนมาสมัครส่งแรงงานไปต่างประเทศ โกงกัน
 ตั้งแต่ ค่อยอย่างที่ท่านเห็น ไปด้อมกันกลับมาซึ่งวันก่อนมี เรื่องกันนั้นเป็นหนึ่งในพันหนึ่งหมื่น
 เท่านั้น และเกาะกินลึกไปถึงกว่าจะแจ้งอีกในประเทศเราประเทศเราควรระได้โอกาส
 จากอันนั้นมา แต่เราทำตามทัน กระทบเลอบอกดีใจที่มีกระทรวงแรงงาน แต่ขอให้มันใน
 ทางที่ถูกต้อง ทำงานในทิศทางที่ถูกต้อง ทำงานในสิ่งที่ควรจะทำ ค่าพลเริ่มต้นก็ไปค่าหลายอย่าง
 ค่างานกระทบก็ยึดยึดใจเหมือนกัน เพราะมีระเบียบ แม้แต่ทางธุรกิจเขาก็ไม่ทำ
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระทบก็อยากทราบ เรือนว่าตามกฎหมายที่ว่าที่มีทั้งรัฐธรรมนูญ และมี
 ทั้งนโยบาย กระทบก็อยากจะทราบ เรือนถึงเรื่องการนำกฎหมายมาสู่ผู้พิพากษา กระทบก็
 ต้องขอประทานโทษท่านประธานที่เคารพว่าจะต้องให้ข้อมูลกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ฟัง
 ของกระทบที่เหมือนกันว่าในกฎหมายที่นำมาสู่ผู้พิพากษาในคณะไต่สวนปลก ๆ อยู่เหมือนกัน
 เหมือนอย่างคราวก่อนพระราชบัญญัติผู้พิพากษาความสงบซึ่งเข้าสภา ๓ ฉบับ แต่เขาก็เอาไป
 แก้ไขมติเสีย ๒ ฉบับ ส่งเอามาให้เราฉบับเดียว ซึ่งอันนั้นเท่ากับมีมติมัดเท้าเราว่าต้อง
 สกเล็กเส็กนะ เราก็เลยขอพิจารณาก่อน เพราะว่าถ้าเราจะยกเลิกควรจะปรับปรุง ๒
 ฉบับนั้น แต่เมื่อ ๒ ฉบับนั้นไม่ขึ้นมา เราก็ยังยกเลิกไม่ได้เพราะเช่นเดีวกันดังนั้น
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่มาสู่เราก็โดยที่แรก ๓ ร่าง ร่างหนึ่งของรัฐบาลอย่างก็กระทบ
 กราบเรือนแล้วไม่มีกราบประชาชนสงเคราะห์ มีแต่ขอตั้งกระทรวงแรงงาน แล้วก็มีการต่าง ๆ
 ที่พอจะทำงานให้แรงงานได้ และในนั้นก็ยกมาให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับ
 สภาพการณ์ปัจจุบัน ถูกต้อง แต่เนื่องจากมีร่างของฝ่ายค้านฯ เข้าไปอีก ๒ ร่าง แล้วร่างหนึ่ง
 ก็เกิดที่จะมีประชาชนสงเคราะห์ขึ้น ที่กระทบทราบนอกจากที่ฟังวิทยุ ฟังข่าวทอด และก็ได้
 เห็นจากรายงานการอภิปราย ก็เห็นมีความรู้สึกดีสับสน เพราะฉะนั้นจะให้ประชุมผู้พิพากษา
 นี้ได้รับทราบบ้างเพื่อเราจะได้ใช้หัดคิดเขาได้บ้าง ให้สัมพันธ์ของเขาก็ได้รับมี
 พระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ มีพระบรมราชโองการฯ ในเรื่องนั้นเท่าที่กระทบได้
 ทราบก็ได้มีการเสนอร่างเข้าไปสามตัวเพื่อพิจารณา แต่ว่าต่อมาจากอะไรก็ไม่ทราบ
 รัฐบาลอาจจะเกรงอะไรทางฝ่ายค้านที่จะเปิดอภิปราย ต่อหลังนั้น ก็เลิกเสนอร่างตั้งกัน
 เข้าไป เอาใจฝ่ายค้าน ให้ฝ่ายค้านเสนอเข้าไปได้ ให้มีประชาชนสงเคราะห์ถ้าไป และก็
 นำมาแปลก กระทบกราบเรือนตรง ๆ กระทบก็ต้องการขอประธานอภิปรายผ่านท่านประธานสภา
 ไปยังท่านรัฐมนตรีด้วย ท่านรัฐมนตรีก็เป็นรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ แล้วพรรค

ประชาชนก็ก็เป็นแกนนำของรัฐบาลชุดนี้ ท่านก็กลับรับอันนั้นส่งเข้าไปในสภา ซึ่งเท่าที่
 กระทบทราบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน ทั้งเพื่อนท่านก็ต่อว่าต่อขานกันว่าทำไมท่านส่ง
 เข้ามาไม่ก่อนอื่นเก่ากลับไปก่อน ก็เถียงกันไป แม้แต่คุณปึ้งจะอดีตประธานสภาท่านก็เถียง
 ว่าปฏิบัติอย่างนั้นไม่ถูก แต่ที่สุดก็ตกลง ประธานสภาปัจจุบันท่านแก้ไขโรดสให้รับ ก็หมดเรื่อง
 กันไป ก็ได้เข้าไป แต่กะผมก็สงสัยสับสน กฎหมายนี้ผ่านมาถึงวุฒิสภา กระทบถึง ๆ อยู่ว่า
 ทำไมรัฐบาลยอมผ่านกฎหมายของพรรคฝ่ายค้านขึ้นมา ซึ่งรัฐบาลเองเสนอกฎหมายรัฐบาล
 ไปไม่มีอย่างที่ว่าแล้วฝ่ายค้านเองตกลงให้ถือร่างของรัฐบาล แต่รัฐบาลกลับเสนอร่างของ
 ฝ่ายค้านขึ้นมาถึงวุฒิสภา เพราะฉะนั้นอันนี้กระทบก็เลเซอร์ออกให้แน่ชัด กระทบได้แปรปฏิบัติ
 ไปว่าขอรับทราบบางเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่า ถ้าเพื่อเรื่องไม่ค่อชิตเงินนัก ไม่ไปรุ่งใส
 นึกก็ขอความกรุณากลับไปทบทวนที่สภาผู้แทนฯ ใหม่ได้ไหม เพราะว่าถ้าทางสมาชิกผู้เกิด
 เห็นว่าเรื่องนี้ชักมีอะไร ๆ อยู่ เราลองถามกลับไปได้ไหม เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติ
 ที่จะตามเข้ามาทำให้โอนก็มีแก้ไขมาโดยคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งเชื่อว่าอย่างไรสภาก็ต้อง
 เห็นด้วยกับคณะกรรมการ และก็ต้องตั้งคณะกรรมการวิชาการ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ เราพิจารณาในวาระที่ ๒ วันวาระที่จะ
 สอบสวนความไปถึงการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ขอความกรุณาอาจารย์

นายธรรมนุญ ลัดพลี : อันนี้ถ้าโดยตรงท่านประธานที่เคารพ กระทบเห็นด้วย
 แต่ว่าเนื่องจากกระทบกำลังการแปรเรียนอยู่ว่า ถ้าเพื่อท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้เกิดที่
 ได้รับทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง และในการที่จะพิจารณาเรื่องที่จะให้แก้ไข
 กรมประชาสัมพันธ์ ถ้าเพื่อเห็นด้วยกับกระทบ ร่างนี้ก็มีความสัดดับคืนไปสู่สภาผู้แทน
 ราษฎร ก็อาจจะได้มีการทบทวนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เกิดเหล่านั้น เพราะฉะนั้น
 ก็อาจจะยังไม่หมดโอกาสก็ได้ขอ โดยเฉพาะสมาชิกวุฒิสภากระทบถือเป็นเกียรติ เป็นสิทธิ
 ที่จะต้องได้รับฟังเรื่องเหล่านั้นก่อนใช้ดุลพินิจที่จะมาลงมติ เรื่องที่กระทบขอแปรปฏิบัติ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับประเด็นปัญหาอยู่ที่ตรงที่ว่า
 กรมประชาสัมพันธ์จะอยู่ที่ไหน ดัหรือไม่ต้องอย่างไร ไม่ใช่เป็นประเด็นปัญหาที่ว่า
 ใครเป็นคนเสนอร่างนั้น เพราะเมื่อวุฒิสภารับมาแล้วก็เป็นร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งมา
 ถึงวุฒิสภา เพราะฉะนั้นอาจารย์ก็ต้องพิจารณาอยู่ในประเด็นนั้น

นายธรรมนุญ ลัดพลี : และหน้าที่ เพื่อจะให้รู้ว่ากรมประชาสัมพันธ์
 จะอยู่ที่ไหน กระทบได้ยืนยันว่าความจริงควรอยู่ที่เดิม ไม่ควรแก้ไข แล้วรัฐบาล

ไม่ควรเสนอร่างนี้มาซึ่งเป็นร่างของพรรคฝ่ายค้าน แล้ววุฒิสภาก็ยืนยันว่าผู้ที่ได้รับร่างกฎหมาย ความจริงเรามีนิทรรศการของเราว่า วุฒิสภา เราเพื่อสนับสนุนรัฐบาล ใครมาเป็นรัฐบาลเราก็สนับสนุน แต่เวลานี้เกิดร่างที่จะให้เราสนับสนุน โดยเฉพาะที่บอกว่ากรมประชาสัมพันธ์เพราะคิดว่ากรมอยู่ที่กระทรวงแรงงานหรือกระทรวงที่เดิม ก็หาผมขอแปลมติเป็นร่างของพรรคฝ่ายค้านไป กระผมก็เลยถึงได้บอกว่าอยากให้เขารู้ว่าเพื่อให้เกิดผลจึงว่าอย่างไร ถ้าเผื่อว่าเห็นด้วยกับกาแก้ไขของกรมร่างนั้นก็ไม่มีโอกาสที่จะได้กลับไปสู่สภาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นมันก็อยู่ในประเด็นที่ว่า กระผมก็ตกลงการจะให้เห็นว่ากรมประชาสัมพันธ์ควรจะอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ตามกระบวนการที่ทางนิติบัญญัติก็จะให้ย้ายมาอยู่ที่ในกระทรวงแรงงาน กระผมสงสัยว่าจะไม่ถูกต้องถึงไว้ก่อนเป็นข้อสังเกต แต่ส่วนจะมีโอกาสที่พลิกกลับได้หรือไม่ได้ก็สุดแต่ระเบียบปฏิบัติ แต่กระผมก็ให้เป็นเรคคอร์ด (Record) ไว้ แต่อีกอย่างก็ขอให้ได้รับการพิจารณาด้วยว่า ถ้าร่างที่ ๒ จะได้รับการตั้งกรรมาธิการร่วม ถ้าร่างนี้จะตั้งกรรมาธิการร่วมไว้ก็ไม่ได้เสียเวลารัฐบาล กฎหมายนี้ก็จะไม่เข้าไปก่อน เพราะอย่างไรตั้งกรรมาธิการร่วมแล้วก็ต้องใช้เวลาคงแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็ทราบเรื่องตรงนี้ไว้ กระผมก็ต้องถวายข้อก้อยท่านประธาน มันของคนละมุมคิดว่าที่กระผมอภิปรายไม่ได้อยู่ในเรื่องของการประสาธน์เพราะที่ที่ว่าการอยู่ที่ไหน กระผมก็ขอกลับตรงนี้ด้วย ที่นี้ก็จะอาจจะพูดให้ชัดเลยว่า เมื่อร่างที่เสนอเข้ามา ก็ให้ถือร่างรัฐบาลเป็นหลัก แต่ร่างที่เก่าแก่มันไม่ใช้ร่างรัฐบาล กระผมก็ต้องตั้งนิว่าร่างรัฐบาลไปตกหล่นที่ไหน เพราะว่าอาจจะมีโอกาสหลีกเลี่ยงมาได้ไหม ถ้าไม่ได้ก็สุดแล้วแต่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมก็ขออภิปรายไว้ว่าก็เป็นเรื่องประหลาด เพราะฉะนั้นเหตุผลกระผมเองว่าไม่ให้เหตุผลโดยทางระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่ว่ากรมนี้ควรอยู่ที่ไหน แต่จะกลายเป็นเหตุผลทางการเมืองและการเมืองอันมีวุฒิสภาใน กระผมก็ทราบเรื่องด้วยด้วยความเคารพว่าเราถือศักดิ์ศรีของเรา กระผมสงสัยว่าทุกท่านก็ถือศักดิ์ศรีของเรา เราไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของใคร เราไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองของใคร เราไม่มีพรรค พรรคเราก็คือเพื่อประเทศชาติ และเพื่อความถูกต้องเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราก็ยังได้ขออภิปรายมีความกระจำว่าทำไมกฎหมายมาถึงสภา เราน่าจะเป็นกฎหมายรัฐบาล ไม่น่าจะเป็นกฎหมายของพรรคฝ่ายค้าน ตรงนี้ที่กระผมขอจะชี้ให้เห็น

Legislative Institutional Repository of Thailand
เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมก็จะ ฝากเอาไว้ว่า

ความสัมพันธ์ถูกต้องในเรื่องนี้เมื่อเกิดวามสงสัยแล้วก็ฝากไว้อย่างนี้ จะเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีหรืออย่างไรก็สุดแล้วแต่

ที่นั่นเรื่องของการแก้ไขชื่อของกระทรวง อย่างที่กรมการบเร็นแล้วที่ทาง
 รัฐบาลและท่านประธานได้ชี้แจงถึงที่นั่นแล้วก็ที่สภาผู้แทนราษฎร กรมก็เห็นด้วยกับ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าความบกพร่อง ถึงแม้จะเปลี่ยนชื่อไม่ได้ผล
 ก็ยังใช้ได้ แต่ใช้ได้ในขอบเขตของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพราะเรามี
 หน่วยงานอยู่แล้ว คือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่รับอันนี้ไปทำ เพราะฉะนั้น
 ถ้าจะถือถือคำที่ถูกตั้งอย่างท่านอธิบดีกรมการปกครอง ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอไป
 ถ้าจะให้ถูกต้องรัฐบาลก็น่าจะเปลี่ยนชื่อเลขให้ครบสมบูรณ์ ถ้าจะให้กรมประชาสัมพันธ์
 อยู่ แล้วมีความจำเป็นอย่างไร กรมก็คิดว่าถ้าเราผ่านไปเราก็ไม่รับรู้เป็นเรื่องอนาคต
 ทางหน้าควรวีครก็ดวงคนนั้น อันนี้ก็น่าจะเปลี่ยนชื่อตัวเลข อาจจะมี ๒ ทางคือกระทรวง
 สวัสดิการสังคมและแรงงาน เอาเรื่องนี้เข้ามาใหญ่ก่อน หรือกระทรวงแรงงานสวัสดิการ
 สังคมและประชาสัมพันธ์ให้ครบเครื่องเสียเลย ถ้าจะเอาชื่อเป็นใหญ่ แต่ความจริงนั้น
 กรมมองสงสัยว่า ท่านเอามาตั้งแล้วกระทรวงมหาดไทยเขาหายไปไหน เขาไม่เคียดแค้น
 หรือรับ ดังนั้นก็หน้าก็บ่าบัดทุกข่ารุงสุข หายไปเลยแขนเขาหายไปข้างหนึ่ง แล้วอย่าลืม
 นะครับ กรมประชาสัมพันธ์ กรมการบเร็นเมื่ออยู่กระทรวงมหาดไทยมาหลายสิบปี
 เขาอยู่ฝั่งรากไม้ใช้เชือกจูงรากดินอะไรอย่างนั้นฝั่งรากลึกคืออยู่ในระหว่างกรมต่าง ๆ ที่
 ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนเหมือนกับกองทัพที่มีประสิทธิภาพมีการส่งกำลังบำรุงมีฝ่าย เสก.
 มีอะไรต่ออะไรที่สมบูรณ์ เช่นอย่างเรามีกรมการปกครอง มีกรมพัฒนาชุมชน มีสำนักงาน
 แรงงานพัฒนาชนบท แล้วก็อีกท่านมีสำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งปลัดกระทรวงเขา
 เขามีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานของทุกกรมรวมทั้งกรมประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่ระดับ
 จังหวัด ผู้ว่าลงไปไปถึงถึงผู้ใหญ่บ้าน ถึงตำบล งานเขาก็รัดกุมรวดเร็ว แต่เมื่อท่านบอกไม่ได้
 ซึ่งความจริงกรมการบเร็นไปแล้วไม่ได้ในเรื่องเขาเสนอออกกฎหมายแรงงาน ไม่ได้
 เกี่ยวกับกรมประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์เพิ่งมาตามหลังกรมอื่นขึ้นไปดู
 ตัวเลขไปดูตัววันที่เห็นได้เลขว่ามีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพการณปัจจุบันนั้น อยู่
 ในเรื่องการแรงงานที่รัฐบาลเสนอ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าท่านถือว่าท่านเข้ามาใหม่ท่านจะ
 อ่างมีประสิทธิภาพ และกรมการบเร็นถามง่าย ๆ เลขครับ ในการย้ายมาใหม่โดย
 เหมือนกับอย่างท่านอยู่บ้านดี ๆ ท่านบอกไปอยู่ที่ใหม่ดีกว่าสบายดีน่าอยู่ เป็นทองทุ่งมีแต่ข้าว
 เพราะว่านี่เป็นความฝัน ของท่านที่จะมีปราสาทเป็นของตัวเองอย่างนี้ ๕ ชั้น ๑๐ ชั้น
 คอนโดฯซึ่งไม่มี แล้วท่านจะไปบอกได้อย่างไรว่าท่านไปอยู่อย่างมีความสุข อันนี้ซึ่งไม่มีท่าน

บอกไว้ดี และสั่งว่านี่กระผมกราบเรียนตรง ๆ งานที่เขาผ่านปลัดกระทรวงคนเดียวก่อน
 กรบไป เดี๋ยวนี้ต้องมีปลัดกระทรวง ๓ ท่าน งานต้องผ่านปลัดกระทรวง ๒ ท่าน
 ประช่าสังเคราะห์ที่จะทำอะไรจะลงไปจังหวัดนั้นก็ต้องผ่านปลัดกระทรวงแรงงาน และจาก
 ปลัดกระทรวงแรงงาน ไปปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็ยืนยันว่า
 ท่านว่าดีกระผมก็ยอม อาจจะเป็นระบบสมมติ กระผมตามไม่ทัน ถ้าอื่น ๆ อาจจะดี
 เพราะฉะนั้นก็แล้วไป แต่มีประสิทธิภาพ กระผมถึงได้บอกว่าฉันไม่ใช้เพื่อการ
 ประช่าสังเคราะห์ ท่านเองก็ชักกรูณาไปหลงตามคนอื่นที่ เขาเขียนให้ท่านเลขว่าออกต้อง
 เป็นเหตุผล เพราะอันนั้นอยู่ในเรื่องแรงงานของเดิม เขามาใหม่ซึ่งไม่มีอะไรเลยเอาของ
 เขาไป และก็มีบางคนมาชี้แจงกับกระผม กระผมต้องกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบเหมือนกัน
 มาบอกประช่าสังเคราะห์ เป็นแม่ของกระทรวงแรงงาน โดยเป็นกองแรงงานอยู่กับแม่และ
 เดี่ยวนี้ลูกเติบโตใหญ่ก็ต้องแยก กระผมขอฝากกระผมเห็นด้วยไม่ตั้งผิดหรือตั้งวันคนไทย
 ด้วย ถ้าลูกโตออกมาจะออกไปทวงคืนได้ปลั่งแข็งแรงแรงและให้เงินไป อย่างธรรมดาเห็นเงินเขาทำ
 มานานแล้วแต่ไปแล้วไปจริงและต้องทำให้ดี แต่นี้ก็กลับกลายเป็นอย่างไร ไปแล้วเอาแม่ไป
 ด้วยลูกคนไหนเอาแม่ไป และเอาแม่ไปไม่ใช้เอาไปเก็บแม่ เอาไปเลี้ยงหลาน เอาไปทำ
 กับข้าวเอาไปปลูกพืช เพราะอะไรเพราะทางไหนยังไม่ทำอะไรเลย เอาประช่าสังเคราะห์
 ไปปักหลักไว้ก่อน ประช่าสังเคราะห์ก็อาศัยโน่นนี่ไปทำงานให้ เพราะฉะนั้นก็เห็นกระผมคลาก
 ผากท่าน

(นายเอกชัย เอกหาญกุล ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : คุณเอกชัยประท้วง มีอะไรครับ

นายเอกชัย เอกหาญกุล : ขอขอบคุณท่านประธาน กระผม นายเอกชัย
 เอกหาญกุล สมาชิกวุฒิสภา วุฒิสภาเราได้ผ่านการรับหลักการมาแล้วเพราะการอภิปราย
 นั้นกระผมขออาจจะให้อภิปรายกันในประเด็น เพราะว่าไม่ใช่ว่าเราตั้งไม่รับหลักการ ก็
 อธิบายให้สมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ได้รับอภิปรายระชับและที่รวดเร็วขอพระคุณครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอพระคุณท่านประธาน และกระผมรู้สึกเป็นเกียรติ
 ที่สมาชิกเราเวลานี้มีมติคัดสรร คือมีการประท้วงกันข้างหลัง ซึ่งเมื่อก่อนเราไม่เคยทำกระผม
 ก็ชอบคุณ แต่กระผมกราบเรียนตรง ๆ ว่าบางครั้งที่ผมทรมานรับหลักการไปแล้วจระะ ๓ ไม่
 รับยังได้ ขอเรียนได้ไปอยู่ยังดับเสียด้วยครับ กระผมก็เห็นเป็นจุดนี้จึงไปคัดสรร

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับถูกต้องที่อาจารย์ว่า แต่ในวาระที่ ๒ เรา
 ต้องพิจารณาแต่เฉพาะในประเด็นนี้เรากำลังพูดถึงกันอยู่

นายธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมกำลังหุดประเด้นนี้

ประธานวุฒิสภา : อ้อเข้าไปไกลนัก ไปไกลแล้วจะตามกลับกันไม่ได้

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ไม่เป็นไร กระผมส่วนตัวเองกลับได้ครับ ขอพระคุณ
ครับ ที่นี้กระผมก็อยากกราบเรียน ความจริงกระผมก็ทราบเรื่องนี้อยู่ในเบื้องต้นแล้ว แต่
เมื่อต้องการจะกลับไปเรื่องติดบังคับ กระผมก็ต้องเสียเวลานิดหน่อย แต่กระผมไม่มีเงิน ไม่
สะดวกตอนที่กระผมจะไป ก็คือว่า ในนี้การแก้ไขข้อกระผมก็บอกแล้วว่าไม่ได้เกิดประโยชน์
อะไรขึ้นมา จากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว แล้วในเรื่องการแก้ไขข้อนี้
หน่วยงานทำได้ออกแล้ว แต่เมื่อก่อนรัฐมนตรีต้องการที่จะให้กรมประชาสัมพันธ์อยู่ที่นั่นได้
จริง ๆ ก็สุดแล้วแต่ กระผมก็ฝากเป็นข้อสังเกตว่าน่าจะไปเพิ่มชื่อหรือไม่อย่างนั้นก็น่าจะ
เข้าใจเสียว่า กรมประชาสัมพันธ์ที่ว่าไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีอะไรนั้น กระผมก็
กราบเรียนว่า ถ้าดังนั้นท่านก็ไปพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่จะทำให้โอน
กรมประชาสัมพันธ์ออกไปเสียเลย

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับกระผมก็ไม่อยากทราบจนอาจารย์บอซ ๆ
แต่ว่าวุฒิสภาเราก็ต้องรักษาข้อบังคับเหมือนกัน ในวาระที่ ๒ เป็นเรื่องระหว่างสภาภิ
กรรมมาธิการ หนึ่งสิบของทำนุรัฐมนตรีและรัฐบาลที่จะทำอะไรได้แล้ว อาจารย์กำลังมี
ประเด็นอยู่ระหว่างอาจารย์กับกรมมาธิการ เพราะฉะนั้นถ้าจะฝากก็ต่อฝากกรมมาธิการ
หรือต้องโต้แย้งกับกรมมาธิการ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอพระคุณครับ ถ้าอย่างนั้นดี แต่กระผมก็อาจจะ
เผด็จใจไปหน่อยหนึ่งก็รัฐมนตรีพูดคำให้เกียรติมาฟัง แล้วบางคราวกระผมจำได้ว่า
ตอนที่ท่านประธานที่เคารพเป็นรองนายกฯ มานั่งฟังอย่างนี้ บางทีท่านก็ขอชี้แจงช่วย
กรมมาธิการบ้าง หรือบางทีประธานก็ถามรัฐมนตรีจะมีอะไรช่วยกรมมาธิการได้ไหมท่านก็
ชี้แจง อันนี้กระผมก็เลิกลืมไป ขอพระคุณครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ขอกราบเรียนว่า
เมื่อสักครู่ที่กระผมพูดค้างไว้ว่า ระบบประชาสัมพันธ์กับแรงงานเป็นงานคู่กันไปกระผม
ก็กราบเรียนด้วยว่าคู่กันไปด้วย ขอให้ดูไป แต่ขอเอามารวมกัน เพราะถ้าเอามารวมกันก็
เสีย เหมือนอย่างที่เรากราบเรียนว่ามีมาผูกอยู่ด้วยกันก็ทำอะไรไม่ได้ หรือเช่นเดียว
กับ ๓ ข้างก็สักคน ๓ คนข้าง ๔ ข้างไม่ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็จะผ่านไปตรงนี้
เมื่อสักครู่ที่กระผมกราบเรียนไปถึงว่า กรมประชาสัมพันธ์จะหาเจ้าหน้าที่หน่วยงานเหล่านั้นที่
ช่วยกัน แล้วถ้าต้องมาอยู่ที่นี่ ๑. ต้องคิดถึงเขาว่าเขามาอยู่ข้างเดียวค้ำ มาอยู่กับคน

กลุ่มใหม่ แล้วคนกลุ่มใหม่ก็เป็นคนกลุ่มซึ่งไม่เหมือนกับหน่วยงานทั่วไป เพราะว่าหลักยะงานก็ไม่เหมือน ถวายเข้าหากลุ่มบุคคลที่เกี่วข้องก็ไม่เหมือนกัน ล้วนมีกลุ่มคนยากไร้ ทางนี้ไปหากลุ่มคนที่มีปัญหาที่มีฐานะค่อนข้าง มีฐานะดีที่จะมาทำงานให้หลายต่าง ๆ หรือไปหาเจ้าของโรงงานที่จะให้ความช่วยเหลือ ไปคนละเรื่อง คนละกลุ่ม เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะทำให้ในที่สุดก็จะไม่สะดวก แล้วก็จะมมีผลกระทบมาถึงรัฐบาล

กระผมก็มาถึงเหตุผลสุดท้ายว่า เมื่อกรมประชาสัมพันธ์เข้ามาอยู่แรงงานก็มีประสิทธิภาพเหมาะสม กระผมก็ถามทางท่านเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจง ก็ไม่ได้บอกเลยว่าจะมีประสิทธิภาพอันอย่างไร เพราะอย่างที่เราทราบเป็นต้นว่าในแต่แรก คำว่า มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับส่วนการดี ไม่ใช่คำที่ใช้มาใช้เป็นเหตุผลกับกรมประชาสัมพันธ์ แต่เขาใช้กับแรงงาน แล้วอันนี้เท่าที่กระผมได้สอบถามทางพวกที่เกี่วข้องทางโน้น ซึ่งกระผมที่ไม่อยากเอ่ยชื่อนามแต่เป็นผู้ที่อยู่ในพรรคที่เกี่วข้อง ก็ได้ถามมาแล้วว่า ไม่ได้เกี่วข้องประชาสัมพันธ์หรือ ประชาสัมพันธ์หรือที่หลัง โดยจะค่อนข้างกันอย่างนี้กันแล้วแต่ระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้าน ก็ช่วยให้ออกหมายผ่านเข้ามา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมก็ถือว่า เมื่อกระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนหนึ่ง มีเหตุเหล่านี้ มีข้อมูลเหล่านี้ ก็จำเป็นต้องมาพูดในที่ประชุมในที่พวกท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้หนึ่ง บางคนจะมองต่างมุม แล้วกระผมจะต้องไปเลือกตั้งไปบ้างกระผมก็ต้องกราบขออภัย ที่บางอย่างนี้อาจจะเรียกว่าทั่วไปโดยถือส่วนรวม ทั้งนี้ในเรื่องของกระผมก็ฝากไปยังประธานคณะกรรมการว่าอาจจะตั้งข้อสังเกตไปถึงรัฐบาลได้ ว่าในเรื่องนี้ถ้าหากคณะที่จะเอากรมประชาสัมพันธ์มาตรวจออกผู้เดิม และถ้ากรมประชาสัมพันธ์ไม่ดีขึ้นจะปรับปรุง เขาได้ติดตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพราะมันแต่บุคคลถ้าไม่ดีเราจะให้โอกาส เราไม่มีขืนเขาไปคือ ๆ นอกจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของพรรคก็แล้วแต่ แต่ปกติก็ควรยอมรับเขา ดึงเดือนเขาแต่เป็นสถาบันหน่วยงานที่เขาอยู่กันยาวนานไว้แล้วเคียงกับท่าน เหมือนกับบนถนนขอ แขนซ้ายเห็นเลือดใหญ่ เห็นเลือดเล็กก็พึ่งพาซึ่งกันและกัน อยู่ดี ๆ จะไปคัดลอกอย่างไร ควรจะให้ทางนี้ตั้งข้อสังเกตขอให้รัฐบาลปรับปรุงทางโน้นให้ดีขึ้น เลื่อนตัวหัวหน้าเสีย หรือปรับปรุงโดยยังจัดให้งบประมาณที่ดีไป หากแต่ผมมีข้อเข้าไปบริหารงานแทน อันนั้นกระผมว่าน่าจะเหมาะสมกว่า แล้ววุฒิสภาจะได้ไม่ต้องไปปรับเรื่องอะไรอะไรแบบนั้น

ในที่สุดนี้กระผมเห็นว่าในเรื่องนี้ที่ถ้าหากมีข้อสังเกตไปยังประธานที่กรรมการว่า เพื่อประโยชน์ของรัฐบาลเองก็ต้องกราบขออภัยหน่วยงานนี้ และต้องกราบให้กฎหมาย

แรงงานนี้ใช้ได้ผล กระทรวงแรงงานปฏิบัติหน้าที่ได้ดี ขอให้สำรวจมติดันในหลักการของ
ตัวเองที่จะทำกระทรวงแรงงานนี้ให้เจริญ คือด้านแรงงานให้ไปเป็นตัวดัดจริตประสิทธิภาพ
แล้วหาแรงงานที่มีคุณค่า ส่งไปต่างประเทศนำเงินเข้าประเทศเราแข่งขันกับประเทศอื่น
อย่าเพิ่งไปยุ่งกับเรื่องอื่นเลยเพราะจะลำบาก และอย่างที่จะผมกราบเรียนถ้าท่านเอา
อะไรมาใส่ไว้ในนี้เยอะแยะก็เป็นที่มาของตาของคนอื่น บางที่ท่านอาจจะไม่ได้ตั้งใจเสวยสุข
ตรงนี้ คนอื่นก็จะมาจับมือเปิบ กระทบกักราบเรียนฝากข้อคิดเห็นไว้ดังนี้ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรมราชการ

นายสมภม โทตระภักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ

โดยที่ท่านผู้แปรมุติได้ให้เหตุผลมากมายหลายประการ ในบางครั้งผมอาจจะตอบไม่
ชัดเจน กระทบอาจจะต้องขอโทษคุณวิเศษ เคื่องาม ช่วยตอบไปด้วย ปัญหาสำคัญ ๆ ที่น่าจะ
ได้กราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม นั้น ซึ่งท่านสมาชิกผู้แปรมุติท่านที่ ๒ ได้กล่าวว่าร่างรัฐบาลไม่มีมีการที่จะโอน
กรมประชาสงเคราะห์ไปกระทรวงแรงงาน แต่เมื่อร่างเข้ามาผ่านสภาผู้แทนราษฎรกลับมี
การโอนกรมประชาสงเคราะห์จากกระทรวงมหาดไทยไปอยู่กระทรวงแรงงาน ในประเด็น
นี้คณะกรรมการก็ได้พิจารณาทั้งในแง่กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของวุฒิสภา ปรากฏว่าใน
หลักการของทั้ง ๓ พระราชบัญญัติไม่ว่าจะเป็นของสมาชิกสภาผู้แทนฯ ๒ ท่าน และร่างของ
รัฐบาลอีก ๑ ฉบับได้ใช้คำว่าแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ มาตรา ๘ เป็นเรื่องกระทรวง
มหาดไทยมีส่วนราชการอย่างไรและแก้ไขเพิ่มเติมมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเพิ่มหมวด
ที่ว่าด้วยหมวด ๔ ทวิ คือจัดตั้งกระทรวงแรงงาน เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาตามตัวอักษร
ของหลักการ ไม่ได้มีคำกล่าวที่จะบอกว่าจะโอนกรมประชาสงเคราะห์หรือไม่โอน
กรมประชาสงเคราะห์ ฉะนั้นเมื่อความหมายของคำว่า แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ โดยเฉพาะ
ก็คือกระทรวงมหาดไทยจะแก้ไขอย่างไรก็ได้เป็นหลักการ คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณา
แล้วว่า ในร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมี ๒ ร่าง ที่เห็นว่าควรจะให้โอนกรม
ประชาสงเคราะห์จากกระทรวงมหาดไทยไปอยู่ในกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม
นอกจากร่างรัฐบาลที่ไม่มี คณะกรรมาธิการก็ได้สอบถามว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ เป็น
ร่างพระราชบัญญัติการเงินรัฐบาลรับรองร่างของสมาชิกด้วย และในการพิจารณาได้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ผลสุดท้ายก็ออกมาเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านกาพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๓ เกือบจะเป็นเอกฉันท์ มีกรมประชาสงเคราะห์โอนไป

จากกระทรวงมหาดไทยไปอยู่ที่กระทรวงแรงงาน เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงขั้นตอนในการที่มี
การพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติถึงสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา กระผมเห็นว่าได้ดำเนินการ
ไปโดยถูกต้อง

อีกประเด็นหนึ่ง คือศาลาจะขอประทานกราบเรียนท่านประธาน กระผมเห็นว่า
การที่โอนกรมประชาสัมพันธ์ไปอยู่กระทรวงแรงงานนั้นน่าจะถูกต้อง และกระผมเห็นว่า
ถ้ารัฐบาลไม่โอนกรมประชาสัมพันธ์ไปอยู่กระทรวงแรงงานนั้น จะเกิดปัญหาขึ้นได้
เพราะเหตุว่ารัฐบาลนั้นคงได้มองไว้ในนโยบายอย่างชัดเจนในด้านของแรงงาน กระผม
ขอเสนอที่จะผ่านให้ท่านประธานทราบ นโยบายด้านแรงงาน ซึ่งเสริมการฝึกอบรมและ
พัฒนาฝีมือแรงงานสำหรับกลุ่มผู้ถือโอกาสทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานภาคเกษตร
ในชนบท กลุ่มแรงงานชายชนในเมือง เพื่อเสริมสร้างโอกาสการมีงานทำและช่วยยกระดับ
รายได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวอีกข้อหนึ่งว่าให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการส่วนตัวขนาดเล็ก
รวมทั้งจัดให้มีการจัดฝึกสอนอาชีพต่าง ๆ ที่จะเสริมรายได้ให้เขาชนและแม่บ้านในชนบท
ในฤดูแล้ง และช่วงวันหยุดเก็บเกี่ยวถ้าท่านเห็นว่านโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันซึ่งเน้น
ในเรื่องนี้เป็นพิเศษ แยกต่างไปจากนโยบายของรัฐบาลชุดก่อน ๆ ถ้าหากพิจารณาตามนี้จะ
เห็นได้ว่าวัตถุประสงค์เร่งด่วน ของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ต้องการจะส่งเสริมให้ประชาชนมี
งานทำ ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือโอกาส ไม่ว่าจะมีส่วนร่วมนโยบายของร่างกาสเป็นอย่างไร เป็น
หน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องส่งเสริมให้เขามีงานทำ โดยการพัฒนามือและจัดหางานให้
เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเห็นชอบบ้าง กับร่างที่พิจารณาในวาระที่ ๓ ให้โอนกรม
ประชาสัมพันธ์ไปอยู่ที่กระทรวงแรงงาน กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลคงได้ตระหนักดีว่าเป็น
การสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลถึงที่ระดมได้ทราบเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว

ในด้านของคณะกรรมการ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงลักษณะของ
กรมประชาสัมพันธ์ว่ามีส่วนราชการอะไรบ้าง เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแค่ไหนเพียงใด
ขอกราบเรียนว่ากรมประชาสัมพันธ์นั้นเกิดเริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่ในกระทรวง
สาธารณสุข เน้นหนักไปในเรื่องของการรักษาพยาบาลที่จะส่งเสริมให้คนมา ต่อมาอีก
ประมาณ ๓ ปีได้โอนมากระทรวงมหาดไทย ในขณะนั้นกระผมก็บริหารทางส่วนนี้จึงจำได้ว่า
ที่โอนกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เพราะเพื่อที่จะให้การบริหารในระดับจังหวัดในภูมิภาค ได้
เป็นไปโดยสะดวกเรียบร้อย ในขณะนั้นเองที่โอนมากระทรวงมหาดไทยยังไม่มีเรื่องแรงงาน
เป็นเรื่องของประชาสัมพันธ์ ๆ ในเรื่องของแรงงาน เริ่มเกิดขึ้นเมื่อจัดตั้งเป็นกอง

แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘ ท่านจะเห็นได้ว่าได้มีตราพระราชบัญญัติแรงงานครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๕๔๙ แรงงานที่เข้ามาสู่ความคิดของรัฐบาลในขณะนั้น เป็นเรื่องแรงงานที่จะคุ้มครองลูกจ้างในทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เป็นการคุ้มครองเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน ของลูกจ้างคุ้มครองการทำงานของหญิงและเด็กที่จะไม่ต้องทำงานหนัก ยังไม่มีเรื่องระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างที่เราเรียกว่าแรงงานสัมพันธ์ เรื่องแรงงานได้พัฒนาต่อไปเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ยอมรับให้ลูกจ้างมีสหภาพแรงงานได้ นายจ้างมีสมาคมนายจ้างได้ ถ้ามีข้อขัดแย้งจะได้ประชุมปรึกษาหารือกันมีคณะกรรมการกลางอะไรต่าง ๆ นี้เป็นก้าวที่ ๒ ต่อจากนั้นมาเมื่อประมาณ ๒๕๒๕ ท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ ณ ที่นั้นคงจะได้ทราบแล้วว่า ได้มีนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการพัฒนาแรงงานนั้นเองให้ก้าวหน้าขึ้นออกไปอีก ให้กว้างขึ้นไปอีก เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติทั้งในด้าน การส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ เป็นประโยชน์แก่บุคคลหลายประเภท ตั้งแต่คนพิการ คนชรา หญิง และเด็ก ถือว่าไม่ควรถูกทิ้งให้อยู่ในความสงเคราะห์ของรัฐบาลเท่านั้น ถ้าบุคคลประเภทใดคนใดมีลักษณะพอที่จะประกอบอาชีพได้ก็ควรส่งเสริมให้เขาประกอบอาชีพได้โดยมีการพัฒนามือแรงงาน และจัดหางานให้ ด้วยตนเอง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้มีการตั้งกรมพัฒนามือแรงงานและต่อมาในขณะนั้นมีการจัดหางาน แล้วนอกนั้นก็มีการสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานนี้เป็นความก้าวหน้าความเป็นมาตามลำดับ เรียกว่าพัฒนาด้านแรงงานออกมาถึงขีดที่จะช่วยส่งเสริมที่วิสาหกรรบุคคลของประเทศอยู่ในทุกระดับให้ทำงานท่า กระผมในฐานะคณะกรรมการชุดนี้ได้พิจารณาในด้านที่ว่า เมื่อกรมประชาสัมพันธ์ส่งรายชื่อส่วนราชการที่ส่งเคราะห์บุคคลหลายประเภท ตั้งแต่คนพิการ หญิงชรา คนชราเขาอะไรต่าง ๆ และประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่จะให้มีการพัฒนาด้านของฝีมือแรงงาน ในด้านที่จะหางานให้แก่บุคคลประเภทเหล่านี้ได้มีโอกาสที่จะประกอบการทำงานต่อไป กระผมขอจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับกฎหมายฉบับที่ได้แสดงให้เห็นถึงความคาบเกี่ยวระหว่างการส่งเสริมวิชาชีพลักษณะหนึ่ง และการที่จะก้าวไปสู่การพัฒนาคณะให้มีอาชีพมั่นคงท่า ซึ่งมีกฎหมายอยู่หลายฉบับที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งในรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายนั้นกระผมขอให้ผมวิเศษ เครื่องาม เป็นผู้ที่แจ้ง กระผมจะขอกราบเรียนเป็นแนวไว้ให้เห็นว่า อย่างพระราชบัญญัติสถานใดหรือท่านจะมีความผิดถูกจับไปแล้วเข้าไปสู่สถานสงเคราะห์ ไปอบรม เติร์จแล้วจะต้องไปสู่การทำงาน ส่งไปยังสำนักงานจัดหางานเพื่อหางานให้เขาทำ ลักษณะเช่นนี้จะเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวพัน

จุดเริ่มต้นอยู่ที่ประชาสงเคราะห์ที่ไม่ต้องการให้มืตกงาน แต่เน้นปลาวงนั้นเองต้องการที่จะส่งเสริมพัฒนาเอกชนให้มีความก้าวหน้า ก็เป็นเรื่องของกรมแรงงาน อยู่ที่สำนักงานจัดหางาน กรมแรงงาน เพราะฉะนั้นในสภาวะค่างนี้ สภาพแบบหนึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลหลายประเภท แม้แต่ชาวเขา ถ้าหากชาวเขาทำหน้าที่แต่เพียงว่าปลูกมันไม่ปลูกมันมาปลูกพืชในฤดูหนาว แต่มีผลอะไรต่าง ๆ การที่จะมีลูกจ้างอะไรต่าง ๆ หรือการจะพัฒนาในด้านฝีมือแรงงาน ก็จำเป็นที่จะต้องได้รับความรู้จากหน่วยงานของรัฐบาล ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงขอกราบเรียนว่า จากสภาพของบุคคลประเภทต่าง ๆ ไม่ใช่ให้การสงเคราะห์เปล่า ๆ แล้วก็ปล่อยไป ในทางที่ถูกต้องนั้นเองควรจะได้ดูแลเขาต่อไป ช่วยเขาให้มีความก้าวหน้า พัฒนาฝีมือให้เขาเป็นที่สนใจกับต่างประเทศ นี่เป็นประเด็นที่เห็นว่า เรื่องของสงเคราะห์กับเรื่องแรงงานนั้นมันน่าจะแยกกัน และคณะกรรมการฯ ยังได้คิดต่อไปอีกว่า ถ้าหากกรมประชาสงเคราะห์ที่อยู่กระทรวงมหาดไทย หน่วยงาน ไม่ว่าจะ เป็นกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานต่าง ๆ ไปอยู่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และโดยที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ในบุคคลประเภทต่าง ๆ นั้นมีความเคยเริ่มต้นจากภายใต้รับการสงเคราะห์ แต่เป็นปลาวงจะต้องส่งเสริมให้เขามีความก้าวหน้า เริ่มต้นสงเคราะห์ที่อยู่กระทรวงมหาดไทย หอจะพัฒนาฝีมือให้เขามีความก้าวหน้า อยู่กระทรวงแรงงาน ถ้าเกิดข้อขัดข้องขึ้นในเรื่องเหล่านี้ ปัญหาความรับผิดชอบทางการเมืองนั้นใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ กระผมใช้คำว่ารับผิดชอบทางการเมือง หมายความว่า ความรับผิดชอบที่รัฐมนตรีของกระทรวงแรงงาน หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะรับผิดชอบแล้วรับผิดชอบที่จะต้องถูกตั้งกระทู้ถามหรือเปิดอภิปราย จะเห็นได้ชัดว่า ถ้าหากจะไปถามรัฐมนตรีมหาดไทยว่าไม่ได้ส่งเสริม ให้แต่เพียงการสงเคราะห์ ที่เขาไม่ส่งเสริมให้เขามีความก้าวหน้า ส่งไปยังกระทรวงแรงงาน อันนี้เป็นเรื่องมหาดไทย แต่ถ้าหากว่าส่งเสริมไป ถ้าหากสมาชิกจะถามว่ากระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีแรงงานทำไมไม่ดูแลบุคคลพิการ ที่เขาไม่มีความก้าวหน้า ถ้าไปตั้งผิดเป็นของกระทรวงมหาดไทยเข้าจะเกิดปัญหา เพราะว่าในเรื่องพัฒนาฝีมือแรงงานหรือการจัดหางานนั้นเป็นเรื่องของกระทรวงแรงงาน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าในด้านประชาสงเคราะห์ และแรงงาน ซึ่งในขั้นปัจจุบันกระผมหมายถึงแรงงานที่ไม่มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน มีการจัดหางานอะไรต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปปลูก ประชาชนทุกระดับ ทุกประเภทสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ น่าจะรวมกันอยู่ในหน่วยงานเดียวกันหรือในกระทรวงเดียวกัน คือกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งจะ

ประโยชน์ทั้งในด้านของการควบคุมการบริหารของกระทรวง คิดว่าที่จะแยกการควบคุม
กระทรวงมหาดไทยในเรื่องสังเคราะห์ แยกการควบคุมในเรื่องพัฒนาแรงงานในกระทรวง
แรงงาน กระผมคิดว่ามาตรการอื่นที่น่าที่จะเป็นความเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะไปให้คงไว้
เรื่องของการให้กรมประชาสงเคราะห์อยู่กระทรวงมหาดไทย

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านสมาชิกผู้ประมุขได้กล่าวว่า การประชาสงเคราะห์นั้น
กว้าง เรื่องหลักสวัสดิการและสิ่งอื่นที่มีจำนวนน้อยกว่า และท่านได้กล่าวถึงการบำบัดทุกข์
บำรุงสุข คำนี้เป็นคำคู่กันมาที่กระทรวงมหาดไทย เริ่มต้นใช้ตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์
กระผมเห็นด้วยว่า คำว่าบำบัดทุกข์บำรุงสุขได้ใช้มาเป็นเวลานาน เริ่มต้นตั้งแต่สมัยกระทรวง
มหาดไทย เพราะเหตุที่ว่าในขณะนั้นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขนั้นหมายถึง ๑. การไม่ให้มีโจร
ผู้รบกวน บำบัดทุกข์ของประชาชนก็คือ เมื่อถูกโจรกรรมอะไรต่าง ๆ ถูกโจรรังแก ต้อง
สามารถจับกุมคนที่ไปรังแกให้กับประชาชน บำรุงสุขก็คือ การป้องกันอาชญากรรม
ขึ้นมา หรือถ้าหากจะมีภัยพิบัติธรรมชาติก็สามารถช่วยเหลือป้องกันเรื่องน้ำท่วม เรื่องอะไร
ได้ แต่คำว่า ประชาสงเคราะห์ยังไม่ได้เกิดขึ้นในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เพิ่งจะเริ่มมา
มีเมื่อกระผมได้ทราบเรื่องนี้แล้วว่า พ.ศ. ๒๔๘๕ เพราะฉะนั้นจะเอาเรื่องความหมาย
ของคำมาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวกรมประชาสงเคราะห์ไว้ในกระทรวงมหาดไทย กระผมเห็นว่า
น่าจะไม่น่าหนักแน่นไป

อีกประการหนึ่ง ที่กล่าวว่ากรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานนั้น เป็นเรื่อง
ของคนเพียงส่วนน้อย แต่การประชาสงเคราะห์เป็นเรื่องของคนส่วนใหญ่ ก็ถูกต้อง คำว่า
สงเคราะห์ ควรจะพิจารณาเน้นในเรื่องสงเคราะห์ คือรัฐบาลจัดการสงเคราะห์ ก็คือ
การให้เปล่าแก่บุคคลทุกประเภทที่ต้องการบริการสงเคราะห์ ก่อนที่จะมีการขอ หรือ
ยัดเงินเรื่องแรงงานออกไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ เรายังไม่มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรายัง
ไม่มีการจัดหางาน เรายังไม่มีการสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรามีแต่เพียง
กองแรงงาน เรามีกรมแรงงาน เพราะฉะนั้นถ้าหากในระดับนี้จะเห็นได้ว่า สงเคราะห์
ไปแล้วเป็นเรื่องการที่สุญเปล่า สงเคราะห์คนพิการ หญิงชรา โสเภณี อีกรวม เด็ก อะไร
ต่าง ๆ ชาวเขา แต่ทำอะไรต่อไปเมื่อสงเคราะห์ไปแล้วในขนาดหนึ่ง ในระดับหนึ่ง จะให้
เขาทำอย่างไรต่อไป รัฐบาลต้องการที่จะเห็นประชาชน ประชากรทุกคนมีงานทำ ถ้าหาก
จะมั่งงานทำก็ต้องเป็นหน้าที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมที่จะช่วยในเรื่องนี้ เพราะ
ฉะนั้นเมื่อมองในด้านนี้แล้ว น่าที่จะให้กรมประชาสงเคราะห์ไปอยู่กระทรวงแรงงานและ

สวัสดิการสังคม ที่กรมกรรมาธิบดีเป็นเครื่องที่เกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการ
 คณะเองก็ได้รับฟังในเรื่องนี้ย่อมมากมายหลายประการ ในทางที่พิจารณาว่าพระราช
 บัญญัตินี้ ก็วัดความห่วงใยของข้าราชการบางกลุ่มบางพวก อยากรจะขอทราบเรื่อง
 ท่านประธานเพื่อประกอบข้อสังเกต ในด้านของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ เท่าที่
 คณะได้รับฟังทั้งหนังสือ จดหมาย ตะไคร่ง ๆ และหัวอวาทจากคนเขตรวมหลายจะไปอยู่
 กระทรวงแรงงาน คณะก็ถามว่าเพราะอะไร บอกไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยแล้วจะมี
 ทางตัน คนข้างในจะไม่ยอมเข้าได้ เป็นกติกากฎกระทรวงประชาสัมพันธ์ เพราะว่าจะมาจาก
 กรมการปกครอง มาจากสำนักงานปลัดกระทรวง มาจากของผู้อำนวยการจังหวัด
 ผู้อำนวยการจังหวัด รองปลัดกระทรวง ทำให้เขารู้สึกอึดอัดมองไม่เห็นทางอนาคตที่จะ
 ไปจึงใส่ นี่เป็นเรื่องของข้าราชการที่มาร่วมเรียนกับคณะ คงจะไม่ทุกคน

ปัญหาที่ ๓ ได้พบท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ยศดีผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี
 กรมประชาสัมพันธ์บางท่าน ท่านก็ฝากมาบอก ว่าทำไมจะไปอยู่กระทรวงแรงงาน อยู่
 กระทรวงมหาดไทยก็ตั้งแล้ว เขากำเนิดที่ เขาก็ควรจะอยู่ที่นั่นต่อไป ถ้าเอาที่เกี่ยวกับ
 ประเภทบุคคลต่าง ๆ ถ้าเห็นว่าจำเป็นจะให้ได้รับการพัฒนาในเรื่องแรงงานก็ควรจะไปอยู่
 คณะก็บอกว่า ถ้าท่านจะยึดว่า กรมประชาสัมพันธ์อยู่กระทรวงมหาดไทยไม่ถูก เขา
 อยู่กระทรวงสาธารณสุขมาก่อน ถ้าจะเห็นว่าประชาชนหลาย ๆ ประเภท ไม่ว่าจะเป็น
 โสเภณี ชลทวน เด็กหญิง คนชรา ชาวเขา เขาไปให้อยู่กระทรวงแรงงานได้
 กรมประชาสัมพันธ์ รับรองบุตรบุญธรรม จดทะเบียนบุตรบุญธรรม ทำไมไม่ให้กรม
 การปกครอง แล้วจดทะเบียนสมรส จดทะเบียนเช่า จดทะเบียนกันได้ พอรับลูกขึ้นมา
 มาอยู่กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งคณะเองก็รู้สึกว่าน่าจะเปลี่ยนจากกรมประชาสัมพันธ์
 ไปอยู่กรมการปกครองจะสะดวกกว่า นี่ประการหนึ่งนอกจากนี้เองก็มีเรื่องเกี่ยวกับไม่ก็คง
 จะเหลืออยู่ ๒ - ๓ คง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นเรื่องที่ว่าแม้จะไปอยู่กระทรวงแรงงาน แต่บาง
 กอที่ไม่เกี่ยวข้องอะไรก็อาจจะอยู่ไม่ได้ และก็คาดคิดว่าในบางกรณีอาจจะมีการปรับปรุง
 ในเรื่องหน่วยงานเหล่านี้ก็หวังซึ่งก็ได้ คณะหาวิธีก็จริงได้ขอประทานทราบเรียนต่อ
 ท่านประธานไว้ และตั้งที่ท่านได้ทราบเรียนท่านประธานแล้วว่า เพื่อความกระฉับกระเฉงของ
 ท่านสมาชิกกรมประชาสัมพันธ์ทั้งหมดอยู่ ๑๐ ฉบับ ที่ให้ท่านเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติ
 ราชการ แต่มีอยู่หลายฉบับที่เห็นสมควรให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์กับ
 ซึ่งในเรื่องนี้คณะขอคุณญาติให้ คุณวิฑูรย์ เคื่องาม ได้ตัวที่แจ้งด้วย ขอคุณศรี

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นามมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ ดอกเตอร์วิหุณ ครีบ

นายวิหุณ เครืองาม : ท่านประธานที่เคารพครับ โดยบัญชีของท่านประธาน

คณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรม ท่านได้กำหนดประเด็นให้กะผมได้กราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และก็เป็นการสมควรที่จะพูดจาว่ากล่าวกันเสียตั้งแต่ตรงนี้ เพราะเหตุที่ท่านสมาชิก ๒ ท่านที่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นั้น เป็นการสงวนในประเด็นเดียวกัน คือให้ตัดคำว่า กรมประชา-สงเคราะห์ ออกทุกที่ที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ ที่เข้ามาในวาระ ๒ วัน ซึ่งก็คงจะมีอยู่ประมาณสัก ๒๐ แห่ง และก็ ๘ ท่านตรงนี้ ในมาตรา ๕ นี้เป็นแห่งแรก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้ทำความเข้าใจกันและชี้แจงเหตุผลของฝ่ายกรรมาธิการ ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบเสียตั้งแต่ตรงนี้ ก็คงจะประหยัดเวลาเมื่อเวลาพูดถึงคำว่ากรมประชาสงเคราะห์ ในมาตราอื่น ๆ อีกต่อไป คณะกรรมาธิการได้พิจารณาปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่านได้ยกขึ้นทุกข้อ ทุกแง่มุม รวมทั้งประเด็นที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ขอแปรญัตติ และบังเอิญได้ทำความเข้าใจท่านก็พอใจและก็ถอนไปปัญหาทั้งหมดได้พูดจาว่ากล่าวกันแล้ว คณะกรรมาธิการได้ตั้งต้นพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความเป็นกลาง ด้วยความรู้สึกที่ว่ากรมประชาสงเคราะห์จะไปอยู่ตรงไหนดี เพราะว่าคณะกรรมการเองก็ยังมีความรู้สึกว่า บางทีอาจจะไม่น่าอยู่ที่กระทรวงนี้ แต่บางทีก็ไม่ใช่จะต้องไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย บางทีทำไปไม่เป็นที่กระทรวงใหม่ของมันเอง และบางทีทำไปไม่อยู่กระทรวงอื่นอีกตั้ง ๑๒ - ๑๓ กระทรวงที่เหลืออยู่รวมทั้งได้พิจารณาแล้วตกลงไปถึงในข้อกฎหมายที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ พลประธานโทษที่ตั้งเอนชาม คือท่านอาจารย์ธรรมบุญ วัฒนดี ได้ยกขึ้นมาคือว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาได้สร้างไคร่ระดมขออุปการะที่แรงตรงนี้ให้กระจำ เพราะเหตุว่าบางทีอาจจะเกิดความกังขาขึ้น แม้ท่านประธานท่านจะได้ตัดออกไปเมื่อสักครู่นี้ว่าได้ผ่านวาระหนึ่งมาแล้ว คงจะย้อนกลับไปพูดถึงอะไรไม่ได้ก็ตาม แต่คงมีบางประเด็นที่ค้างคาอยู่ในใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพิ่มขึ้นในร่างกฎหมายนี้ เข้ามาสภาผู้แทนราษฎรมี ๓ ฉบับ ร่างของคณะรัฐมนตรีฉบับหนึ่ง ร่างของคุณตนิชอุทัย วีชราภรณ์และคณะฉบับหนึ่ง และร่างของ พลตำรวจเอก ประมาศ อติเรกสาร อีกฉบับหนึ่งร่างกฎหมายที่เรากลัวกันว่าเว ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เดิม นั้น ทั้ง ๓ ร่างที่

เข้ามาในพวกกันอยู่ข้อหนึ่ง ขอปะทานโทษที่จะตั้งขอแก้ตัวเลขตรงชนิดหนึ่ง คือได้มีการ
 ขอแก้ไขมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ตรงกันหมดทั้ง ๓ ร่าง เพื่อกองร่างของรัฐบาลไม่ได้
 บอกว่าแก้มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ในเรื่องอะไร ส่วนร่างอีก ๒ ร่างของคุณคณิศฤทธิ
 และ พลตำรวจเอก ประมาธ ได้ระบุว่าแก้มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ เรื่องกรม
 ประชาสังเคราะห์ เพราะฉะนั้นจะแสดงว่าทั้ง ๓ ร่าง จะพูดเรื่องกรมประชาสังเคราะห์
 หรือไม่ก็ตาม เพื่อเปิดทางให้แก่ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ได้ก็ต้องย้อนกลับไปดูว่า
 มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ เป็นกฎหมายเดิมก่อนหน้าพูดถึงเรื่องอะไร มาตรา ๑๙ พูด
 ถึงเรื่องภารกิจกระทรวงมหาดไทย มาตรา ๒๐ พูดถึงเรื่องการแบ่งส่วนราชการ กรม
 ต่าง ๆ ในกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นแม้ร่างของรัฐบาลจะไม่ระบุเรื่องว่าจะเอา
 กรมประชาสังเคราะห์ออกจากกระทรวงมหาดไทยหรือไม่ แต่เมื่อหลักการบอกให้แก่ไข
 มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ คือหลักการแบ่งส่วนราชการในกระทรวงมหาดไทยได้ ก็เปิด
 ทางให้เอากรมประชาสังเคราะห์หรือแม้แต่กรมอื่นใดก็ตามหากพึงประสงค์ก็ออกจากกระทรวง
 มหาดไทยไปสู่กระทรวงอื่นได้ทั้งสิ้นนั้นเป็นประการแรก อย่างไรก็ตามการมาธิการได้ติดตาม
 เรื่องนี้มาโดยตลอด และพบว่าเมื่อเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาในวาระที่ ๒ ของสภาผู้แทน
 ราษฎร และมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งมีท่านรัฐมนตรี สฤษดิ์ เงินหมื่น เป็น
 ประธานคณะกรรมการนั้น การมาธิการไม่คิดใจและไม่ได้ไปสอบถามว่าทำไมร่างรัฐบาล
 ตอนแรกไม่มีคำว่า สวัสดิการสังคม อยู่ในชื่อกระทรวง การมาธิการไม่คิดใจและไม่
 อยากรู้ว่าทำไมร่างรัฐบาลตอนแรกถึงไม่เอากรมประชาสังเคราะห์ออกจากกระทรวง
 มหาดไทย เพราะอาจจะเป็นเทคนิคในการเสนอกฎหมายใด ๆ ที่อาจไม่ได้คิดไม่ได้ฝัน
 ไม่ได้คาดคะเนก็ได้ แต่เอาเป็นว่าเมื่อสำเร็จเสร็จสิ้นจากคณะกรรมการวิสามัญของ
 สภาผู้แทนราษฎรนั้น เกิดเปลี่ยนชื่อกระทรวงเป็นกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 เพิ่มคำว่า และสวัสดิการสังคม เข้ามา และได้มีการโอนกรมประชาสังเคราะห์ออกจาก
 กระทรวงมหาดไทยไปสู่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมที่ตั้งขึ้นใหม่ ตรงนี้ก็ปรากฏ
 หลักฐานแน่ชัดว่าคณะกรรมการนั้นไม่ได้ทำไปโดยพลการ ซึ่งจริง ๆ ถึงแม้จะไปโดย
 พลการก็เป็นเรื่องของคณะกรรมการ แต่ในวันที่ ๘ พฤษภาคม คือ ๒๕ มีนาคมมานี่เอง
 ก่อนที่ร่างกฎหมายซึ่งเสร็จจากรมาธิการจะเข้าวาระ ๒ และ วาระ ๓ ของสภาผู้แทน
 ราษฎร ประธานกรมาธิการชุดนั้นซึ่งถึงเลือกก็มีรัฐมนตรีวิสามัญคือคุณคณิศ
 เงินหมื่น ได้เอาเรื่องทั้งหมดนี้ไปรายงานในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีปรากฏเอกสารประชุม

คณะรัฐมนตรีชี้แจงแจ่มแจ้งว่า ในวันที่ ๘ พฤษภาคม ซึ่งเป็นวันจันทร์ ๑ วันก่อนวันฉัตรมงคลนั้น ท่านรัฐมนตรีได้รายงานว่า กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์ ๒ ประการขอให้ท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาและเห็นชอบด้วย คือ

๑. ขอให้กองของกรมประชาสัมพันธ์ทุกกองโอนติดไปกับกรมประชาสัมพันธ์หมดไม่แบ่งออกเป็นบางกองค้างอยู่ที่ไหนอีก

๒. เมื่อทุกกองไปกับกรมประชาสัมพันธ์เคราะห์หมด ให้กรมประชาสัมพันธ์ไปอยู่กับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมทั้งสิ้นทั้งปวง

คณะรัฐมนตรีพิจารณาอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง และมีมติเห็นชอบตามที่ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เงินหมื่น ได้รายงานในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ดังนั้นคงจะต้องแสดงว่า คณะรัฐมนตรีได้รับทราบได้เห็นชอบได้อนุมัติได้สิ้นยอมพร้อมใจแล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะมีปัญหาเรื่องการเงินะไรกันในระหว่างรัฐบาลและฝ่ายค้านก็ดี รัฐบาลไม่ได้ออกมาให้กรมประชาสัมพันธ์โอนไป ฝ่ายค้านเป็นคนออกหากให้ปกติ พันวิสัยที่กรมมาธิการจะล่วงลงไปได้ แต่รายงานปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีรับทราบ เห็นชอบอนุมัติและยินดีให้กระทรวงการมาธิการได้รายงาน และถนัดทั้งได้อ้างด้วยว่า ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย แล้วได้มีการแจ้งมติของรัฐมนตรีไปยังกระทรวงมหาดไทย ๒๘ วันผ่านไปก็ยังไม่มีการโต้แย้งมาว่ามตินั้นผิดพลาด

ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการนั้นได้ทำใจเป็นกลางตั้งแต่ต้นอย่างที่เราพบได้กราบเรียนว่า จะไปอยู่ตรงไหนแก่กรณี ถ้ามองไปในแง่ของจลาจลอย่างที่ท่านอาจารย์ชวามนุญ ขอประทานโทษที่เอื้อนามพูด คงต้องไปอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ หลักรู้ ๆ กับกรมการศาสนา ถ้ามองในแง่ที่ว่ามาจากไหนไปทางนั้น และเป็นเพื่อต้องการช่วยเหลือเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ คงต้องไปอยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข ถ้ามองในแง่การบำบัดทุกข์บำรุงสุขก็ต้องอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยดั้งเดิม แต่ถ้ามองว่าเป็นเรื่องของสวัสดิการสังคมก็ตั้งมาอยู่ที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จนในที่สุดเราได้มองเห็นกันว่าเมื่อคลุมหมดยุคเรื่องทำไมไม่ไปอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี และมีหน้าข้าท่านประธานกรรมาธิการขอประทานโทษที่ต้องอ้างท่าน ได้เสนอแนะกับผู้อำนวยการกระทรวงมหาดไทยด้วยว่า ทำไมท่านไม่ตั้งเป็นทบวงแรงงานอันหนึ่ง กับทบวงสวัสดิการสังคมอันหนึ่ง หรือทบวงประชาสัมพันธ์อันหนึ่งก็ได้ แล้วไปอยู่กับกระทรวงไหนก็ได้ ตรงนี้อาจจะเกิดรัฐมนตรีที่หลายคน มีปลัดขึ้นหลายปลัดก็ได้ และท่านก็ได้ชี้ทางสว่างว่ามิทางจะทำได้ เพราะตาม

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตั้งกองบรรณาธิการขึ้นในกระทรวงมหาดไทย แต่
 ภาวะผมเข้าใจว่าท่านผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ๑. ท่านอาจจะไม่เข้าใจ ๒. ท่านไม่ได้รับ
 ขอบข่ายมา และ ๓. โกลาเลินกว่าจะออกสลับไปสู่จุดนั้นแล้ว และ ๔. เป็นคลองใหม่ที่ซึ่ง
 ไม่เคยปรากฏ เคยปรากฏคือตั้งทบวงมหาวิทยาลัยที่คนอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีก็ไปไม่รอด
 ผลสุดท้ายก็แยกมาเป็นทบวงต่างหากเท่ากับกระทรวง จนทุกวันนี้มีความพยายามออกจะ
 เป็นกระทรวง เพราะฉะนั้นจะเอาทบวงไปซ้อนอยู่ในกระทรวงนั้นเป็นความคิดที่เมื่อยังไม่
 เคยมีใครปฏิบัติก็รู้สึกว่าคุณจะเลื่อนใส่สากอยู่ ตรงนั้นจึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้แทนกระทรวง
 มหาดไทยคิดว่าไม่กล้ารับข้อเสนอนั้นไป แต่วันหนึ่งอาจจะพัฒนาไปสู่จุดนี้ได้ เมื่อปรากฏ
 อย่างนั้นคณะกรรมการก็พากันตั้งถ้อยถนอมกลับมาดูว่า จะต้องอยู่ตรงไหน เราก็พบว่า เรื่องของกรม
 ประชาสงเคราะห์นั้น นอกจากประวัติตำนานความเนิ่นมาอย่างที่ว่านั้นประชาชนกรมวิชาการ
 สมภพได้เจ้านั้น หรือมีคนที่น่าสนใจมากมายว่ากรมแรงงาน และกรมที่เกี่ยวข้องกับ
 กระทรวงแรงงานไปทางไหน กรมประชาสงเคราะห์ก็ต้องตามไปทางนั้น ทั้งโคศกฤษณีย์และ
 นิติสนธิอย่างยากที่จะแยกออกจากกันได้ เพราะเหตุว่าเป็นสิ่งสาคัญและมีชีวิตด้วยกันจริง ๆ
 อย่างที่ท่านอาจารย์ธรรมบุญทิพย์ทักว่า ไม่ใช่เป็นเรื่องของชนชั้นผสมกันระหว่างน้ำยากับ
 น้ำพริก แต่เป็นเรื่องของหญิงชายและมีอชวา เพราะเหตุว่าข้าราชการของกรม
 ประชาสงเคราะห์นั้น ในอดีตที่เป็นข้าราชการมีอยู่ประมาณ ๘,๐๐๐ คน เป็นลูกจ้างอีก
 จำนวนหนึ่ง เมื่อสำรวจคุณสมบัติจำแนกลงไปแล้วข้าราชการประมาณ ๘,๐๐๐ คนของกรม
 ประชาสงเคราะห์ ซึ่งนั่งสังกัดอยู่ในกระทรวงมหาดไทยทุกวันนี้ ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี
 มาทางด้านการศึกษาสังคมสงเคราะห์ ด้านการแรงงาน ด้านสังคมวิทยา ด้านมนุษยวิทยา ไม่ใช่
 ทางรัฐศาสตร์ ไปถึงทางแพ่งเครื่อง และทางที่จะสับเปลี่ยนหมุนเวียนระหว่างข้าราชการ
 กรมประชาสงเคราะห์ไปสู่กรมอื่นนั้นยากเย็น เพราะคนละสาขาน และการฝึกฝนอบรม
 มาถึงคนละแบบคนละแนว เว้นแต่ยังบังคับข้าราชการระดับสูงของกรมประชาสงเคราะห์นั้นอาจจะ
 โอนจากก่อนมาได้ อันนั้นก็เห็นเรื่องก็อยู่ในกระทรวงแต่สลับกันก็สับเปลี่ยนกันได้ อย่างที่
 ท่านประธานกรมวิชาการได้แจ้งเราก็มองว่าเราไปตั้งเรื่องอับดี แต่เมื่อถึงถึง
 ทวิพากรในกรมนี้ เมื่อกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้
 เขาแยกออกจากกระทรวงมหาดไทยไปตั้งกระทรวงใหม่ แล้วข้าราชการในกรม ๓ - ๓
 กรมที่กระผมเอ่ยขึ้นนั้นกลับแต่ฝึกฝนจบ และสำเร็จมาในแนวเดียวกันแต่ต่างกัน
 กับข้าราชการกรมประชาสงเคราะห์ หากไปได้วาทันทั้งผลการสับเปลี่ยนถ่ายเทหมุนเวียน

หรือเฉลี่ยอัตราค่าจ้างที่ผูกพันอยู่ในเวลานี้ น่าจะทำให้คล่องตัวและสะดวกขึ้น นั้นเป็นเหตุผลประการแรก

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ เราก็ห่วงกันมากที่เมื่อว่าถ้าเอากฎประชาสังเคราะห์ไปอยู่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแล้ว ต่อไปผู้ว่าราชการจังหวัดจะปกครองบังคับบัญชาว่าค่าจ้างมันได้อ่างไร เกิดทกภกภกชยอกเช่ผู้ชนในจังหวัดผู้ว่าราชการจังหวัดสิ่งเป็นข้าราชการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งการได้อ่างไร เมื่อสำรวจลงไปก็พบว่าความพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่ใช้ เป็นหลักการปกครองอยู่ในเวลานี้ กำหนดไว้ชัดเจนที่เดือวในหมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๕๕ เป็นต้นไปว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการทั้งปวงทุกคนในจังหวัด มีอำนาจสั่งการปกครอง บังคับบัญชาให้คนให้โทษได้ อย่างว่าแต่ประชาสังเคราะห์จังหวัดเลย ซึ่งไปอยู่กับกระทรวงแรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดกั๊ต แรงงานจังหวัดกั๊ต สาธารณสุขจังหวัดกั๊ต สิ่งเหล่านี้มันจะอยู่ต่างกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นผู้ที่สามารถจะบังคับบัญชาปกครองให้คนให้โทษได้ทั้งสิ้น เวลาเกิดทกภกภกชยอก การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไปใช้งบประมาณ ๓ ล้านบาทลูกเงินเพื่อช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภกภกชยอกทำได้ดังเดิม แม้กรมประชาสังเคราะห์จะไปอยู่กับกระทรวงใหม่ก็ตาม ตรงนี้กรมราชการก็เลอวางใจว่าไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่จะป้องกันภกชยอกไรก็ตามที่จะบังเกิดขึ้นต่อไป ในอนาคตท่านประธานที่เคารพ ปัญหาต่อไปก็ยังมีอีก ท่านประธานกรมราชการได้กรุณาแล้วแล้วว่าเวลาเกิดปัญหานั้นการสังคมสงเคราะห์ หรือการประชาสังเคราะห์ เริ่มต้นด้วยการช่วยเหลือแต่ผลสุดท้ายลงท้ายด้วยการหางานให้ทำทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเวลาที่ปัญหาเกิดขึ้นในกาที่ฝ่ายสภาจะควบคุมรัฐบาล ก็ต้องตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีคนเดือวกันนั้นให้รับผิดชอบให้ตอบแต่คนหนึ่ง กระทรวงหนึ่ง งานหนึ่งไปอยู่กับมหาดไทย กวาก็กลั๊กันหนึ่งไปอยู่กับกระทรวงแรงงานรัฐมนตรี ๓ ท่าน ก็จะไม่ตกลงกันที่ที่สุด เพราะฉะนั้นความกระจ่างดังนั้นท่านประธานกรมราชการสมภพได้ชี้แจง ซึ่งในกรมราชการเรากั๊ตกันและจับฟังว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่เห็นอื่นใดท่านประธานที่เคารพ ชั๊ตสำคัญไปผูกเงื่อนผูกปมอยู่ตรงนี้ ซึ่งกรมหมกั๊ตไปคิดว่ามีใครหมกเม็ดหรือวางแผนเอาไว้ จะมาโคชพิชิตนากาของตัวเองและมาถึงเวลานี้ก็มาเข้าลั๊ตในที่สุด ว่ากรมประชาสังเคราะห์นั้นไปไหนไม่รอด ต้องไปอยู่กับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้น เพราะเหตุว่ากรมประชาสังเคราะห์นั้นมันกฎหมายที่อหิบดีกรมประชาสังเคราะห์ และกรมประชาสังเคราะห์เป็นเจ้าพนักงานต้องดูแลอยู่ ๑๐ ฉบับ

อาจจะถึง ๑๑ ฉบับ แต่ขณะนี้ตัวเลข ๑๐ ฉบับเป็นอันแน่ และใน ๑๐ ฉบับนั้นมีกฎหมายหลัก
คือ ๓ ฉบับ อีก ๗ ฉบับนั้นเป็นกฎหมายที่อยู่ในลำดับที่อาจจะรอง และไม่ได้พูดถึงการกิจ
กรมประมงสงเคราะห์หิวยุติคน แต่ ๓ ฉบับนั้นเป็นกฎหมายหลักที่เด็ดขาด ซึ่งอัยยัติ
กรมประมงสงเคราะห์เป็นแม่งาน รัฐบาลการกรมประมงสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นแม่งาน

๑. กฎหมายที่มีชื่อว่าพระราชบัญญัติควบคุมการชกชกาน พ.ศ. ๒๔๘๔ ออกทั้ง
ที่งานประธานกรรมการราษฎรได้พูดถึง กฎหมายนี้ออกมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๔ ก่อนสงครามโลก
ครั้งที่ ๒ บัดนี้วันหนึ่งซึ่งใช้ชื่อ ระบุไว้ชัดเจนว่าเมื่อเวลาไปจับกุมคนชกชกาน ถ้าหากคนชกชกาน
เป็นโรคให้ส่งไปรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของกรมประมงสงเคราะห์
ไปจับกุมคนชกชกาน แล้วปรากฏว่าคนชกชกานนั้นไม่ได้เป็นโรค ให้ส่งไปยังสถานฝึกจิตหางาน
ของรัฐบาลเพื่อหางานให้และมีโอกาสขึ้นให้ ถามว่าพระราชบัญญัตินี้ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๘
ว่าพนักงานประมงสงเคราะห์จับคนชกชกานได้ ให้ส่งไปยังสถานฝึกจิตหางานสถานฝึกจิตหางานนั้น
อยู่ที่ไหน อยู่ที่กรมแรงงาน และบัดนี้เปลี่ยนแปลงไปเป็นกรมการจัดหางานในกระทรวงใหม่
เดิมจะกรมอะไรก็ช่างเถอะ กรมประมงสงเคราะห์ก็อยู่ในกลไกและอยู่ในกระทรวงเดียวกัน
พอจะเห็นว่างานที่รับผิดชอบกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดูแลกันได้ บัดนี้สถานฝึกหางาน
ที่จะจับคนชกชกานไปอยู่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และจะให้พนักงานของ
กรมประมงสงเคราะห์ ซึ่งยังคลุกกับกระทรวงมหาดไทย หากจะให้ที่อยู่ล่อไป เเล่เจ้าหน้าที่
ไปจับคนชกชกาน แล้วก็ส่งไปยังสถานฝึกหางานของกรมการจัดหางาน ซึ่งอยู่กับกระทรวง
แรงงานนั้น คงจะผิดกีดกันในการปฏิบัติและคงจะไม่มีวันประสานกันได้ดีเลย

๒. คือพระราชบัญญัติประมวลการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ เราทุกคนทราบว่า
เมื่อจับผู้ค้าประเวณีได้ส่งฟ้องศาล เมื่อศาลตัดสินประหารใจออกจากโรงที่ตามที กรม
ประมงสงเคราะห์เอาไปมีโอกาสขึ้นได้ ไปอยู่สถานสงเคราะห์ได้ ๑ ปี พัน ๑ ปีก็ไม่ได้
เราเคยวิตกกันเกือบตลอดเวลา ถ้าใส่เกฬนั้นเป็นโรคเอดส์ ครบ ๑ ปีก็อย่างไร ก็ต้องปล่อย
นั้นแหละ ภายหลังอื่นไม่ได้ แต่ถามว่าปล่อยแล้วคนเหล่านี้ไปไหน ในที่สุดก็คงเป็นวงจร
หมุนกลับไปค้าประเวณีอีก แต่ถ้าหากว่ากรมประมงสงเคราะห์ซึ่งมีเจ้าหน้าที่กรม พ.ร.บ.
ประมวลการค้าประเวณีนี้ โคนไปอยู่กระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นกระทรวงเดียวกันกับที่ดูแลกรม
การจัดหางาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ก็พอที่จะพ้น
จากสถานสงเคราะห์แล้ว หางานให้เรากำ แล้วก็มีโอกาส แล้วดูแลหลังจากนั้นปีที่ ๑
ต่อไปได้ นี่คือการที่เชื่อมโยงกัน ที่เราพบว่าคือมีข้อขัดแย้งและข้อขัดแย้ง ที่สำคัญที่สุดที่งานประสาน

ที่เคารพ สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดที่แล้ว ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ก็อาจจะ เป็นสมาชิกที่นั่งอยู่
 ณ ที่นี้ ได้ผ่านพระราชบัญญัติสำคัญที่เป็นคุณูปการต่อบ้านเมืองไปฉบับหนึ่ง คือพระราชบัญญัติ
 การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้กรมประชาสัมพันธ์ เป็นเจ้าหน้าที่
 ดูแลเรื่องนี้ กฎหมายนี้ได้กำหนดไว้โดยชัดเจนแจ่มแจ้งทีเดียวควรวินว่า มาตรา ๘ การฟื้นฟู
 สมรรถภาพคนพิการมีขึ้นมา เพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะให้คนพิการสามารถมีงานทำ และ
 ดำรงชีพอยู่ได้ นี่คือความเชื่อมโยงระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ของกรม
 ประชาสัมพันธ์ กับการทำคนพิการมีงานทำที่สำคัญที่กล่าวมานั้นก็คือ มาตรา ๑๓ ใน
 พ.ร.บ. เดียวกัน ระบุไว้ชัดเจน กระผมฟังวิทยุเมื่อวานนี้ กระผมก็นึกว่าเป็นข้อที่กระผมมัก
 คงต้องเอามาบอกกล่าวในสภาวันนี้ กล่าวคือในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติการฟื้นฟู
 สมรรถภาพคนพิการระบุไว้ชัดเจนมากกว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เขาต้อง
 พุดถึงมหาดไทย เพราะฉะนั้นกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งอยู่กับกระทรวงมหาดไทย แต่ต่อไป
 ถ้ามีการโอนกิจการตามที่เรากำลังดูในวันนี้ คำว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ตรงนี้จะต้องเปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มาตรา ๑๓
 บอกให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้นายจ้างรับ
 คนพิการ เข้าทำงานในสัดส่วนที่จะกำหนดในกฎกระทรวงได้ เช่น ๓๐ : ๓๐, ๖๐ : ๕๐,
 ๘๐ : ๒๐ ถ้าหากนายจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงมีโทษ แต่ถ้านายจ้างคนใด
 ออกลีเก้ง ไม่อยากรับคนพิการมาทำงานให้เป็นการแก่ตัว ให้หักเงินภาษีซึ่งเข้ากองทุน
 แทน แล้วกองทุนนั้นก็จะไปช่วยเหลือคนพิการต่อ เราจะให้กรมประชาสัมพันธ์ซึ่งดูแล
 เรื่องนี้อยู่กับกระทรวงมหาดไทย เราจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎ
 กระทรวงบังคับนายจ้าง ซึ่งเรื่องขงต่างนั้นกลาย เป็นกิจการของกระทรวงแรงงานแล้วได้
 อย่างไร เพราะในที่สุดคนก็จะไปดูแลว่านายจ้างรักษาสัดส่วน ๘๐ : ๒๐ หรือไม่ ก็คงจะ
 ไม่พ้นแรงงานจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงแรงงานนั่นเองในที่สุด เหตุผลทั้งหมดที่ได้
 ประมวลมา กรรมาธิการจึงคิดว่าเมื่อข้าพชมีขอชวา คงต้องไปด้วยกัน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 อาจารย์ธรรมนุญ ท่านเป็นห่วงในเรื่องนโยบายของรัฐ กระผมอาจจะอยู่ในฐานะที่
 กราบเวทนาได้เป็นส่วนตัวตรงนั้นว่า เวลาที่กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ร่างนโยบายแห่งรัฐ
 ขึ้นมา ในมาตรา ๘๑ ก็คือ มาตรา ๘๒ ก็นั้น ไม่ทันได้คิดหรือคิดว่าเวลามาตรา ๘๑ พุด
 ถึงเรื่องการสังคมสงเคราะห์ หวังว่าจะให้อยู่กับกระทรวงมหาดไทย เวลามาตรา ๘๒ พุดถึง
 เรื่องแรงงานให้ไปอยู่กระทรวงแรงงาน ก็เขียนจำแนกกันไปตามที่คิดก็จะเรื่อง เรื่องจะ

มาตรา มาตราละประเด็นเท่านั้นเอง เห็นอันใดก็ตรงกับการส่งเสริมสนับสนุนส่งเสริมให้
 ทำไม ส่งเสริมให้เพื่อให้เขามีงานทำ และให้เลี้ยงตนเองอกู้ได้ ส่วนในแง่ที่จะเป็น
 ห่วงกันว่าไม่มีอยู่ในนโยบายของรัฐบาลเดอ ความเป็นจริงถ้าใครได้ดูนโยบายของรัฐบาลก็
 จะทราบว่ามีรัฐบาลใหม่มาแปลก คือเวลาเขียนนโยบายนั้นได้เขียนให้เรื่องการส่งเสริมส่งเสริมให้
 กับการแรงงานพันกันอยู่ตลอด อ่างที่กั้นระหว่างกรมการสมภนได้ยกตัวอย่าง
 ยี่ ๘.๕.๓ หรือ ๘.๕.๔ หรือ ๘.๕.๕ ภาวะผมทอยหน้าไปอีกข้อหนึ่งก็คือ ข้อ ๘.๕.๓ ซึ่ง
 ระบุไว้ชัดเจนว่า รัฐบาลนั้นนโยบายนั้นจะพัฒนาผู้คือโอกาส เช่น คนพิการ
 ทูพลาภา คนชราทั้งหลายให้มีงานทำ เริ่มต้นด้วยส่งเสริม แล้วลงท้ายด้วยให้มีงานทำ
 ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นกรมทอยหน้าประธานกรรป เรือน ๗ ที่นครนี้ ด้วยความเชื่อว่า
 ทุกท่านมีความจริงใจสูงจิตใจ และต้องการเห็นประสิทธิภาพที่ดีที่สุดที่จะบังเกิดขึ้น ในการ
 บริหารราชการแผ่นดิน ความวิศกของท่านนั้น จริง ๆ แล้วกรมการสมภนก็วิศก แต่เราทำอยู่
 แต่เฉพาะกฤษฎาการตรวจแรงงานในเวลานี้ ไม่มีปัญหา ไม่มีค่าบางไปหรือลดและระบบ
 ทั้งระบบความสืบสันักกานสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่าน ได้พูดว่าแม้มีอยู่ในกระทรวงอื่นอีก
 มาก พูดถึงกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงานก็พูดได้ว่าทำไม่เอา ๓ เรื่อง
 ไปอยู่ในกระทรวงเดียวกัน สภาวิจัยแห่งชาติยังอยู่ในกระทรวงวิทยาศาสตร์วัฒนธรรมด้วยซ้ำไปขณะ
 ที่กำลังวิจัยทางนิติศาสตร์อยู่ เวลาพูดถึงเรื่องกระทรวงศึกษาธิการก็มีความคิดว่าทำไม่ถึงเอา
 ศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมไปรวมไว้ด้วยกัน เวลานี้ก็มีคนพูดว่าขณะก็กระทรวงพาณิชย์
 ดูแลเรื่องค้าขาย ทำไม่ถึงเอากรมการประกันภัย ซึ่งเป็นสถาบันการเงินไปอยู่ในกระทรวง
 นั้น ทำไม่ย้ายไปอยู่ในกระทรวงการคลัง ทำไม่กระทรวงคมนาคมถึงดูแลทั้งเรื่องคมนาคม
 สื่อสาร และขนส่ง ทำไม่ไม่แยกออกเสีย ความจริงถ้าได้ตั้งระบบแล้วถ้าจะเห็นภาพ
 คล่างกัน แต่ขณะนั้นการมาธิการเห็นว่าทำใจได้รับได้ สอนได้ ก็จะให้เรื่องของแรงงาน
 สวัสดิการสังคมไปด้วยกัน เรื่องประชาสงเคราะห์ สังคมสงเคราะห์ไปด้วยกัน เพราะมีจุด
 ความเกี่ยวข้องกัน อาจจะเป็นจริงถ้าหากว่าจะเล่นอีกคำกันตั้งที่ท่านสมาชิกผู้ซึ่งได้กรรมาชิกกัน
 ถึงชื่อคำว่า สวัสดิการสังคม แต่ท่านผู้มีเกียรติที่ระอาพร กรมประชาสงเคราะห์ในเวลานั้น
 แบ่งส่วนราชการเป็นหลายกองเหลือเกิน บางกองไม่ได้เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม
 แต่บางกองก็เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม และบางกองก็เกี่ยวกับแรงงาน เพราะฉะนั้นเมื่อ
 พิจารณาซึ่งนำหนักแล้วคณะกรรมการจึงคิดว่าก็ไปเสียด้วยดีแล้วแต่ทั้งนี้เราก็ได้พูดกันอยู่
 มากทีเดียวว่าเมื่อไปอยู่กระทรวงเดียวกันแล้วกรมประชาสงเคราะห์ก็ย้ายไปเล่น ในเรื่อง

แรงงาน ย่อมลืมนึกว่าการถือหลักคือการดูแลให้การสังคมสงเคราะห์ที่นักประสาทรู้ทั้งประเทศ
ในภาพรวมโดยส่วนรวม และวันหนึ่งเมื่อทุกอย่างพร้อม และได้ตั้งทั้งระบบกรม
ประชาสงเคราะห์ที่อาจจะพัฒนาเป็นทรวงประชาสงเคราะห์ และขอขึ้นเป็นกระทรวง
ประชาสงเคราะห์ หรือกระทรวงสวัสดิการแรงงานได้ในระยะ ๕ ปี ๑๐ ปีต่อไปในอนาคต
ขอประทานกราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์ธรรมบุญคุ้ม ผู้แปรญัตติ

นายธรรมบุญ คุ้มพิที : ขอพระคุณศรีท่านประธานที่เคารพ กระผม ยสภ

จะขอกราบฝากไปยังท่านประธานคณะกรรมการผ่านท่านประธานที่เคารพว่า กระผมยินดี
มากที่ได้ฟังคำชี้แจง และความจริงจังนั้นคำชี้แจงเหล่านี้ ประธานโทษพลดีท่านรัฐมนตรีเข้า
มาพอดี กระผมขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปด้วยว่าถ้าวันนั้นชี้แจงเสียตั้งนี้
แล้วในวันทีกระผมได้แปรญัตติกับคณะกรรมการ ถ้าได้รับฟังคำชี้แจงตั้งนี้จะจะไม่เสีย

เวลาสภาเลย กระผมกราบเรียน และกระผมขอเล่าซึ่งอย่างท่านคณบดีเดอวีรพงษ์ ความจริง
ได้หนึ่งอยู่ในคณะกรรมการที่กระผมได้ไปชี้แจงท่านไม่พูดสักคำในเรื่องเหล่านี้ เพิ่งจะมา
พูดตอนนั้น ซึ่งกระผมก็ใจเพราะว่าสมาชิกวุฒิสภาก็ได้ประโชน ไม่ค่อยช้านั้นก็นั่งเป็นใบ้
เสียช็อกกันไป แต่ต่อมานึกเห็นแล้วว่าเราได้เสียเวลาแต่คิดว่าได้ประโชนนานาประการ

ได้รับเรื่องต่าง ๆ อยู่มาก และอันนี้ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านวิเศษผ่านท่านประธานที่เคารพไป
เป็นส่วนตัวด้วยว่าในวันนั้นท่านมีกำลังใจจะพูด เพราะถ้าถ้าไม่พูดท่านก็ลำบากเหมือนกัน
เพราะกระผมก็มีเหตุผลอย่างอื่นมามองคนละมุม และท่านได้ชี้แจงมาซึ่งกระผมก็ได้ความ
ไปในหลายเรื่อง โดยเฉพาะกฎหมายที่ท่านเอื้อถึงพระราชบัญญัติเพิ่มพูนบรรเทาผลพิการปี

๒๕๒๕ เรื่องนี้กระผมก็เป็นตัวตั้งตัวตักอย่างแรง แปรญัตติกันมากเหมือนกันเพื่อจะให้คนพิการ
ได้รับประโยชน์ แล้วไม่ทันนึกว่าเป็น เรื่องของสงงาน เข้าไปอยู่ในกฎหมายแรงงาน
เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็กราบเรียนด้วยความเคารพว่าสมาชิกคนไหนจะได้ใจด้วย เพราะ
ตั้งแต่เข้ามาแล้ว หรือก่อนนั้นก็บอกว่าอาจารย์แปรญัตติตั้ง ๗๐ กว่าแห่งน่าจะถึงข้างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าอาจารย์ไม่คิดใจ

นายธรรมบุญ คุ้มพิที : เพราะฉะนั้นเมื่อไม่คิดใจกันแล้วอันอื่นก็ไม่คิดใจตลอด

ไปเลย ก็เป็นอันจบไปเลย คณะกรรมการก็ไม่ต้องห่วง นอกจากท่านชูวงศ์ ท่านยังจะ
คิดใจ กระผมกราบขอบพระคุณสักครั้ง แล้วก็ขอประธานโทษ โดยยกาทิศ เข้าใจมีคนหนึ่ง

นึกน้อย ท่านกรรมการไม่ยอมพูดเลย ท่านรัฐมนตรีก็ไม่พูดด้วยก็เลยออกมารูปร่างนี้ แต่
เดี๋ยวนี้เข้าใจกระเจ้าแล้ว ขอพระคุณศรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ชูวงศ์ เชิญครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงที่กระผมได้ส่งวันค่า
แปดผู้คดีไว้ในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ได้ว่ามองตนเองเป็นข้าราชการกระทรวง
มหาดไทย และความจริงนั้นเมื่อได้ไปขอปฏิบัติต่อกับประธานกรรมาธิการนี้ คณะ
กรรมาธิการไม่เคยชี้แจงเลยแม้แต่คำเดียวให้กระผมได้รับทราบ สิ่งผู้แทนกระทรวง
มหาดไทยมาชี้แจง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยก็อ่านตลอดในกาที่แจ้ง ซึ่งน่าจะมีความอธิบายที่
ชัดเจนมากกว่านั้น จึงได้ส่งวันมาขอให้ได้มีการพูดคุย ในสถานแห่งนี้ความจริงประธาน
กรรมาธิการก็ ท่านอาจารย์วิชิตก็ได้อภิปรายเพิ่มเติมมานั้น กระผมยังคิดว่าเสียงกันได้
ทั้งวัน แต่กระผมคิดว่าเรื่องของท่านอาจารย์วิชิตท่านได้บอกว่าทางรัฐมนตรีผู้ชี้แจงได้เข้า
คณะรัฐมนตรีรับทราบและเห็นด้วย กระผมก็คิดว่าหน้าที่ของวุฒิสภาก็คือปฏิบัติตามเสียง
ส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่ขอคิดใจ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมา
ขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อท่านผู้สงวนทั้ง ๗ ท่านไม่คิดใจ ก็เป็นอันว่าผ่านไปตาม
ร่างของกรรมาธิการ เชิญเลขาธิการต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไขผู้แปร
ผู้คดีของสงวน

ประธานวุฒิสภา : เมื่อท่านไม่คิดใจมาตรานั้นแล้ว ดังนั้นคงไม่คิดใจจะครับ
คุณสุชนยังคิดใจ เชิญครับ

นายสุชน ชวลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
วุฒิสภาที่มีเกียรติทุกท่าน กระผม สุชน ชวลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้ขอกราบเรียน
อนุญาตต่อท่านประธานคืออธิบายเหตุผลที่กระผมได้ขอสงวนค่าแปดผู้คดี ในมาตรา ๑๖
มาตรา ๕ กระผมไม่คิดใจ กระผมจะขอลงญัตตอภิปรายในมาตรา ๑๖ ได้หรือไม่ครับ
ท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๖ อยู่ในมาตรา ๕ เชิญครับ

นายสุชน ชวลีเครือ : ท่านประธานครับ ที่กระผมได้ขอสงวนค่าแปดผู้คดีไว้
กระผมมองเห็นว่า โคสหลักการในการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้น
กระผมเห็นด้วยโคสหลักการและเหตุผลว่า เราควรมีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานนาน

แล้ว แต่ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลหลายประการที่กระผมเองได้ฟังท่านสมาชิกผู้อาวุโส
 ต้องขออนุญาตเอื้อนตาม ทั้งท่านธรรมณู และกัท่านชูวงศ์ ฉาสะบุตร ได้อภิปรายในเรือง
 กรมประชาสงเคราะห์ ในวาทะเลียดประเศนั้นกระผมไม่คิดใจ แต่เนื่องจากว่า
 ความเป็นมาหรือว่าความเป็นไปของประวัติศาสตร์ของการตั้งกระทรวงแรงงานนั้น ท่าน
 ประธานกรมราชการและท่านสมาชิกได้ให้เหตุผลและอธิบายไว้มากกว่า ประวัติศาสตร์
 ของการตั้งกระทรวงแรงงานนั้นจากอดีตสู่ปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไร แต่เท่าที่กระผมเอง
 ได้ติดตามในการจัดตั้งกระทรวงแรงงานมา ในตลอดระยะเวลา ๑๐ กว่าปี กระผม
 จำได้ว่า ได้มีการนำกฎหมายการจัดตั้งกระทรวงแรงงานเข้าสู่รัฐสภาถึง ๓ ยุค ๓ สมัย
 ด้วยกัน ในสมัยแรกจากอดีต ๗๗ นายฯ เปรม ติณสูลานนท์ และสมัยที่ ๒ อดีต
 นายฯ ศาติชาย ชูหะวีย์ และในสมัยที่ซึ่งไม่มีเท่าไรก็อดีตนายฯ พลเอก สุจินดา
 คราประยูร ซึ่งเข้ามาในช่วงระยะเวลาอันสั้น แต่ได้มีการแถลงนโยบายเอาไว้ชัดเจน
 ในรัฐสภาแห่งนี้ว่า จะจัดตั้งกระทรวงแรงงานให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ท่านประธานครับ
 แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ารัฐบาล ๗๗ฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีจะไม่ได้กำหนด
 ไว้เป็นนโยบายที่ชัดเจนว่าจะจัดตั้งกระทรวงแรงงานให้แล้วเสร็จเมื่อไรแต่ทางรัฐบาลก็ได้
 เสนอนโยบายเอาไว้อย่างกว้าง ๆ ในนโยบายข้อที่ ๘.๕ และก็เรื่องลำดับต่อไปที่
 ท่านสมาชิกได้ชี้แจงไปแล้ว กระผมกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า กระผมนั้นไม่ได้คิดใจที่จะ
 ไม่ให้มีกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงานนั้นถ้าหากว่า เราดูตามร่างพระราชบัญญัติถึง
 ๓ ฉบับ แต่ได้หลอมรวมมาเป็นฉบับเดียวที่เสนอผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาก่อนข้างจะรวดเร็ว
 กระผมสงสัยอันหนึ่งว่าทำไมการจัดตั้งกระทรวงแรงงานครั้งนี้ ถึงรีบเร่งจะด้วย
 เหตุผลใดแล้วแต่กระผมไม่สามารถจะทราบได้ แต่ในส่วนที่ท่านผู้แก้ไขครุได้อภิปราย
 ไปและก็ได้ให้เหตุผลไปว่า ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นไม่ได้มีกรมประชาสงเคราะห์รวมอยู่ด้วย
 แต่เท่าที่กระผมมีส่วนได้รับทราบจากข้อมูลข่าวสารที่ส่งผ่านมากางกระผม และมีข้าราชการ
 ในกระทรวงมหาดไทยระดับ ๙ หรือระดับ ๑๐ บางท่านได้ให้ข้อมูลมาว่า เริ่มแรกของการ
 แปรพักติในวาระที่ ๒ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา
 โดษเฉพาะนั้นต้องขออนุญาตเอื้อนตาม ซึ่ง ๗๗ฯ รัฐมนตรีผู้क्तिเงินหมื่น ก็เป็นประธานคณะ
 กรรมการชุดนั้น ในระหว่างนั้นเขารุ่นครับยื่นต้องขออนุญาต มีการตั้งการตัวทวงจา
 หรือทางโทรศัพท์จากข้าราชการหลายท่านไปยังข้าราชการ ที่อยู่ในกรมประชาสงเคราะห์
 ระดับล่าง บอกว่าให้มีการล่าช้าขึ้นรวมลงก็อกกันสนับสนุนให้มีการโอนกรมประชาสงเคราะห์

เข้ามาสู่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจากกระทรวงมหาดไทย ด้วยเหตุผลที่อาจจะ
 เป็นเพียงว่าอย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ทราบ เวียนไปแล้ว แต่กระผมได้รับฟังด้วย
 เหตุผลว่าข้าราชการในกรมประชาสงเคราะห์นั้นมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เปรียบเสมือน
 เป็นข้าราชการลูกเมื่อน้อย เพราะว่าที่ลูกกรมประชาสงเคราะห์ที่มานั้นจะได้เข้าชั้นไปกิน
 ชี. ๑๑ ถึงเป็นเลิศกระทรวงนั้นค่อนข้างจะชาก เพราะส่วนใหญ่จะมาจากสายกรมการ
 ปกครอง และข้าราชการกรมประชาสงเคราะห์ที่หมิ่นกว่าคนนั้นไม่มีโอกาส ฉะนั้นด้วยเหตุผล
 จะจริงเท็จอย่างไรกระผมเองไม่สามารถจะสืบทราบได้ แต่มีความรู้สึกว่าการจัดตั้ง
 กระทรวงแรงงาน โดยเหตุผลหนึ่งที่โคนกรมประชาสงเคราะห์ที่มานั้นก็น่าจะมีเหตุผลทาง
 ส่วนบุคคลเข้ามา ในประเด็นที่กระผมขออนุญาตผ่านเลยไป แต่กระผมออกจะกราบเรียน
 ว่าเหตุผลที่แท้จริงที่กระผมขอเพิ่มการปฏิบัติให้ตั้งสำนักงานโยธา และแผนเข้าไปใน
 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนี้ ก็เนื่องเหตุที่ว่ากระทรวงที่จะตั้งใหม่นี้เป็นหน่วย
 ราชการที่แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๒ ส่วน คือส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในส่วนกลางนั้น
 จะเห็นว่ามีหน่วยงานที่เป็นระดับกรมเพียง ๘ กรม และมีอีก ๓ สำนักงาน แต่ละกรมแต่ละ
 สำนักงานนั้นในเขตหา หรือหน่วยงานที่จะต้องช่วยในการบริหารกระทรวงแรงงานและ
 สวัสดิการสังคมให้เกิดประสิทธิภาพนั้นไม่ลัดกล่าวถึงเอาไว้เฉพาะ และในสมัยวิฤตพิภา
 ของเรา ในคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้นได้เสนอแนะต่อที่ประชุม
 แห่งนี้เอาไว้ว่าควรจะมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเอาไว้ในกระทรวงแรงงาน เพราะศูนย์ข้อมูลนั้น
 ตกลงขออนุญาตเอื่อนามท่านวีระ ภัทรชาติ ประธานกรรมาธิการการแรงงานได้เสนอเอาไว้
 ว่าเราจะต้องเน้นหนักในเรื่องข้อมูลพื้นฐานในการที่จะจัดสวัสดิการ และถ้ารวมทั้งการ
 คำนวณแรงงานให้กับประชาชนผู้ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ที่เราอ้างว่าเรามี
 แรงงานหรือวิสาหกิจงานนั้นถึง ๓๓ ล้านคน ขณะนี้ตามเอกสารของกรมแรงงานที่กระผมเองได้
 ไปขอมา ๓๓ ล้านคนถึงวันนี้ ในจำนวนนั้นน่าจะปรากฏว่าเป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรม
 ๕ ล้านคน ซึ่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้นจะต้องให้กลุ่มบุคคลท่านเหล่านี้
 ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ส่วนแรงงานที่เป็นภาคเกษตรกรรมที่อยู่ในชนบทหรือรวม
 ทั้งผู้ที่ยังไม่ได้งานทำมีถึง ๒๗ ล้านคน หรือถึง ๓๐ ล้านคน กระผมเองออกจะกราบเรียน
 ว่าถ้าหากเราตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้นมาแล้ว กลุ่มบุคคลเป้าหมายของ
 ชาติคือกลุ่มบุคคล ๓๐ ล้านคนน่าจะได้รับประโยชน์จากการที่ออกกฎหมายฯ โดยเฉพาะ
 พระราชบัญญัติในการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระผมเองไม่ได้

หมายความว่าจะไม่ให้กฎหมายฉบับนี้ไปบริการเฉพาะผู้ยื่นแรงงานจำนวน ๕ ล้านคนที่อยู่ใน
 โรงงานอุตสาหกรรม ถ้าหากว่ารัฐบาลหรือว่าคณะผู้จัดตั้งกระทรวงแรงงานนี้ได้ตระหนัก
 ในการที่จะรวบรวมข้อมูลและมีการวางแผนในการเตรียมการที่จะส่งเสริมและอุดหนุนผู้ใช้
 แรงงานในภาคเกษตรกรรมนั้นอย่างจริงจังแล้ว กระทบเองนั้นทั้งหมดก็จะยกมือให้ผ่าน
 ในเวลานั้นและก็ไม่คิดใจ กระทบจึงกราบเรียนท่านประธานว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา
 คนหนึ่งก็สวาทจะเห็นกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมนั้นออกมาเป็นหน้าตาที่สวดสว
 ล่างที่กรมการอาหารท่านหนึ่งได้กราบเรียนว่าเป็นแขนเป็นขา แต่แขน ขาของกระทรวง
 แรงงานและสวัสดิการสังคมนั้นน่าจะเป็นแขน ขาที่ไม่มีด้าน และหู ตา จมูกไม่แห่ง กระทบ
 ลากกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่าเป็นไปได้ให้ทางคณะกรรมการได้ยกทบอีก
 ครั้งหนึ่ง ไปตกแต่งกฎหมายฉบับนี้ให้สมบูรณ์ แล้วเกิดประโยชน์ต่อประชาชน หรือว่าผู้ใช้
 แรงงานทั้งภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมถึง ๓๐ กว่าล้านคน ขอขอบคุณท่านประธาน
 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานครับ

นายสมภพ โทตะกิตต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ผู้แปรผู้คดีท่านได้บอกขอให้คณะกรรมการไปตกแต่งให้สมบูรณ์
 อีกรึ้น ไม่โทษแทน ฮวดด้าน มือด้านอะไรต่าง ๆ แต่จากข้อแปรผู้คดีของท่านนั้นท่านยังไม่ได้
 ให้เหตุผลว่าทำไมท่านขอตั้งสำนักนโฆบายและแผนในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 ท่านไม่ได้กล่าว ซึ่งท่านได้กล่าวในคำแปรผู้คดีที่ขึ้นต่อคณะกรรมการ ซึ่งกระทบก็ได้
 ชี้แจงไปแล้วว่าการที่ท่านจะสร้างกรมใหม่ สำนักนโฆบายและแผนเป็นกรม ขึ้นในกระทรวง
 แรงงานนั้น ถ้าพูดในหลักการแล้วเหตุที่ท่านต้องไปทางงบประมาณ เป็นการผูกพันงบประมาณ
 งบประมาณที่ท่านจะมาให้สำนักนโฆบายและแผนนั้นท่านไปเอามาจากกรมต่าง ๆ เช่นกรม
 วัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมจัดหางาน สำนักงานประกัน
 สังคมอะไรต่าง ๆ ท่านคล้าย ๆ กับไปเรียไรเข้ามาสร้างให้เป็นสำนักนโฆบายและแผน
 ซึ่งในทางปฏิบัติจะทำเช่นนั้นไม่ได้ อันนี้เป็นกรมใหม่ ถ้าหากเป็นในร่างของสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วจะถือว่าเป็นการเพิ่ม เป็นกฎหมายการเงินทันที ถ้าหากไม่เป็นกฎหมายการเงินอยู่
 แล้วก็จะต้องเป็นกฎหมายการเงิน เพราะไปเพิ่มไปผูกพันงบประมาณเข้า เพราะฉะนั้น
 โดคลักษณะของทางข้อบังคับนี้เองคณะกรรมการเห็นว่าไม่ควาที่จะตั้งสำนักนโฆบาย และ
 แผน ขึ้นมาในระดับชั้นของวุฒิสภา หรือในระดับชั้นคณะกรรมการของสมาชิกได้ เพราะเป็น
 เรื่องการผูกพันงบประมาณ อันนี้ได้โปรดเข้าใจว่าถ้าหากสภาอโณกรมประจำสังเคราะห

จากกระทรวงมหาดไทยไปอยู่กระทรวงแรงงาน งบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ไปทั้งหมด หรือถ้าถ้าหากจะโอนกองบางกองของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานไปอยู่กรมจัดหางาน เขามิใช่งบประมาณของเขาอยู่แล้ว เขาก็โอนไปได้เช่นนั้น แต่สำนักนโยบายและแผนกองกำนันนั้นไม่มีอะไรอยู่แล้ว แล้วท่านไปสร้างขึ้นมาใหม่ ท่านจะไปดึงเอางบประมาณของเขาเอาเจ้าหน้าที่ของเขามาแทนเป็นการที่เรื่อกว่าคงไม่อาจกระทำได้ ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงมีความเสียใจ ไม่อาจที่จะสนองความต้องการของท่านได้

ประชาชนวุฒิสภา : คุณสุชนยังติดใจอยู่ไหมครับ

นางสุชน สาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธาน กระทบขอขอบคุณท่านประธานกรรมการที่ได้ให้ความรู้กับกระผม แต่ในส่วนที่กระทบออกจะตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้ว่า ความแผนของการจัดส่วนราชการของกระทรวงแรงงานที่กำลังจัดทำอยู่ขณะนี้ ในด้านงานวิชาการของกระทรวงแรงงาน และการวางแผน การวิเคราะห์ และการฝึกอบรมต่าง ๆ นั้นได้ไปอยู่ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงของกระทรวงที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ กระผมจึงเป็นห่วงว่าในอนาคตกระทรวงแรงงานนั้น เป็นกระทรวงที่ครอบคลุมประชากรเป็นส่วนใหญ่ของประเทศ และมีการแบ่งส่วนราชการออกในระดับจังหวัดและอำเภอ งานนโยบายหลัก ๆ ที่จะเร่งแก้ไขปัญหาแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมหรือแรงงานภาคการเกษตร หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น วิกฤตภาวะแรงงานที่ไปทำงานอยู่ต่างประเทศ กรณีเช่น แรงงานญี่ปุ่น ซึ่งเมื่อวานนี้กระผมก็ได้รับฟังการชี้แจงจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยฯ สุกัญญา ที่ท่านได้พูดถึงแรงงานต่างประเทศที่ญี่ปุ่น มีถึง ๕๐,๐๐๐ กว่าคน แต่ว่าถูกต้องเพียง ๗,๐๐๐ คน สิ่งเหล่านี้กระผมเองคิดว่ากระทรวงแรงงานที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นั้นน่าจะต้องมีสำนักนโยบายและแผน วางแผนงานระยะยาวในการจัดทำแม่บทในการบริหารแรงงานอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นแรงงานภายในประเทศหรือต่างประเทศ กระผมขอฝากกราบเรียนท่านประธานว่า จะเป็นไปได้ไหมถ้าเพื่อตั้งเอาไว้ จัดตั้งเอาไว้ตั้งแต่เริ่มต้น ดีกว่าการจัดตั้งทีหลัง ซึ่งจะมีปัญหาในการที่จะขอสนับสนุนเรื่องบุคลากรจาก ก.พ. ก็ได้ หรือว่าจากงบประมาณในส่วนต่าง ๆ ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นกระผมเห็นว่า การที่โอนกรมประชาสัมพันธ์เข้ามาอยู่ในกระทรวงแรงงานนี้ กรมประชาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานด้วยกัน ถ้าหากว่าไม่มีงานด้านวิชาการ หรืองานวางแผน

เพื่อสนับสนุนกรมประชาสัมพันธ์ กระผมคิดว่า การบริการสังคม หรือว่าการแก้ไข ปัญหาด้านแรงงานในขนาดของเรานั้น จะไม่ประสบความสำเร็จ กระผมจึงกราบเรียน ผอ.ท่านประธานเอาไว้ตั้งเป็นข้อสังเกตว่าควรตั้งสำนักนโยบายและแผน หรือสำนักงาน วิชากฎหมาย

ประธานวุฒิสภา : ที่ตั้งข้อสังเกตหมายความว่าที่ส่งวนค่าปรักัดติเอาไว้ ไม่ คิดใจอย่างนั้นใช่ใหมครับ

นายสุชน ชาลีเครือ : ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เมื่อผู้ส่งวนไม่ติดใจแล้วมาตรา ๕ ก็ไม่มีการแก้ไข อาจารย์ธรรมณุนุญอะไร อภิปรายไม่ได้แล้ว

นายธรรมณุนุญ ลัดพลี : ไม่ใช่ครับ กระผมเกรงจะโหมชะ กระผมขออาจจะ กราบเรียนปรึกษาท่านประธาน คือในเอกสารเมื่อสักครู่นี้กระผมก็ดูแล้วล้มลุกไป พด.ท่าน วิเศษพูดมา กระผมก็เลยล้มไปเฉย ในหน้า ๓ มาตรา ๕ เจ้าหน้าที่จะทำเอกสารมาผิด จะกลายเป็น กระผมขอให้เดิมประชาสัมพันธ์ไป แล้วเรื่องให้แก้ไขกระผมก็เลย ได้รับไป ซึ่งไม่ใช่ มาตรา ๕ ที่ไม่มีการแก้ไข นายธรรมณุนุญ ลัดพลี นายช่วงศ์ ฉახะบุตร ขอปรักัดติแก้ไขเพิ่มเติมความเป็นดังนี้กระผมขอคัด เพราะฉะนั้นแก้ไขเพิ่มเติมความเป็น การประชาสัมพันธ์ แล้วจึงมาขีดเส้นใต้ก็เป็นเครื่องหมายแสดงว่าเพิ่มเติม ซึ่งผิด กระผมไม่ได้ขอเพิ่มเติมกระผมขอคัด แล้วเมื่อกระผมไม่ส่งวนก็คือ ไม่ติดใจ ก็ไม่ติด

ประธานวุฒิสภา : ถูกแล้วครับ เมื่ออาจารย์คัดลอกจากกระทรวงแรงงาน ก็ต้องกลับมาอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ต้องมาเติมที่กระทรวงมหาดไทย เพราะไม่อย่างนั้น กรมแรงงานจะไม่มีหาชไปไหน ที่อาจารย์ปรักัดติเอาไว้ถูกแล้ว

นายธรรมณุนุญ ลัดพลี : ความจริงกระผมกราบเรียนตรง ๆ กระผมคิดว่า ที่กระผมขอปรักัดติไป ขอคัดออกจากกระทรวงแรงงาน

ประธานวุฒิสภา : แล้วก็ต้องมาใส่กระทรวงมหาดไทย

นายธรรมณุนุญ ลัดพลี : ที่เอามาได้เป็นรูปนั้นชงนั้นหรือครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่อย่างนั้นตัดไปแล้วในกระทรวงมหาดไทยก็ไม่มีการทรวง แรงงานก็ไม่มี กรมประชาสัมพันธ์จะไปอยู่กระทรวงไหน

นายธรรมณุนุญ ลัดพลี : Legislative Institutional Repository of Thailand
ถ้าอย่างนั้นก็ดี ขอบพระคุณครับ กระผมเกรง

จะผิดพลาดไป

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผิด

นายธรรมณู ลัดพลี : แต่ว่าตอนหลัง ประธานโทษ ในมาตรา ๕ ก็กลายเป็นว่า คัด คั้นนักกลั่นใช้กระทรวงแรงงาน

ประธานวุฒิสภา : ใช่ครับ คือหลักสำคัญของอาจารย์คือคัดออกจากกระทรวงแรงงาน เมื่อตัดจากกระทรวงแรงงานก็ตกลงกลับไปอยู่ที่เดิม คือกระทรวงมหาดไทย

นายธรรมณู ลัดพลี : ใช่ครับ แต่ในมาตรา ๕ ก็เป็นว่าให้ใช้คำว่า คัด

ประธานวุฒิสภา : เป็นเพราะว่ามาตรา ๕ พูดถึงมาตรา ๒๒ ทวิ พูดถึงกระทรวงแรงงาน ก็ต้องคัดออกตามความต้องการของอาจารย์

นายธรรมณู ลัดพลี : อย่างนั้นถูกต้องแล้ว ทบพอจะคุยครับ เพราะเกรงจะคลาดเคลื่อนไป อันหนึ่งให้คิด อันหนึ่งให้แก้ไข

ประธานวุฒิสภา : ไม่คลาดเคลื่อน คุณโกวิท ผู้สงวนเขาก่อนแล้ว

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายโกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมเพิ่งมาตั้งแต่เช้า ท่านประธานครับ นั่งฟังสมาชิกผู้สงวน คำแปรญัตติที่จะมาพูด ๗ ทิน ก็ไปทั้งหมดแล้ว ความจริงที่เสนอแต่ละท่านกระผมดูแล้ว เรื่องดี ๆ ที่จะมีประโยชน์ กระผมจะขออนุญาตตั้งข้อสังเกตในเรื่องที่เกี่ยวพันกับที่สมาชิกได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๗ ทินเพิ่มเติม กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า โดยเฉพะอย่างยิ่งในเรื่องของสำนักนโษบายและแผนในกระทรวงต่าง ๆ เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ดีใหม่ครับ เมื่อเราพิจารณาว่าร่างนี้เสร็จแล้วสภาอาจจะต้องตั้งข้อสังเกตเพื่อส่งไปรัฐบาลได้ ถ้าสำนัเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตนั้น

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : ชอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นกันว่าเราพิจารณาครบแล้ว ก่อนที่จะพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกมีสิทธิที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อคำ ที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับหลักการได้ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อคำในร่างพระราชบัญญัตินี้ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอถือว่าที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาชกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณาชกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกขมมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับสภาผู้แทนราษฎร

ต่อไปข้างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. ....

(ส ี ำ เ น ำ)

ที่ ๔๕๕/๒๕๓๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๗๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการกิจการบริหารและการยุติธรรม ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วย กับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการกิจการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายสมภพ โทดระกิตต์ ประธานคณะกรรมการกิจการ
- ๒. นายสรวรเสวีญ ไกรจิตติ รองประธานคณะกรรมการ
- ๓. พลอากาศเอก กัมดัต วัฒนาทิพย์
- ๔. นายจัตวา กลิ่นสุนทร
- ๕. พลเรือตรี ไชคชัย พลชัย
- ๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาคนันทน์
- ๗. นายประเสริฐ บุญศรี
- ๘. นายพัชร อุตธรรมดำรง
- ๙. นายวิฑู เครืองาม
- ๑๐. พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ศิริพงษ์

- ๑๑. พลตรี สมพันธ์ บุญกว้าง
- ๑๒. พลอากาศโท สมศักดิ์ เวสุวรรณ

๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ สมรวีวัฒน์ ๑๔. พลเรือตรี สำราญ อ่ำสาคราค์

๑๕. พลเอก สิกข์ จิรโรจน์ ๑๖. นายสุภกิ เพ็งปาน

๑๗. นายอนุศักดิ์ วรรณพงษ์ เลขานุการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับตัวกลางเงิน วุฒิสภา

ได้รับเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๖

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
ถวายเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอกับประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมภพ โทตระกิตย์

(นายสมภพ โทตระกิตย์)

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาการบริหารและการยุติธรรม

รายงานของคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม

ตามที่ประชุมผู้ศึกษา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
  - ๑.๑ ร้อยตรี กิตติ ประทุมแก้ว รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๒ นายไฉ่ว พรหมณี สกิปต์กรมประชาสัมพันธ์
กรมประชาสัมพันธ์
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๓ นายประสงค์ วัฒนกันต์ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน กรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๔ นางอัมพร จุฬานนท์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย
  - ๑.๕ นายประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์ รองเลขาธิการสำนักงาน
ประกันสังคม สำนักงาน
ประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมณู ลัดพลี และนายช่วงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติข้อความใน
มาตรา ๓ ออกทั้งหมด

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร ขอแปรญัตติมาตรา ๔ ไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายวิระ บิตรชาติ ขอแปรญัตติมาตรา ๔ ไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชวรมณู ลัดพลี และนายช่วงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติข้อความ
ในมาตรา ๔ ออกทั้งหมด

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญรุท ขอแปรญัตติมาตรา ๕ ไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

นายวีระ ปิตรชาติ
คณะกรรมการข้าราชการได้ขึ้นแจ้งแล้ว

ขอแปรญัตติมาตรา ๖ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

พลเรือเอก เกาเหล็ก เจริญฤทธิ์
คณะกรรมการข้าราชการได้ขึ้นแจ้งแล้ว

ขอแปรญัตติมาตรา ๖ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้

มาตรา ๙

คณะกรรมการข้าราชการคัดออก

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการข้าราชการคัดออก

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล็ก เจริญฤทธิ์ ขอแปรญัตติมาตรา ๑๑ ไว้
คณะกรรมการข้าราชการได้ขึ้นแจ้งแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายช่วงศ์ ฉาสะบุตร

ขอแปรญัตติตีความในมาตรา ๑๑ เป็นต้นนี้

"มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการ และคุ้มครอง
แรงงาน กระทรวงมหาดไทย และบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ
คำสั่งบังคับ ซึ่งกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานเป็นเจ้าหน้าที และอำนาจหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานผู้ช้ขาดข้อพิพาทแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการ

แรงงานสัมพันธ์ในกองแรงงานสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง สำนักเลขาธิการสำนักงานสภาพัฒนาการเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติในกองวิชาการ และแผนงาน ฝ่ายคณะกรรมการ ในสำนักงานคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และสถาบันพัฒนาการแรงงาน และการจัดการ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม หรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี"

คณะกรรมการข้าราชการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของส่วน

มาตรา ๑๑ ทวิ

คณะกรรมการข้าราชการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๑ ตี

คณะกรรมการข้าราชการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

นายวิเช ปิตรชาติ

ขอแปรญัตติมาตรา ๑๒ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พลเรือเอก เกษะหลัก เจวิฑูรย์

ขอแปรญัตติมาตรา ๑๒ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร

ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา ๑๒

เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กระทรวงมหาดไทยของกระทรวงมหาดไทย สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักเลขาธิการสำนักงานสภาที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติในกองวิชาการ และแผนงาน กลยุทธ์คนสมทบ ในสำนักเลขาธิการสมทบ รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ คณะสหพันธ์พัฒนาคนสมทบ และสหวิชาชีพ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม”

คณะกรรมการข้าราชการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวน

มาตรา ๑๒ กวี

คณะกรรมการข้าราชการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญฤทธิ์ ขอนแปรญัตติมาตรา ๑๓ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔

คณะกรรมการข้าราชการดีดออก

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญฤทธิ์ ขอนแปรญัตติมาตรา ๑๔ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญฤทธิ์ ขอนแปรญัตติมาตรา ๑๕ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

นายวีระ ปิตรชาติ

ขอนแปรญัตติมาตรา ๑๖ ไว้

คณะกรรมการข้าราชการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พลเรือเอก เกาเหลัก เจวีรุรุษ์ ขอบปรักุติมาตรา ๑๖ ไว้
คณะกรรมการข้าราชการไค้เห็นจ้งแล้ว ผู้ปรักุติขอใจ

(มาตรา ๑๖ ทวิ)

นายสุชน ซาลีเครือ ขอบปรักุติเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ ดังนี้
"มาตรา ๑๖ ทวิ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และ
กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย และบรรดาอำนาจหน้าที่ ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและ
แผนทางด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และคุ้มครอง
แรงงาน สำนักงานประกันสังคม และกรมประชาสัมพันธ์ เป็นเจ้าหน้าที่
และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และ
คุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวง
มหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนทางด้านแรงงานและ
สวัสดิการสังคม ไป เป็นของสำนักนโยบายและแผนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม หรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือ
ของเจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและแผน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แล้ว
แต่กรณี"

คณะกรรมการข้าราชการไม่เห็นด้วย

ผู้ปรักุติขอใจ

(มาตรา ๑๖ คี)

นายสุชน ซาลีเครือ ขอบปรักุติเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖ คี ดังนี้
"มาตรา ๑๖ คี ให้โอนบรรดาภารกิจ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภารกิจการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และ
คุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และกรมประชาสัมพันธ์ เฉพาะ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนทางด้านแรงงาน และสวัสดิการสังคม

กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานโยธาและแผน กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม"

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๑๗

คณะกรรมการคัดออก

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร ขอแปรญัตติมาตรา ๑๗ ไว้
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชูวงศ์ นายะบุตร ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา ๑๗ ออกทั้งหมด

คณะกรรมการการเห็นด้วย

ผู้แปรญัตติพอใจ

พลเรือเอก เกาเหล่เหล็ก เจริญฤทธิ์ ขอแปรญัตติมาตรา ๑๗ ไว้
คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมณู ฉิมพลี

ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่อไปนี้ และพระราชกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ระเบียบ บัญชีบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอธิบดีอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวที่อ้างถึงกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือกรมราชทัณฑ์
หรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ให้ถือว่าบท
บัญญัติดังกล่าวอ้างถึงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือปลัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการ
สังคม กรมราชทัณฑ์หรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี"

(๑) พระราชบัญญัติจัดการฝึก และอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๗๘

(๒) พระราชบัญญัติจัดการฝึก และอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๑

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๐๕

(๔) พระราชบัญญัติการวิจัยเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๓๒

(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการชอกทาน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๖) พระราชบัญญัติปริมาณการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓

(๗) พระราชบัญญัติหมอก พ.ศ. ๒๕๐๗

(๘) พระราชบัญญัติการฉ้อโกงทางโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

(๙) พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑๐) พระราชบัญญัติจัดตั้งคณะกรรมการอัยย พ.ศ. ๒๕๑๑

ซึ่งมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้บัญญัติข้อสงวน

มาตรา ๑๘

คณะกรรมการที่คัดออก

มาตรา ๑๙

คณะกรรมการที่คัดออก

มาตรา ๒๐

คณะกรรมการที่คัดออก

มาตรา ๒๑

คณะกรรมการที่คัดออก

มาตรา ๒๒

คณะกรรมการที่คัดออก

นายช่วงศ์ ฉายะบุตร
เป็นดังนี้

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๒

"มาตรา ๒๒ บรรดาบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คำสั่งของ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวที่อ้างถึงกระทรวงมหาดไทย หรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือ ปลัดกรม สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกระทรวงมหาดไทย ให้ถือว่าบทบัญญัติดังกล่าวอ้างถึงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือสำนักงานปลัดกระทรวง หรือ ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง

- (๔๖) พระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี ฉบับที่ ๑๓๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔๗) พระราชบัญญัติกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔๘) คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแห่งหนึ่ง ฉบับที่ ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

(๔๙) พระราชบัญญัติพนักงานสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๑๘
ซึ่งมี ในพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ของสภานิติบัญญัติ

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๓

คณะกรรมการคัดออก

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร
คณะกรรมการธิการได้ขังแล้ว

ขอแปรญัตติมาตรา ๒๓ ไว้
ผู้แปรญัตติขอใจ

นายธรรมนุญ ลัดพลี และนายช่วงศ์ ฉายะบุตร

ขอแปรญัตติลดความ

ในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๓ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีได้อ้างถึงกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย *อธิบดีกรมการปกครอง* อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของ *สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม* กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี นั้นอ้างถึงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อธิบดีกรมการจัดหางาน *อธิบดีกรมการปกครอง* อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี ดังนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของกรมการจัดหางาน *กรมการปกครอง* *สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม* กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติชอบสงวน

มาตรา ๒๔

ไม่มีกรณีข้อ

(บันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ)

นายธรรมชัย ลิ้มผลดี

ขอแปรญัตติตั้งคำว่า "กรมประชาสัมพันธ์"

ในบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติข้อ

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติชอบสงวน

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
ด้วยแล้ว

มาพร้อมกับรายงานนี้

พนสีกดิ์ วรณพงษ์

(นายพนสีกดิ์ วรณพงษ์)

เลขานุการคณะกรรมการมาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย

ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ
ลูกจ้าง พนักงาน และเงินงบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย
ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กรมการจัดหางาน กรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนา
ฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม และ
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และ
กิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวง
มหาดไทย ไปเป็นของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมและ
ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และของเจ้าหน้าที่กรมประชา
สงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ
ข้อบังคับ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าที่กรม
ประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือคณะของ
เจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง
พนักงาน และเงินงบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของ
กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวง
มหาดไทย และบุคลากรนอกจากอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ใน
ส่วนที่รับผิดชอบจัดตั้งศูนย์พัฒนาอาชีพ ฝึกอบรม หรือจัดตั้งขึ้น ซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมี
อำนาจหน้าที่ และบุคลากรที่ขึ้นต่ออำนาจหน้าที่ที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกระทรวงมหาดไทย
หรือในส่วนที่รับผิดชอบกิจการ จัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงาน
ไทยไปต่างประเทศ สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด
แต่ไม่รวมถึงงานการทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ไปเป็นของกรม
พัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือจะให้โอนบรรดา
อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรม
พัฒนาฝีมือแรงงาน และของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่

ให้โอนบรรดาคำนำหน้าชื่อของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัด
กระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงมหาดไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งกรม
พัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเจ้าหน้าที่ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว
สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด ไปเป็น
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม อธิบดีกรมการจัดหางานหรือของเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา ๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ชำระราชการ ลูกจ้าง
 และเงินงบประมาณของกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงาน
 ไทย ไปต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด แต่ไม่รวมถึงงานการทดสอบฝีมือ
 แรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
 กระทรวงมหาดไทย ระยะเวลาในส่วนที่มิใช่ของส่วนราชการในส่วนนี้ของประเทศ ไปเป็นของ
 สวัสดิการกรมการจัดหางาน สวัสดิการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา ๙ ให้โอนบรรดาคำนำหน้าชื่อของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวง
 มหาดไทย และบรรดาคำนำหน้าชื่อของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่
 มีส่วนเกี่ยวกับอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็น
 เจ้าหน้าที่ และส่วนราชการที่ของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย
 นอกเหนือที่โอนไปเป็นของกรมการจัดหางาน และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
 แรงงานและสวัสดิการสังคม ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๗ ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือ
 แรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
 และสวัสดิการสังคม หรือของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและ
 สวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี

สวัสดิการสังคมอัยการกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และของเจ้าหน้าที่กรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงานกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา ๑๐ ตรี ให้โอนบรรดาอัยการ ทักษิณ สิทธิ หนึ่ ข้าราชการ
ลูกจ้างและเงินงบประมาณของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย
นอกจากที่โอนไป เป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ตามมาตรา ๑๒ ไปเป็นของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้
กำหนด

มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดาตีสอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้
ทักษิณ สิทธิ หนึ่ ข้าราชการ สวัสดิการ และเงินงบประมาณของกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน กระทรวงมหาดไทย และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ ๒ ของบัญชีอัยการพิเศษของส่วน
งานพิเศษของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
สวัสดิการ ส่วนพิเศษของส่วนงานพิเศษที่พิเศษของสำนักงานปลัดกระทรวง
และหน่วยงาน ฝั่ยอัยการพิเศษในส่วนพิเศษของกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
และส่วนงานพิเศษของส่วนงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

(๑) สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวง
มหาดไทย และ

(๒) ส่วนราชการของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวง
มหาดไทย ซึ่งมีได้โอนไปเป็นของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม ตามมาตรา ๑๑

ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้
กำหนด

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรืออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้และยกฐานะสวัสดิการสังคม หรือ
วิสาหกิจสวัสดิการและสวัสดิการและสวัสดิการสังคม หรือสำนักงานปลัดกระทรวง หรือ
ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทยและสวัสดิการสังคม และกรมแรงงานและสวัสดิการสังคมตามหน้าที่

๕๖) ให้มีอำนาจของคณะผู้จัดตั้ง ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

๕๗) ให้มีอำนาจของคณะผู้จัดตั้ง ฉบับที่ ๑๐๓ พ.ศ. ๒๕๒๓

๕๘) ให้มีอำนาจของคณะผู้จัดตั้งกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๖

ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

๕๙) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๒๓

ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานให้ตนบรรเทา

มาตรา ๓๓ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง
หรือมติคณะรัฐมนตรีที่ใช้บังคับกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดี
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย
หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
หรืออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ให้มีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้และยกฐานะสวัสดิการสังคม หรือสำนักงานปลัดกระทรวง หรือ
ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทยและสวัสดิการสังคม หรืออธิบดีกรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงานและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดี
กรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือข้าราชการ สหกรณ์ และหน่วยงานของ
กระทรวงมหาดไทยและสวัสดิการสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ให้มีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้และยกฐานะสวัสดิการสังคม หรือสำนักงานปลัดกระทรวง หรือ
ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทยและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรม
ส่งเสริมการเกษตร และอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรม
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และอธิบดีกรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน และอธิบดีกรมประกันสังคม และกระทรวงมหาดไทยและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญกรรมการมาพิจารณครับ

นายสมภพ โทษระกฤษ (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในเบื้องต้นคณะกรรมการมาธิการขอขอรบกวนทราบว่า คณะกรรมการได้ตระหนักดีว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับมีประโยชน์ให้พสกนิกรเป็นอันมากและรวมทั้งฝ่ายตรงสมาชิกผู้แทนราษฎร และถือว่าจะให้ประกาศใช้โดยเร็ว คณะกรรมการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็เห็นว่า ถ้าหากเป็นไปได้ก็อาจจะนำไปโดยไม่มีแก้ไข แต่ค้นไม่ได้ศึกษาโดยละเอียดแล้วก็มีข้อบกพร่องอยู่ ๒ ประการ

ประการแรก โดยเฉพาะกึ่งกลางในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายแรงงาน ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้ได้รับบัญญัติให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ในการที่จะกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองแรงงาน แต่ในร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่นี้ไม่ได้บัญญัติให้ออนอำนาจของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงาน ได้ถามทางผู้แทนฯ แล้วเข้าใจว่าเป็นเรื่องอำนาจของรัฐมนตรี เพราะเหตุที่ว่าเมื่อกฎหมายบัญญัติว่าให้กระทรวงใดมีอำนาจหน้าที่ที่รัฐมนตรี ของกระทรวงนั้นจะเป็นผู้ที่ไปออกประกาศ คณะกรรมการเห็นว่า การเข้าใจอันนี้จะก่อให้เกิดปัญหาได้ เพราะเหตุว่ากระทรวงนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อกฎหมายเขาบัญญัติว่าให้มีอำนาจหน้าที่ (เช่นใดแล้ว) รัฐมนตรีจะไปใช้อำนาจหน้าที่นั้นย่อมจะไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่โอนอำนาจของกระทรวงมาแล้ว รัฐมนตรีว่าเขากระทรวงแรงงานอาจจะมีอำนาจก็ได้ เปรียบอุปมาเหมือนกับว่า ในบริษัทจำกัด บริษัทย่อมจะมีวัตถุประสงค์อำนาจหน้าที่ เป็นของบริษัท แต่ประธานสภาจะถืออำนาจหน้าที่ของบริษัทไม่ได้โดยผ่านความรู้ความเห็นชอบของคณะกรรมการหรือว่าผู้ถือหุ้น ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการ เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญได้ตรวตรวจกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่เท่าที่เคยผ่านมาแล้วกับบัญญัติการโอนไว้ว่าถ้าหากกระทรวงใดมีอำนาจหน้าที่อย่างใดแล้วต้องโอนไปให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงนั้น แต่ในทางปฏิบัติรัฐมนตรีจะเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

ประการที่ ๒ ได้มีการโอนงานบางส่วนเล็ก ๆ ของกอง อสังหาริมทรัพย์ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง งานทดสอบฝีมือแรงงานในต่างประเทศซึ่งโอนไปเป็นส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงของกระทรวงแรงงานในต่างประเทศ ในเรื่องซึ่งไม่ได้เขียนในรายละเอียดไว้ว่าจะโอนอย่างไร แต่เมื่อเป็นงานที่วางอยู่ในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานส่วนหนึ่ง คณะกรรมการก็มีความเป็นห่วงว่าถ้าหากเกิดปัญหาข้อโต้แย้งขึ้นมาว่าไม่ควรร

โธเนไปหรือควรจะโธเนมากกว่านี้หรืออย่างไรก็ตาม ก็ควรจะให้หมิ่นชู้ชู้ดีให้เป็นอำนาจของ
 คนใดคนหนึ่งที่จะเป็นผู้ชู้ชู้ชาติ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าสมควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นผู้กำหนด ถ้าหากว่ามีข้อโต้แย้งในการโธเน
 เกี่ยวกับเรื่องจำนวนข้าราชการงบประมาณหรืออะไรต่าง ๆ การบัญญัติแบบนั้นก็เคยมีแบบ
 ล่วงมาแล้วหลายพระราชบัญญัติด้วยกัน ถ้าหากเป็นการโธเนเฉพาะส่วนงาน แต่ถ้าหากเป็น
 การโธเนทั้งกรมก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีข้อโต้แย้งชู้ชู้ชาติ ไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ จาก
 ข้อบกพร่อง ๒ ประการในทัศนะของกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการเห็นว่าเมื่อจะต้องนัก
 แล้วก็ขอที่จะขอแก้ไขให้ดู ให้เหมาะสมให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติโธเนอำนาจหน้าที่ที่
 ได้เคยผ่านมาแล้วจะขอคัดลอกอย่างตามร่างที่เสนอที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 ได้บัญญัติให้เอากองของกรมไปจัดตั้งเป็นกรมใหม่ ซึ่งคณะกรรมาธิการเห็นว่า การบัญญัติ
 เรื่องลำดับชั้นนี้น่าจะไม่เหมาะสม เพราะว่าถ้าจะเอากองใดก็ น่าจะโธเนกรมซึ่งกองนั้นอยู่
 เดิม แล้วเป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว เอากรมนอกจากกลางบางกอง โธเนไปเป็นกรมนั้น ๆ ไป
 อย่างเช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เห็นว่าไม่ควรจะโธเนบางกองออกไป เรายังบอกว่าโธเน
 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน นอกจากกองเหล่านั้น ๆ ไปเป็นกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของกระทรวง
 แรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วถึงค่อยไปบอกทำให้โธเนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี ของ
 อธิบดี ของปลัดกระทรวง อะไรต่าง ๆ ไปตามลำดับ กว้างขึ้นน่าจะง่ายขึ้น แล้ว
 นอกจากนั้นเองในการที่จะโธเนบางส่วนราชการหรือบางกองไปเป็น ของสำนักงานปลัด
 กระทรวง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๒
 คณะกรรมาธิการเห็นว่าความร่างรัฐบาลได้แยก โธเนกองส่วนราชการบางส่วนไปไว้ที่
 สำนักงานปลัดกระทรวงโดยบัญญัติความเป็น ๒ มาตรา คณะกรรมาธิการเห็นว่าเพื่อความ
 สะดวกแก่ผู้ปฏิบัติ ก็ควรจะนำมารวมไว้ในมาตราเดียวกัน คือตั้งเช่นบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓
 นี้เป็นประเด็นหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่งในมาตราที่ขอตัดก็คือตั้งแต่มาตรา ๑๗ ที่บัญญัติว่า บรรดา
 บทบัญญัติกฎหมายต่อไปนี้คือมี ๑๐ ฉบับ หรือคำสั่งต่าง ๆ ถ้ากล่าวถึงอำนาจของรัฐมนตรี
 อะไรต่าง ๆ ให้อ้างถึงรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว
 เห็นว่า ไม่น่าจะบัญญัติเช่นนี้ แล้วแบบอย่างที่เคยใน เรื่องนี้ มีเพียงจะมี ครั้งเดียว ตอนที่
 โธเนเกี่ยวกับเรื่องกระทรวงมหาดไทยไป ซึ่งเห็นว่าไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะบทบัญญัติ
 ดังกล่าวนี้จะก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายมาก เพราะว่าถ้าหากถือว่าเมื่อเห็นประกาศของ

กระทรวงมหาดไทย กฎหมายเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยในคดีนี้ถือเป็นประกาศของ
กระทรวงแรงงาน แต่หาได้คำนึงไปว่าในอดีตนั้น ประกาศของกระทรวงมหาดไทย เป็น
กฎหมาย อำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยอยู่ นับตั้งแต่วันประกาศใช้บังคับแล้วต่างหาก
ที่จะเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่า
มาตราแรก ๆ ได้บัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานก็จะเป็นการเพิกถอนแล้ว ไม่ต้องบัญญัติซ้ำออกไปอีก
ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าควรจะแก้ไขให้ถูกต้องตามระบบของกฏร่างกฎหมายที่ดี

ประธานวุฒิสภา : เวียุ่ท่านเลขาธิการดำเนินการ

นายนิล ภาวะะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจ
หน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงาน และ
สวัสดิการสังคม พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขค่าปรารภ มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติข้อสงวน

ประธานวุฒิสภา : เพื่อยุ่อาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอพระคุณศรีรับท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องคำแปร
ญัตติระดมพลสงวนนั้น เนื่องจากโดยหลักการนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับแรก กระผมไม่
ตั้งใจแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมประมงส่วนกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ตั้งใจ แต่กระผม
มีข้อสงสัยเกี่ยวกับสภาจะทราบเรื่งตามท่านกรรมาธิการผ่านท่านประธานที่เคารพไป ก็ใน
เรื่องของคำปรารภ กระผมขอถามเหตุผล แล้วกระผมมีเหตุผลที่จะต้องชี้แจงไปด้วยก็
คือว่า ในคำปรารภท่านได้เติม โดสรเฉพาะอย่างซึ่ง คำว่าพนักงาน อันนี้หมายความว่า
ท่านก็มีความจำเป็นว่าหน่วยงานเหล่านี้ นอกจากอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ
หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง แล้วก็พนักงานใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้าหลักเป็นดังนี้ กระผม
ขอทราบจึงเห็นว่าในกฎหมายฉบับนี้จะมีบทประ้องอยู่หลายแห่ง ในเรื่องคำว่า พนักงาน เพราะ
ถ้ามาตรา ๕ จะเห็นได้มีคำว่าพนักงาน ระบุอยู่ ก็แสดงว่าจำเป็นต้องมี ให้ไลอเนลบรรดา
กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน แต่มีหลายแห่งที่ไม่มีคำว่า พนักงาน
มีแต่แค่ลูกจ้างอย่างเช่น มาตรา ๖ บรรทัดแรกก็ไม่มี มาตรา ๘ บรรทัดแรกก็ไม่มี มาตรา
๑๑ ตี หนึ่ง หน้า ๕ บรรทัดแรกของมาตรา ๑๑ ตี หนึ่งก็หายไป แล้วก็มาตรา ๑๓ หน้า ๗
หายไป ๓ คำ มีแต่ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานสหกรณ์และสหกรณ์ มาตรา ๑๖ ก็
หายไปไม่มีคำว่า พนักงาน

เพราะฉะนั้นถ้าเป็นหลักการว่าควรจะมีเป็นแบบฟอร์มมีพนักงาน กรมกรรมาธิการ
ท่านประธานที่เคารพว่า เมื่อท่านประธานคณะกรรมการมาธิการบอกว่าในคำปรารภต้องมีพนักงาน
และให้คิดเป็นมาตรฐาน เมื่อถึงมาตราเหล่านั้นก็กรุดมาแก้เสียด้วย และในเรื่องของหา
ส่งวนค่าแปรผู้ตีกระทบก็ไม่ดีใจ เพราะเป็นเรื่องเดิมมาจากข้างหน้า กรมไม่ตีใจ
แล้ว ทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กรมไม่ตีใจ ชอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณช่วงศักดิ์ไม่ตีใจเหมือนกันนะครับ

นายช่วงศักดิ์ บุตร : ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ โควินบัญชา

ท่านประธานกรรมาธิการขอให้กระผมชี้แจงข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอาจารย์
ชารมณูเรื่องคำว่า พนักงาน ซึ่งท่านข้างสังเกต เพราะว่าประเด็นที่กรรมาธิการ
พิจารณาแล้วก็มีมาพบเอาที่หลังตัวช้ำไปจริง ๆ แต่ว่ามีคำจำเป็นต้องเติมครับ เพราะ
จริง ๆ แล้วโดยหลักการแล้วเพียงแต่โอนข้าราชการ โอนลูกจ้างเท่านั้น แต่ปรากฏว่าใน
กรมประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นเพียงกรมเดียวในกรมที่จะโอนมานั้นเกิดมีพนักงานขึ้นมา ก็
เป็นเช่นนี้เพราะเหตุว่าในกรมประชาสัมพันธ์นั้นนอกจากจะมีข้าราชการ 6,000 คน
ลูกจ้างประจำอีกสัก 3,000 - 3,000 คน ลูกจ้างชั่วคราวอีก 3,000 คน เกิดมีพนักงาน
ขึ้นมา ๓๘๗ คน ซึ่งพนักงานเหล่านี้ก็คือพนักงานของสถานชานเคราะห์ อันเป็น
รัฐวิสาหกิจของกรมประชาสัมพันธ์ พูล่ง ๆ คือโรงรับจำนำของรัฐบาลที่ตั้งอยู่ใน
กรุงเทพมหานคร ตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยเมื่อปี ๒๕๑๗ เพราะฉะนั้นเมื่อโอน
กรมประชาสัมพันธ์ทั้งหมดก็ต้องโอนคน ๓๘๗ คนซึ่งไม่ใช่ข้าราชการและไม่ใช่ลูกจ้างแต่เป็น
พนักงานโอนมาด้วย คำว่า พนักงาน จึงจะติดอยู่แต่เฉพาะถือคำข้อความและมาตราที่
เกี่ยวข้องกับกรมประชาสัมพันธ์เท่านั้น เมื่อไปเกี่ยวข้องกับกรมอื่นเขา ไม่มีพนักงานอยู่ก็ไม่มี
ความจำเป็นต้องเติมคำว่า พนักงาน เพราะไม่มีพนักงานที่จะให้โอนขอประธานกรรมาธิการ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ชารมณู

นายชารมณู ลัดพลี : ขอพระคุณครับ อันนี้เป็นเรื่องที่กรมต้องสมัคร

เป็นเรื่องประหลาด แต่จะมีปัญหาตามอนุตติหนึ่งในหน้า ๗ มาตรา ๑๓ มีไปถึงข้าราชการ
ลูกจ้าง ไม่มีพนักงาน อันนี้ก็หาข้อความว่าไม่มีใช้ไหมครับ แน่แน่นอนว่าไม่มีลูกจ้าง พนักงาน

เค็ดกาและว็องให้ว่าไม่ไปโอนแทนมา อื่นนั้นนอนแฉ้วนะควับ ถ้าต่างนั้นทวงผมไม่คิดใจ
สคยพระคุณ

ประชานวุฒิสภา : เก็ญท่ามเลขาธิการค่อควับ

นาษณินัด ลารชะหี (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มี
การแก้ไช มาตรา ๓ มีการแก้ไช มีผู้แปรญัตติคอสงวน

ประชานวุฒิสภา : ผู้แปรญัตติไม่คิดใจแล้ว เชิญ

นาษณินัด ลารชะหี (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไช
มาตรา ๕ มีการแก้ไช มาตรา ๖ มีการแก้ไช มาตรา ๗ มีการแก้ไช มาตรา ๘
มีการแก้ไช มาตรา ๙ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๐ คณะกรรมาธิการตัดออก
มาตรา ๑๑ มีการแก้ไช มาตรา ๑๒ ทวี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๓ ตี
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๔ มีการแก้ไช มาตรา ๑๕ ทวี คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๖ มีการแก้ไช มาตรา ๑๗ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๘
มีการแก้ไช มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไช มาตรา ๒๐ ทวี และมาตรา ๒๑ ตี มีผู้แปรญัตติ
ทอสงวน

ประชานวุฒิสภา : เชิญคุณสุทิน

นาษณินัด ซาดี้เค็ริอ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ในส่วนของมาตรา
๑๒ ทวี ที่กระผมได้ขออนุญาตแปรญัตตินั้น ในมาตรา ๕ กระผมไม่คิดใจ และไม่คิดใจใน
มาตรา ๑๒ ทวี มาตรา ๑๒ ตี แต่กระผมขอลากกราบเรียนท่านประธานว่าการโอนอำนาจ
หน้าที่ และให้โอนกิจการทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโฆษก และแผนและ
การวิธินาหาที่อยู่ในกรมประชาสัมพันธ์ ในส่วนประกันสังคมก็ตี กระผมอยาก
จะกราบเรียนท่านประธาน ตั้งข้อสังเกตว่าถ้าสมมุติในงบประมาณปีที่ตั้งไม่ได้ก็อยากจะทำให้
กำหนดไว้ว่าควรจะต้องในคราวหน้า ถ้าหากบรรดาแหล่งงานวิธินาหาและงานวางแผนนั้น
ไปเป็นตั้งอยู่ในแต่ละกรม และถลงนั้น กระผมมีความไม่สบายใจว่า การบริหารงานด้าน
การแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้นจะไม่บรรลุเป้าหมายก็อยากฝากตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้
แล้วไม่คิดใจทั้ง ๒ มาตราครับ

ประชานวุฒิสภา : ท่านเลขาธิการต่อไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

นาษณินัด ลารชะหี (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๒ คณะกรรมาธิการ
ตัดออก มาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๔ คณะกรรมาธิการตัดออก

มาตรา ๒๐ คณะกรรมาธิการตีคตออก มาตรา ๒๑ คณะกรรมาธิการตีคตออก มาตรา ๒๒ คณะกรรมาธิการตีคตออก มาตรา ๒๓ คณะกรรมาธิการตีคตออก และมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับก่อนจะพิจารณาในวาระที่ ๓ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไข เชิญอาจารย์

นายธรรมนุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข โดยปกติกระผมไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย แต่กระผมเกรงจะมีผิดพลาด กระผมไม่ขออภิปรายแต่ขอเรียนถามท่านกรรมาธิการผ่านท่านประธานที่เคารพไปว่า ตามมาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกระผมเห็นด้วย แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในเรื่องทั้งหมดนี้กระผมอ่านดูแล้วอาจจะพลาด ต้องออกอีก ไม่มีที่ไหนที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องทำอะไร ต้องออกกระเป๋ียบ ออกกฎกระทรวงอะไร มีแต่ว่าทางนี้กฎหมายไปให้โอนมาหมด แม้แต่ในเรื่องของรัฐมนตรี เรื่องของสำนักปลัดก็โอนมาทางนี้หมด แต่ว่ามีข้อความที่จำเป็นต้องมีรัฐมนตรีว่าการแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้น เพราะว่ามีหลายอันที่บอกว่าจะขึ้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจะได้กำหนด เพราะฉะนั้นจึงต้องมีอันนี้รักษาการ กระผมอยากเรียนถามตรงนี้ก็กลัวผิดพลาดว่าจะเกินมาหรือเปล่า หรือมีอยู่ตรงไหนที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้จึงได้ให้รักษาการไว้ เพราะถ้าไม่มีก็ไม่น่าจะให้รักษาการ ควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพราะว่าจำเป็นต้องไปกำหนดมีบางมาตรา ขอพระคุณด้วย

ประธานวุฒิสภา : เชิญ

นายสมภพ โทตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการขอกราบเรียนข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ว่าตามที่ร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านเห็นอย่างไรว่าควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการ เพราะเหตุที่ว่าจะเป็นผู้ก่อให้เกิดกรมอะไรต่าง ๆ และรับโอนกอง Legislative หรือกรมต่างๆ จากกระทรวงมหาดไทยมาเป็นของกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมนั้นสำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการที่จะต้อง

รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น ท่านสมาชิกโปรดระลึกว่า ถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือว่า กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าของกรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เขาโอนเป็นบางส่วน ถ้าไม่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกผมไม่ได้ คุณเป็นคนรับ แต่คนให้เขาไม่ได้ เขาไม่ได้เห็นว่าการผมต้องให้รักษาการอื่น จะเกิดปัญหา เพราะฉะนั้น ในแบบการร่างกฎหมาย หรือการจัดทำกฎหมายเขาถึงต้องเขียนรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ๒ กระทรวงทั้ง ๒ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันเข้าใจจะครับ คุณโกวิทมีอะไรครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอเสนอต่อท่านประธานในการตั้งข้อสังเกตไว้สำหรับการที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการในเรื่องกระทรวงแรงงาน

ประธานวุฒิสภา : ขอตอนจบบ้าง ๓ ก่อน

นายโกวิท สุรัสวดี : ต้องจบวาระ ๓ ก่อน ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขออนุญาตถามมติว่าที่ประชุมจะเห็นชอบตามที่ได้มีการแก้ไขหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาที่แก้ไขแล้วครับ ขอขอบคุณ เป็ญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ตามที่กระผมได้กราบเรียนในช่วงแรก กระผมเห็นว่าสมาชิกวุฒิสภาที่ขอสงวนคำแปรญัตตินั้นในบางเรื่องบางราวมีเหตุผลที่นำข้ออ้างในการคิดในเรื่องที่จะให้มีส่วนโยกย้ายและแผน กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในกระทรวง ทบวง กรม ที่มีคู่ในปัจจุบันนี้มีส่วนโยกย้ายและแผนอยู่ กระทรวงเดียวคือกระทรวงมหาดไทย กระทรวงอื่นใดสักตัวไปจะไปแฝงอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวง หรือไปแฝงอยู่ตามกรมต่าง ๆ ในกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งกระผมเห็นว่า ในส่วนของกระทรวงแรงงานที่รัฐบาลกำลังจัดตั้งในขณะนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลให้ความสนใจที่

จะดำเนินการในเรื่องของกระทรวงนี้ อย่างจริงจังและที่ทำให้กับแรงงาน ทั้งภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรมอย่างจริงจังแล้ว จำเป็นที่ต้องมีสำนักงานโอบายและแผน กระทบ อสภจะกรบเวรียนต่อท่านประธานว่าในการมีสำนักงานโอบาย และแผนนั้นจะทำให้สามารถ ที่จะมองภาพรวมในเรื่องของแรงงานระยะยาวได้ ประเทศของเราไม่เหมือนประเทศ สิงคโปร์ ไม่เหมือนประเทศไต้หวัน หรือไม่เหมือนประเทศเกาหลีในแถบเอเชียด้วยกัน ที่มี แรงงานภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมถึงประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ แต่ ประเทศไทยท่านประธานครับ ภาคการเกษตรมีถึงเกือบ ๖๐ ล้านคน เป็นจำนวนที่สูงกว่า ถ้าเทียบกันแล้วในภาคอุตสาหกรรมมีประมาณ ๕ ล้านคน ในส่วนของอุตสาหกรรมนั้นเรา กำหนดแรงงานขั้นต่ำ ๑๐๐ กว่าบาทอะไรต่าง ๆ แตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ แต่แรงงาน ภาคการเกษตรเราไม่ได้เฉลี่ยตัวเลข ถ้าหากว่าไม่มีสำนักงานโอบายและแผน ก็ไม่สามารถ ที่จะมองแรงงานภาคการเกษตรได้ สภาการเกษตรที่รัฐบาลได้ตกลงโอบายไว้ต่อรัฐสภา ยังไม่สามารถที่จะเคลื่อนตัวได้ เมื่อไม่สามารถที่จะเคลื่อนตัวได้เราก็ต้องมองไปถึงคน ถ้าไปศึกษาแรงงานภาคการเกษตรที่ชาวไร่ชาวนาเขากันนั้น ปรากฏว่าผลผลิตที่เป็น ค่าใช้จ่ายต่อครัวเรือนตกประมาณ ๓,๓๐๐ บาท อันนี้คือเอกสารอ้างอิงจากกระทรวงเกษตร ที่ปรากฏว่าราคาข้าวตกลงมาไม่ถึง ๖,๐๐๐ บาท ถ้าถามว่าแรงงานที่ชาวนาชาวไร่เขาทำ เราตีเป็นราคาค่างวดเป็นรายวันในประมาณ ๕ - ๖ เดือนใน ๑ ปีที่เขาทำ โดสเฉพาะ อย่างซึ่งในปี ดีเป็นเงินต่อคนต่อวันคิดไปถึง ๕ - ๖ เดือนจะตกประมาณเท่าไร เราก็ ประมาณค่าไม่ถูก เพราะฉะนั้นในกลุ่มคนที่เป็นกระดุกหลัง ในกลุ่มคนที่เป็นกลุ่มคนยาก คนจนจริง ๆ เราต้องมาแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากันอยู่ตลอดเวลาการประกันราคาข้าว ในแต่ละห้วงเวลา ซึ่งความจริงค่าตอบแทนรัฐบาลทุกรัฐบาล ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้จำเป็นจะต้อง ตระหนักและต้องรู้ในเรื่องของสินค้าเกษตร โดสเฉพาะอย่างซึ่งข้าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับชาวนา อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมจึงตั้งข้อสังเกตว่าหากได้มีการตั้งสำนักงานโอบายและ แผน เราจะได้มองภาพรวมทั้งหมดของกระทรวงแรงงาน อาจจะได้มีการขยายส่วนงาน อันที่เกี่ยวข้องกับแรงงานภาคการเกษตร ซึ่งถือว่าเป็นแรงงานหลักของประเทศชาติ ในขณะ นี้ ซึ่งนับว่า เราจะต้องเพิ่มอัตราขยายในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ถึงกระนั้น ก็ตาม กระผมคิดว่าอีกหลายปีที่จะสามารถที่จะให้มีแรงงานภาคอุตสาหกรรมถึงขนาด ๔๐ เปอร์เซ็นต์หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมคิดว่ายังมีความจำเป็น และใน ช่วงระยะเวลาที่กำลังตั้งงบประมาณ กำลังพิจารณาว่าในเงินในปีต่อไป กระผมคิด

๒๙๕

ว่าเรื่องนี้จะสมควรตั้งข้อสังเกตไว้สำหรับการคิดพิจารณา ในการที่จะแสดงถึงห้วงความจริงถึง
ต่อแรงงานทั้ง ๓ ภาค ของรัฐบาลในโอกาสต่อไป ทลพพระคุณมากครับ สวัสดิ์ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผกกท่านวิวัฒน์เจริญไปด้วยกันครับ ขอขอบคุณกรรมการ

ครับ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

ยุติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อติดตามการใช้งบประมาณ

รายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ คุณวิชัย โภสุวรรณจินดา เป็นผู้เสนอ

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

วุฒิสภา

๓๐ เมษายน ๒๕๓๖

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อติดตามการใช้งบประมาณประจำปี ๒๕๓๖

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

เนื่องจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ จำนวน ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วนั้น ได้รับภาววิพากษ์วิจารณ์ว่า การจัดสร้างงบประมาณเป็นไปอย่างมิชอบและไม่เป็นธรรม เช่น มีการจัดสร้างงบประมาณซื้ออุปกรณ์กำจัดมูลน้ำและสูงลาชถึง ๑๘๓ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความจำเป็นและมีพฤติกรรมที่สื่อไปในทางทุจริต มีการจัดงบประมาณซื้ออุปกรณ์เครื่องครัวและอุปกรณ์กีฬาที่เข้าลักษณะมุ่งสินค้าของบริษัทหนึ่งโดยเฉพาะ รวมทั้งมีการจัดสร้างงบประมาณเพื่อการพัฒนาจังหวัดเป็นพิเศษอย่างผิดปกติ เป็นต้น ขอวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของสถาบันรัฐสภา อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมศรัทธาของประชาชนตลอดจนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยในระชนชาติ

ดังนั้น เพื่อขจัดความเคลือบแคลงสงสัยของประชาชน และเพื่อเป็นหลักประกันว่างบประมาณแผ่นดินที่ใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างแท้จริง ทั้งเพื่อรักษาไว้ซึ่งภาพพจน์ของสถาบันวุฒิสภาว่าเป็นสถาบันที่รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของส่วนรวม จึงควรมุ่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อติดตามการใช้งบประมาณแผ่นดินให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระผมจึงขอเสนอผู้ติดตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๓ เพื่อขอให้วุฒิสภาดังคณะกรรมการข้าราชการวิสามัญพิจารณาติดตามการใช้งบประมาณประจำปี ๒๕๓๖ โดยให้มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ๒๕๐ วัน และให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้ด้วย ส่วนรายละเอียดเพิ่มเติม กระผมจะขอชี้แจงในที่ประชุมต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) วิชัย โกลสุวรรณจินดา ผู้เสนอ
(นามวิชัย โกลสุวรรณจินดา)
สมาชิกวุฒิสภา

ผู้รับรอง (ผู้คดี เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการข้าราชการวิสามัญเพื่อติดตามการใช้งบประมาณประจำปี ๒๕๓๖)

๑. นายสุลิต ศิริวรรณ	๒. นายไพศาล กุมาลย์วิชัย
๓. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	๔. นายสมชัย วุฒิปวีชา
๕. พลเอก ไพบูลย์ ห่องสินหลาก	๖. คุณหญิงสุรีพันธุ์ มณีวัต
๗. พลเรือเอก ธวัชชัย โกศลนาวิน	๘. พลตำรวจโท สมควร หวังกุล
๙. พลอากาศเอก วีระ กิจจาทร	๑๐. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี
๑๑. พลเอก วันชัย เวียงสระกุล	๑๑. พลอากาศโท เสริมกฤษ บุญวิริยะ
๑๒. นายพานิชย์ เจวีญเพ้า	๑๒. นายบัณฑิต ศิริพันธ์
๑๓. พลอากาศโท ประวิทย์ พจนประพันธ์	๑๓. นายอนุศักดิ์ มฤณะประณีต
๑๔. นายมนัส นิยมทรัพย์มณี	๑๔. นายสว่าง อักษรานเคราะห์
๑๕. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์	๑๕. พลตรี สมศักดิ์ แสงจันทร์เลิศ
๑๖. นายอับดุลวาฮับ อับดุลวาฮับ	๑๖. นายสังข์ ชวลีเครือ
๑๗. พลเอก จรินทร์ สว่างวรรณ	๑๗. นายนิทัศน์ วาสนาสังข์
๑๘. พลเอก จรุง พูนสนอง	๑๘. พลอากาศโท สมศักดิ์ เวสุวรรณ
๑๙. นายชวามนุญ ลัดพลี	๑๙. นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์
๒๐. นายประสงค์ โมหิตานนท์	๒๐. นายทวิ หนนงักดิ์
๒๑. นายเผ่าเทพ อุภาวนนิตเกษตร	๒๑. นายเอกชัย เอกหาญกลม

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญผู้เสนอครับ

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชัย โภสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นจำนวน ๕๖๐,๐๐๐ล้านบาท ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ปรากฏว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ๒๕๓๖ นั้น ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งกระผมทออนุญาตที่จะขอให้รายละเอียดที่ประชุมนี้ได้โปรดพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ๒๕๓๖ นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภา ซึ่งได้พิจารณางบประมาณรายจ่ายได้ให้ข้อสังเกตว่าการปรับเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่าย ตามมติของสภาผู้แทนราษฎรนั้น แม้ว่าจะทำให้สัดส่วนงบประมาณเปลี่ยนไปเล็กน้อย แต่ว่าการปรับงบประมาณเป็นการปรับลดงบประมาณรายจ่าย และในส่วนที่ดำเนินการไม่ทันในปี ๒๕๓๖ ซึ่งไม่น่าจะก่อให้เกิดผลเสียต่อการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ แต่หลังจากที่พระราชบัญญัติงบประมาณนี้ได้ผ่านการพิจารณาไปแล้ว และมีผลใช้บังคับแล้ว ปรากฏว่าได้มีข้อวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งกระผมขอยกตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ได้ชี้ให้เห็นว่างบประมาณรายจ่ายในปี ๒๕๓๖ นั้นมีช่องว่างอยู่มาก ทั้งในเรื่องของการตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณ ซึ่งได้มีรายงานที่บอกว่า แม้แต่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าการกระทรวงการคลังคือ นายโตทรงค์ สุวรรณศิริ ก็ได้กล่าวขอรับต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีว่าเป็นเรื่องที่นำวิกฤต โศกเฉพาะอย่างซึ่งงบในโครงการ กชช. ท่านประธานครับ ในหนังสือพิมพ์อีกฉบับหนึ่งซึ่งได้รายงานผลของการศึกษาของงบประมาณรายจ่าย ในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๓๖ ได้บอกว่า ความผิดพลาดในการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๓๖ นั้น มีสาเหตุอยู่ด้วยกันหลายประการ

ประการแรก กรรมาธิการวิเค ส.ส. ที่แปรญัตตินั้นมีลักษณะที่จะตั้งงบประมาณไปลงเงินจังหวัดของตัวเอง ดังจะเห็นได้ว่า ได้มีเงินไปลงจังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม บุรีรัมย์ นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีจังหวัดอื่นที่แปรญัตติ ทั้ง ๆ ที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ได้ระบุว่าห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นแปรญัตติในสิ่งที่เป็นการเพิ่มงบประมาณ แต่ปรากฏว่าได้มีการแปรญัตติในลักษณะที่เป็นการเพิ่มงบประมาณใน

โครงการต่าง ๆ ซึ่งตามข่าวจากหนังสือพิมพ์นั้น ได้เห็นว่ามีการแปรญัตติงบประมาณกว่า ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท ที่ค่อนข้างอ่อนไหวจนเป็นที่ประหลาดกับพ่อค้าไว้อีกต่างมากมาย เหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณค่าจัดคูน้ำ คูคลอง ซึ่งมีลักษณะที่เป็นงบประมาณที่ไม่มีตัวตน งบประมาณเกี่ยวกับเครื่องกักน้ำ เครื่องคว่ำ ซึ่งมีลักษณะเป็นการระบุแน่นอนว่าจะต้องซื้อจากบริษัทไหนในราคาเท่าใด รวมทั้งงบประมาณที่มีลักษณะเป็นการตั้งหัวเชื้อ คือตั้งงบประมาณเอาไว้ในเบื้องต้นเพียงเล็กน้อย แต่จริง ๆ แล้วไปมีงบประมาณที่ต่อเนื่องไปถึงปีถัด ๆ ไปอีกเป็นจำนวนมาก งบประมาณบางอย่างเป็นงบประมาณที่ตั้งขึ้นมาแล้วมีลักษณะที่ไม่ตรงกัน อย่างเช่น เอกสารจากหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๓๖ ได้ระบุว่า การจัดซื้อของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดนครราชสีมาซื้อรถจักรยานยนต์ ๓ จักรหะ ๑๐๐ ซี.ซี. ๕ คัน ระบุราคาทั้งสิ้น ๑๘,๐๐๐ บาท ซึ่งตกประมาณคันละ ๓,๖๐๐ บาท ขณะเดียวกันยังมีอีกโครงการหนึ่ง ซื้อรถจักรยานยนต์ ๒ จักรหะ ๑๐๐ ซี.ซี. ๑๘ คัน ราคารวม ๒๘๘,๐๐๐ บาท หรือตกราคาคันละ ๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งราคานั้นไม่เท่ากัน นี้เป็นข้อสังเกต ขณะเดียวกันฝ่ายครูฝึกการศึกษา ของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดนครราชสีมาเหมือนกัน จัดซื้อเครื่องเชื่อมไฟฟ้า ปรากฏว่าในสาขาช่างยนต์ ซื้อเครื่องเชื่อมไฟฟ้า ๕ เครื่อง ราคา ๒๘,๐๐๐ บาท หรือเครื่องละ ๕,๖๐๐ บาท แต่ในสาขาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ซื้อเครื่องเชื่อมไฟฟ้า ๕ เครื่อง ราคา ๒๘๐,๐๐๐ บาท ตกเครื่องละ ๕๖,๐๐๐ บาท นี้เป็นงบประมาณซึ่งได้ผ่านการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาไปแล้ว ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ อีกมากมาย ที่ระผมได้พบเห็นในรายงานข่าวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหน้าหนังสือพิมพ์และการวิพากษ์วิจารณ์ของสื่อมวลชน ท่านประชาชนครับ ผมมีความรู้สึกว่าในฐานะซึ่งที่ผมเองเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วมีส่วนรับผิดชอบในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ นั้นด้วย เพราะว่าในรัฐสภาผมอนุมัติราคา ๑๘๖ วรรคสาม ได้ระบุว่า ในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาจะต้องพิจารณา ครอบคลุมเงื่อนไข่ว่า วุฒิสภาจะส่งให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา และยังมีเงื่อนไขอีกว่า ครอบคลุมเงื่อนไขเพิ่มเติมใด ๆ มิได้ นั่นหมายความว่าวุฒิสภานั้นมีขีดจำกัดที่จะพิจารณาโดยไม่สามารถที่จะดูได้ว่า ที่ดำเนินการผ่านมานั้นมีปัญหา หรือมีข้อบกพร่องอย่างไร เราไม่มีโอกาสที่จะเข้าไปแก้ไข เพราะไม่มีโอกาสจะแปรญัตติแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินั้น เรายังหน้าที่จะให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบ

ซึ่งเท่าที่ผ่านมานั้นวุฒิสภาไม่เคยที่จะไม่ให้ความเห็นชอบ เพราะเรารู้ว่างบประมาณนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อเราได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว เกิดข้อบกพร่องขึ้นมา กระผมถามตัวเอง ฐานะซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาว่า กระผมควรจะมีบทบาทอย่างไรบ้าง ที่จะเข้าไปดูแล ไปแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น ตามรัฐธรรมนูญได้พูดเอาไว้หลายมาตราถึงบทบาทและขอบเขตของวุฒิสภา มาตรา ๑๑๓ บอกว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ซึ่งคำว่า เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยนั้น อยู่คู่ในคำปฏิญาณของสมาชิกวุฒิสภาด้วย มาตรา ๑๑๘ วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๓ วุฒิสภาสามารถจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาว่าพระราชบัญญัติหรือติดตามกิจการใด ๆ ตามที่สภามอบหมายได้ แล้วรายงานต่อสภาตามที่สภาได้กำหนดไว้ทำนองประธานลับ เมื่อมีการผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ ไปแล้ว และเกิดมีข้อวิพากษ์วิจารณ์ว่า งบประมาณดังกล่าวนั้นได้ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดิน มีข้อมูลชี้แจงให้เห็นว่าอาจจะเกิดการทุจริต ใช้จ่ายเงินโดยมิชอบ และเป็นกรณีเสียเปล่า ซึ่งเงินภาษีอากรของประชาชน และเป็นเงินของราชการแผ่นดิน วุฒิสภาก็จะได้มีโอกาเข้าไปตรวจสอบ เข้าไปดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เราได้ตั้งข้อสงสัยแตกต่าง ๆ เกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายไปยังรัฐบาล ก็ยังไม่ปรากฏว่าได้มีการตอบสนองจากรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้แต่อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า วุฒิสภาแห่งนี้จะได้เห็นชอบกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อติดตามรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๖ ซึ่งเป็นปีที่มีความเคลื่อนไหวมาก จนกระทั่งกับได้มีการเปลี่ยนตัวผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ดังที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคงจะได้ทราบไปแล้ว กระผมเห็นมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ และเห็นว่าบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญนั้นได้ให้อำนาจต่อวุฒิสภาในการดำเนินการในเรื่องนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าการตั้งคณะกรรมการวิสามัญนั้นมิใช่เป็นการเข้าไปแทรกแซงอำนาจบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลแต่อย่างใด แต่กระผมเชื่อว่าถ้าหากได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมา เพื่อศึกษาการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๓๖ แล้ว ประโยชน์ที่วุฒิสภาจะได้รับก็คือ

ประการแรก เราจะได้ทราบว่ามีการตั้งงบประมาณนั้นได้มีการดำเนินการ มีขั้นตอนอย่างไร ทำไม่ถึงเปิดช่องให้มีการรั่วไหล แปรผิดคิดในลักษณะที่มีไม่ไปตามประโยชน์ ตามเจตนารมณ์ของการออกพระราชบัญญัติงบประมาณ

ประการที่ ๓ เราจะได้ว่า การใช้จ่ายเงินตามงบประมาณนั้น เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ เป็นไปตามเจตนารมณ์ซึ่งได้เขียนเอาไว้ในวัตถุประสงค์ของการออกพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้นหรือไม่ และมีอะไรที่เป็นความไม่ชอบมาพากล มีการรั่วไหล หรือมีการใช้จ่ายเงินโดยทุจริต ซึ่งอาจจะลดทอนผลจากบทพิจารณาของฝ่ายบริหาร

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ กระผมเชื่อว่าผลการศึกษาในเรื่องนี้จะเห็นแนวทางที่วุฒิสภาจะได้นำมาใช้ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๓ ซึ่งกำลังจะเข้าสู่สภาเพื่อจะพิจารณาอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า กระผมเห็นว่าจะเห็นประโยชน์อย่างยิ่ง ท่านประธานครับ โดยปกติแล้วการติดตามการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณนั้น รัฐบาลแม้ว่าจะมีหน่วยงานบางหน่วยงานอยู่ข้าง อย่างเป็นทางการตรวจเงินแผ่นดิน มีสำนักงบประมาณ แต่เขาก็เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารซึ่งเท่าที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น มีช่องทางที่ก่อให้เกิดความรั่วไหล รัฐบาลมีได้ดำเนินการแก้ไข เพียงแต่บอกสั้น ๆ ว่าในเมื่อยังมีได้มีการเบิกเงินไปจากงบประมาณซึ่งถือว่าไม่มีมีการทุจริต ซึ่งกระผมเห็นว่า เป็นการชี้แจงที่ค่อนข้างจะเห็นกับที่บนทุนดิน น่าจะมีการสืบสวนหาสาเหตุและปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อจะได้ดำเนินการหาทางแก้ไข สภาพผู้แทนราษฎรก็ได้มีคณะกรรมการที่เรียกว่า คณะกรรมาธิการนโยบายและติดตามผลกระทบบางงานงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งแสดงว่าสภาพผู้แทนราษฎรเมื่อได้พิจารณาอนุมัติงบประมาณไปแล้วได้มีการติดตาม มีคณะกรรมการเป็นคณะกรรมการสามัญในการดำเนินการในเรื่องนี้ แต่มาถึงวุฒิสภา วุฒิสภาเราไม่มีหน่วยงานอะไรเลยที่จะไปติดตามไปดูแล ถ้าหากว่าจะพิจารณาถึงคณะกรรมการสามัญซึ่งเรามีอยู่ด้วยกันทั้งหมดเท่าที่กระผมได้ตรวจสอบถึงคำที่ได้ชลอนมติต่อวุฒิสภาในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีคณะกรรมการสามัญชุดไหน ที่ได้ชลอนมติในการปฏิบัติหน้าที่ลงไปถึงการใช้จ่ายเงินตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้กระผมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอทราบ เรือนเสนอนว่า เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของวุฒิสภาและเพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบว่า เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณางบประมาณรายจ่ายและได้อนุมัติไปแล้วเราก็ได้บอกทั้ง มิได้ละเลย เราซึ่งมีความรับผิดชอบที่จะดูแลให้การใช้จ่ายเงินตามงบประมาณนั้นเป็นไปตามนโยบายและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งและยังเป็นการมีอย่างเคร่งครัด กระผมจึงขอทราบ เรือนเสนอนว่า ขอให้วุฒิสภานั้นได้ตั้งคณะกรรมการ

วิสามัญขึ้นมาเพื่อติดตามการใช้จำนองประมาณประจำปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นที่มีปัญหา และ
กระทบเชื่อว่าได้มีการตั้งคณะกรรมการ^{ผู้}ขึ้นมา แล้วผลปะโศภณ์ที่วุฒิสภาจะได้รับนั้น
มากมาย และจะทำให้ภาพพจน์ของวุฒิสภาในฐานะซึ่งเป็นองค์กรรักษาประโศภณ์ของ
ส่วนรวมและของประเทศชาตินั้นเป็นไปอย่างมั่นคงตลอดไป ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนั้นทภาครับ

คุณหญิงนั้นทภา สู่ประกาศะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิง
นั้นทภา สู่ประกาศะนันท์ สำหรับผู้ตั้งข้อนี้ในความจริงก็เป็นที่น่าสงวนและก็น่าจะเป็น
คุณประโศภณ์จริงดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ แต่ว่าก่อนอื่นดิฉันขออาจจะขอให้ประชุม
ได้พิจารณาพิจารณาใน ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกคือประเด็นในข้อกฎหมาย

ประเด็นที่ ๒ คือเหตุผลความจำเป็น

สำหรับประเด็นในข้อกฎหมายนั้น ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ ที่ท่านสมาชิก
เจ้าชองผู้คิดได้กล่าวอ้างมาแล้วนั้น แต่ว่าเราอาจจะมองกันคนละมุมหรือว่าคนละแง่ก็ได้
สำหรับดิฉัน เองนั้นดิฉันมีข้อสงสัยเป็นอันมากว่า ในด้านกฎหมายนั้นอำนาจของวุฒิสภาตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ ^{ผู้}นั้นจะทำได้เพียงใดตามผู้ตั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอให้
การตั้งกรรมการต่างวานั้น ค่าใช้จ่ายที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาจะเห็น
ว่าในมาตรา^{ผู้}นั้นเขียนไว้ด้วยกัน ในมาตรา^{ผู้}นั้นท่านคงจะทราบแล้วว่าทางด้านสมาชิกสภาผู้แทน
ได้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องที่เรียกว่า สามารถจะปรัยลดหรือตัดทอนรายจ่ายที่ไม่ใช่เป็น
ข้อผูกพันก็ได้และยังมีกำหนดเวลาที่สภาผู้แทนฯ จะพิจารณาว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ
เป็นเวลาดัง ๙๐ วัน ที่ในส่วนทางด้านสมาชิกวุฒิสภาเรา^{ผู้}นั้น ตามมาตรา^{ผู้}นั้นท่านเจ้าชองผู้
ได้อ่านแล้ว แต่ดิฉันขอเสนอท่านประธานกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่ง คือว่าในวาระสามของ
มาตรานั้น ^{ผู้}ก็บอกว่าในการพิจารณาของวุฒิสภา วุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือ
ไม่เห็นชอบเท่านั้น จะไปแก้ไขปรับเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้ จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบแล้ว
ให้เวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติ^{ผู้}นั้นมาถึงวุฒิสภา โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมอะไร
ไม่ได้เลย และถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวก็ให้ถือว่าวุฒิสภาเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติ
ตั้งงบประมาณอันนี้ ^{ผู้}ก็จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นดิฉันเองไม่แน่ใจว่า
ประสงค์ที่จะให้วุฒิสภาหรือกรรมการ ของวุฒิสภา^{ผู้}นั้นเข้าไปตรวจสอบความถูกต้อง
ของประมาณแผ่นดินได้หรือไม่ ถ้ามองดูแล้วอีกด้านหนึ่งก็น่าจะเพียงแต่เข้าไปดูแลนโยบายของ
การตั้งงบประมาณแผ่นดินในขั้นนั้น ๆ ในหลักการใหญ่ ๆ อะไรเท่านั้น อันนี้เป็นปัญหาข้อ

กฎหมายที่คิดนี้อาจจะทำให้ใจฉงนเสียก่อนว่า อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาเราจะมีไปจนกระทั่งถึงการเลือกตั้งมาใช้บ้างของประมาณของแผ่นดินได้แค่ไหนหรือไม่

ทีนี้อีกข้อหนึ่งพูดถึงเหตุผลความจำเป็น เรามีคณะกรรมการมาธิการอยู่หลายชุดทั้งกรรมการที่เป็นชุดสามัญและกรรมการวิสามัญ ในการดำเนินงานหรือว่าในการศึกษาพิจารณาของคณะกรรมการแต่ละชุด ที่เราได้รับมอบหมายอำนาจไปจากวุฒิสภาให้กระทำนั้น คิดกันคิดว่าในบางเรื่องบางกรณีเราอาจจะก้าวไปถึงเรื่องการใช้บ้างของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังพิจารณาอยู่ก็ได้ คิดกันขอประธานออกตัวอย่างอย่างกรรมการกิจการสตรี เขาชวน และผู้สูงอายุ เราอาจจะมีการพิจารณาถึงการตั้งงบประมาณช่วยเหลือสตรีในชนบท ว่าได้มีการตั้งงบประมาณไว้ช่องว่างไร ใช้บ้างไปอย่างไรช่องว่างนี้เป็นต้น ซึ่งเรื่องนี้ก็มีการตั้งงบประมาณอยู่ในกระทรวงมหาดไทยทางคณะกรรมการมาธิการอาจจะเชิญผู้แทนของส่วนราชการนั้นมาสอบถามว่า งบประมาณในด้านที่ท่านตั้งเพื่อพัฒนาสตรีชนบทนี้ ท่านมีโครงการทำอะไรช่องว่างไร และทำไปแค่ไหนอย่างนี้เราก็ทำได้เหมือนกัน คือถ้าเมื่อว่าเรื่องนั้นเข้ามาอยู่ในหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละชุดที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นใน ๓ ประเด็นที่กราบเรียนมานี้ คิดกันจึงขอเสนอว่า ประการแรก คิดกันเห็นว่าข้อข้อในคำนำรัฐธรรมนูญประการที่ ๓ ก็คิดว่าในเรื่องความจำเป็นนั้นเราสามารถจะทำได้ในนามของคณะกรรมการมาธิการชุดต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วหรือว่าตั้งอยู่แล้ว ขอบพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเรือเอก เกาเหลัก

พลเรือเอก เกาเหลัก เจวีบุรุษย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาเหลัก เจวีบุรุษย์ สมาชิกวุฒิสภา เท่าที่กระผมได้ฟังผู้ที่เสนอญัตติที่จะให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา เรื่องดังที่ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ไปแล้วนั้น กระผมเห็นว่าท่านผู้เสนอญัตติมีเจตนาดี มีความหวังใจที่จะให้การใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดินนั้นเป็นไปอย่างถูกต้องและให้เกิดผลประโยชน์อย่างแท้จริงและอีกอย่างกระผมมองไปยังอีกแง่หนึ่งในทางด้านของการปฏิบัติ เจตนาอาจจะมีเจตนาเดียวกัน แต่ในทางปฏิบัติแล้วกระผมมองเห็นไปถึงรูปแบบหนึ่ง ซึ่งกระผมอาจจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้สมาชิกได้รับทราบในข้อคิดเห็นที่กระผมคิดไว้

ประการแรก ก็คือว่าความเจตนาของรัฐบรรณนั้นก็คงจะเป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิก ขอประธานโทษ ท่านคงหญิงนั้นทราบดีอยู่แล้วคงจะมีเจตนาเพียงเท่านั้นเมื่อจะมีเจตนาเพียงเท่านั้นแล้วก็มีหลายความว่าอำนาจ และหน้าที่ของวุฒิสภานั้นก็ควรจะมีอยู่ที่ระดับหนึ่งไม่ควรที่จะไปก้าวล่วงเข้าไปถึงในรายละเอียด

ประการที่ ๗ งบประมาณของแผ่นดินนั้นไม่ใช้ชนมเล็กที่จะมาคิดแบ่งกันแล้วก็บอกว่าดวงนี้ไม่ เป็นธรรม คนนั้นได้มากคนนี้ได้น้อย งบประมาณของแผ่นดินนั้นอาจจะตั้งขึ้นมาด้วยเหตุผลในเรื่องที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งจะให้งานทั้งหลายนั้นบรรลุไป แล้วผลของงานนั้นสนองเจตนารมณ์ตามนโยบายของรัฐบาลอันที่จะตั้งให้เกิดประโยชน์สุขกับประชาชน และความสงบเรียบร้อยแก่ชาติบ้านเมือง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะมาอ้างว่าการจัดสรรงบประมาณนั้นไม่เป็นธรรมคงจะพูดกันอย่างไร คงจะรู้สึกว่าเป็นอะไร อ้อ เพราะว่าความเป็นธรรมหมายถึงไม่ เป็นธรรมไม่ใช่เป็นการแบ่งชนมเล็ก จะพูดอย่างนั้นก็คงจะไม่ถูกต้องนัก แล้วถ้าจะพูดว่า งบประมาณนั้นมีข้อยกเว้น เป็นการพูดจาก จะชอบหรือมีข้อบกพร่อง ถ้ามีข้อบกพร่องทั้ง ๓ สภาจะผ่านกฎหมายนั้นไปไม่ได้ ถ้าผ่านไปแล้วแสดงว่าผ่านสิ่งที่มีข้อบกพร่องทำไปจะทำได้อ่างไร ถ้าเราผ่านไปแล้วต้องมีส่วนที่ข้อบกพร่อง แต่ว่าใครจะชอบมากข้อบกพร่องเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่โดยตัวบทกฎหมายต้องเป็นสิ่งที่ดีที่ควร แล้วในสิ่งเหล่านั้นจะเอาไปจากคนคงเป็นไปไม่ได้ แล้วก็ทำให้สัมพันธ์กับข้อบกพร่อง เช่นคดีคงจะไม่มีในโลกนี้ เพราะฉะนั้นจึงจะต้องมองเจตนารมณ์ของการตั้งงบประมาณของการบริหารราชการงบประมาณนั้นเป็นหลัก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะผมเห็นว่า มีกฎหมายมีระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้เรียบร้อยแล้ว แล้วเราก็ได้ผ่านเรื่องราวเหล่านั้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นจะผมเห็นว่า การที่จะไปอ้างว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีอันภาวะผมคงมองไม่ชัดเจน ศักดิ์ศรีของรัฐสภาแห่งหนึ่งคงมีอยู่ ไม่มีใครเขาจะทำได้เสื่อมเสีย ถ้าจะเสื่อมถ้าจะเสียก็พวกเรากันเองนี่แหละคงจะทำให้เสื่อมเสีย แต่ตราบทที่เรายังรักษาศักดิ์ศรีของเราอยู่คงจะไม่มีการทำให้เราเสื่อมเราเสียได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นจะผมจึงมองในแง่ของงบประมาณนั้นในลักษณะหนึ่ง

ประการที่ ๓ การบริหารงบประมาณ การที่รัฐบาลจะใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ออกไปนั้นไม่ใช้จะได้ใช้ไปตามใจชอบ ท่านสมาชิกผู้เกิดสติทั้งหลายคงจะได้ทราบว่ามีกฎหมาย มีข้อบังคับ มีกฎหมายเขาทั้งฉบับอยู่แล้ว จะใช้ตามใจเอาเงินนั้นไม่ได้ แล้วผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้งบประมาณนั้นก็คือกรม หรือกระทรวง หรือทบวง ซึ่งได้รับงบประมาณนั้นไปต้องควบคุม จัดการให้เป็นไปตามนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามนั้นก็ย่อมจะต้องมีความผิด รัฐบาลหรือในทางบริหารราชการแผ่นดินก็มีหน่วยงานสถาบันต่าง ๆ หรือแม้แต่สื่อมวลชนก็ได้ติดตามดูแลติดตามการใช้งบประมาณนั้นอยู่แล้ว ถ้ามีอะไรที่ไม่ชอบมาพากลก็ย่อมจะมีการพูดจากัน นำมาชี้แจงกัน หรือฟ้องตั้งกัน ซึ่งเราทำได้เห็นอยู่เป็นประจำ จะเท็จบ้างจริงบ้างมีอยู่ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นจะผมเห็นว่า ใจว่าทุกคนมีเจตนาที่อยากจะให้

งบประมาณนั้นเป็นไปตามที่ได้รับการบริหารไปอย่างถูกต้องและสิ่งที่สำคัญที่สุด ในการบริหาร งบประมาณแผ่นดินนั้น ไม่ใช่ว่าสักแต่การบริหารราชการแผ่นดินไป แต่ทั้งนี้ใช้งบประมาณให้ หมดไปปีหนึ่ง ๆ จะหมดเท่าไรก็ตามนั้น ใครทำให้หมดได้เท่าไรก็เป็นอันว่าเรียบร้อยถูกต้อง สิ่งที่สำคัญที่สุดคือผลของการใช้งบประมาณนั้นได้รับผลออกมาตามเจตนารมณ์ตามเป้าหมายที่ ตั้งไว้บนหรือเปล่า ตรงนี้รับกระผมมีความเห็นตามที่ท่านผู้ได้เสนอมีความกังวลว่า ควรจะ ได้รับการดูแลงบประมาณแผ่นดินเป็นถึง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาทที่กำหนดไว้ปีที่แล้วนั้น ได้ใช้ ไปแล้วได้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชน ต่อประเทศชาติจริงจริงอย่างนั้นหรือเปล่า แต่ ในการนี้เห็นมีหน่วยงาน มีผู้ที่เข้าไปรับอาสาหรือว่าด้วยหน้าที่เข้าไปดูแลอยู่แล้ว เมื่อเป็น เช่นนี้แล้วหน้าที่ของเราที่เพียงแต่ว่าติดตาม แล้วดูว่าจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ แล้วก็มาตั้ง เหล่านี้มาตั้งเป็นข้อสังเกต มาเรียนให้ทางรัฐบาลทราบ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญให้เราเข้าไปควบคุมได้ กระผมก็อ่านคุณแล้วเหมือนกัน มีอยู่ไม่กี่ข้อ รู้สึกว่าจะมีจำกัดในฐานะที่เป็น สมาชิกวุฒิสภา เช่นเมื่อสงฆ์ท่านที่ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลไป รัฐบาลก็จะตอบท่านหรือไม่ตอบ ท่านก็แล้วแต่กรณี ในการนี้ที่มักดูหมิ่นเข้าท่านก็จะตั้งเป็นข้อสังเกตไป หรือแม้ในชั้นที่ เรียกว่าเป็นเพื่อนฝูงกันจริง ๆ ท่านก็ไปพูดจាកัน ล็อบบี้ (Lobby) กัน ฮอริ่งกัน ชื่นจกกัน เอารายละเอียดไปให้ ตัวสภกบริหารราชการแผ่นดินนั้นให้ก้าวไปข้างหน้า ล่างที่มีท่านสมาชิกท่านผู้ทรงเกียรติได้กล่าวเอาไว้แล้วว่า พวกเรามีคณะกรรมการสิทธิของ สภานี้ถึง ๑๖ คณะ แต่ละคณะก็ได้พยายามทำหน้าที่ของตัวเอง ถึงแม้ว่าในการที่ขอยุติคดี วุฒิสภาแห่งนี้ไปทำหน้าที่ของตัวเอง ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าจะไปถึงเรื่องงบประมาณ แต่โดยนัย ในการที่จะติดตามงานของตนเองนั้นที่คนมีเรื่งคงของบประมาณเข้าไปเกี่ยวข้องกับ เสมอเพราะว่าการบริหารราชการแผ่นดินนั้นงบประมาณเป็นตัวชี้ถึงงานที่เราจะต้องทำ คณะ กรรมการสิทธิ ๑๖ คณะได้เข้าไปดูแล ก็ส่วนมากที่จะเข้าไปดูแลได้ เข้าไปขอร้องได้ เข้า ไปสัมภาษณ์ได้ เข้าไปขอความกรุณา เข้าไปพูดจាកันในชั้นที่มติได้ แล้วก็มาตั้งมูลขึ้นมาพิจารณา แล้วก็ว่ากันไป ข้อสำคัญว่าคณะกรรมการทั้ง ๑๖ คณะนั้นทำงานกัน จริง ๆ จัง ๆ หรือเปล่า เข้าไปดูแลกันจริง ๆ จัง ๆ หรือเปล่า มาประชุมกันเรียบร้อย หรือเปล่า แล้วก็จับหัวข้อประเด็นนั้นเข้ามาศึกษากัน แล้วให้เกิดผลแล้วนำมาชี้แจงต่อสภาให้ สภานี้ได้รับรู้เป็นข้อมูลหรือเปล่า ตรงนี้ต่างหากที่เป็นตัว ไม่ใช่ปัญหา แต่เป็นเรื่องที่เรา ควรจะสนใจ แล้วขณะนี้งบประมาณแผ่นดินในปีหน้ากำลังจะเข้า คณะกรรมการ ทั้งหมดน่าจะได้มีการศึกษา และนำสิ่งเหล่านี้เข้ามาเป็นข้อสังเกตบ้าง เป็นข้อมูลบ้าง

เรียนให้ต่อที่ประชุมข้าราชการ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลเตรียมเอาไว้สำหรับในการพิจารณา
งบประมาณในครั้งหน้า ส่วนในงบประมาณที่แล้ว ๆ มาจะมีข้อสังเกตอย่างไรจะมีข้อค
บปร้องข้อกล่าวโรก็มีหน่วยงานอยู่แล้วที่จะไปจัดได้ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วกระผมยังมี
ความเห็นไว้

ประการแรก โดยหน้าที่แล้วในทรัพย์สินของกรมไม่น่าจะเข้าไปล่วงลึกจนถึง
ขนาดนั้นจะเป็นการก้าวล่วงจนเกินไป

ประการที่ ๒ การที่จะไปควบคุมการใช้งบประมาณนั้นคงจะไม่ใช้หน้าที่ที่เราจะ
ไปทำจนถึงขนาดนั้น มีหน่วยงานที่เขาจะทำอยู่แล้ว ที่จะเข้าไปควบคุมการให้ให้เป็นไปตาม
ตัวบทกฎหมาย

ประการที่ ๓ ผลหรือเม็ดเงินที่ออกมาจากงบประมาณนั้นตรงนี้เป็นหน้าที่ เมื่อ
ตรงนี้เป็นหน้าที่ มีคณะกรรมการทั้ง ๑๖ คณะดูแลอยู่แล้ว ถ้าทั้ง ๑๖ คณะได้ช่วยกันทำ
และระดมคิดว่าจะละท่าน แต่ละคณะได้ช่วยกันทำอยู่แล้วให้เกิดผล และนำมารายงานต่อที่
ประชุมนี้ สิ่งที่ทำผู้เสนอญัตติเป็นห่วงกังวลนั้นก็จะบรรเทาเบาบางลงไปได้ เกียรติศักดิ์
เกียรติภูมิ สักดิ์ศรีของวุฒิสภาของเราไม่น่าจะกระทบกระเทือน ในทางตรงกันข้าม
อาจจะเป็นการส่งเสริมให้หลาย ๆ ท่านได้เห็นว่ามีสมาชิกวุฒิสภาของเรามีประโยชน์คือ
แผ่นดิน ทบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาล

นายไพศาล กุมวลชัยวิสัย : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ไพศาล

กุมวลชัยวิสัย สมาชิกวุฒิสภา กระผมต้องขอประทานกราบเรียนขอภัยต่อท่านผู้ว่าวิสัยทั้ง ๒
ที่จะตั้งทีมมาสนับสนุนญัตติของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า
เรื่องงบประมาณแผ่นดินนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะ
เหตุว่างานของแผ่นดินนั้นจะสำเร็จออกมาได้เป็นเม็ดเงินออกไปจึงจะสำเร็จเป็นผลงานขึ้น
มาได้ และเม็ดเงินนั้นรัฐบาลได้มาจากภาษีอากรที่บังคับเก็บจากประชาชน ประชาชนนั้น
มีความยินดีที่จะเสียเงินเสียทองชำระเป็นภาษีให้ แม้ว่าจะมีความเดือดร้อนอยู่บ้าง แต่
ถ้าหากว่ารัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินไปให้ถูกต้องตรงตามที่ได้รับ
อนุมัติจากวุฒิสภา กระผมเชื่อว่าประชาชนก็จะมีการยอมรับ มีความสุข และมีความ
เต็มใจใส่ต่อระบบรัฐสภา กระผมคิดว่าอันนี้เป็นหลักการที่สำคัญที่สุดว่าเป็นหน้าที่ของทุก ๆ
ฝ่ายที่จะต้องช่วยกันดูแล มลงในแง่ของปัญหากฎหมาย กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า

กระทบเป็นผู้มีอาวุโสหน่อย ก็จะต้องกราบเรียนว่าแม้ว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญในบางมาตรา
 ที่พูดถึง อำนาจของรัฐสภามีเพียงที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ที่ผ่านสภานิติบัญญัติมาแล้ว ก็จริงอยู่ แต่ว่ายังมีอีกมาตราหนึ่งที่กำหนดว่า สมาชิกวุฒิสภา
 นั้นยังมีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน กระทบกราบเรียนไว้แล้วว่าการ
 บริหารราชการแผ่นดินนั้น ในที่สุดจะออกมาเป็นเม็ดเงินที่เป็นเม็ดเงินที่เป็นภาษีอากรของ
 ประชาชนทั้งหลาย ถ้าหากว่าเราไม่ได้ติดตามดูแลเม็ดเงินเหล่านั้น ให้เป็นไปตามความ
 ต้องการที่แท้จริงของการออกกฎหมายงบประมาณแล้ว ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นก็ย่อมไม่เป็น
 ไปตามเป้าหมาย ในประการที่ตกลงกระทบ กระทบต้องขอกราบเรียนว่าในระหว่างที่ผ่าน
 มานั้น มีพฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเลยว่าได้มีการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินไปในลักษณะมีการ
 รั่วไหล แม้แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้กรุณาพูดถึงว่าได้มีหน่วยงานอื่นหรือวิธีการอื่นอยู่
 แล้วในการควบคุมหรือดูแล แต่ต้องถือว่า การดูแลนั้นยังไม่เพียงพอที่จะประนีประนอมให้มี
 การใช้จ่ายเงินแผ่นดินโดยถูกต้อง จึงได้เกิดกรณีตั้งที่เป็นที่ทราบกันอยู่ กระทบคิดว่าใน
 ประเทศอื่นนั้น เขามักตัวอย่างในประเทศที่เป็นแม่บทของประชาธิปไตย เขาให้ประชาชนนั้น
 เป็นผู้มีส่วนในการที่จะดูแลด้วย กระทบขอกราบเรียนว่าวิธีการนั้น ๆ บ้านเราซึ่งไม่มีวิธี
 การนั้นในภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า แทกซ์เพเยอร์ สว๊ท (Taxpayer suit) หมายถึงความว่า
 ประชากรผู้เสียภาษีนั้นมีอำนาจที่จะดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน
 ไปไม่ถูกต้อง อันที่กระทบคิดว่าบ้านเมืองเราซึ่งไม่มี แต่น่าจะมีวันข้างหน้า แล
 อย่างไรก็ตามในขณะที่บ้านเมืองของเราซึ่งไม่มีนั้น ในฐานะที่สมาชิกวุฒิสภาก็มีหน้าที่ในการ
 ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ก็มีความจำเป็นที่จะต้องติดตามดูแลว่างบประมาณแผ่นดิน
 ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ได้ใช้จ่ายไปถูกต้องหรือไม่หากว่าจะมีสิ่งรั่วไหลหรือมีการทุจริต
 เกิดขึ้น แล้วในฐานะวุฒิสภาไม่สามารถจะทำอะไรได้มากกว่านั้น แต่ก็ยังเป็นมาตรการ
 อย่างน้อยก็เป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำ ที่จะเสนอ ที่จะตั้งเป็นข้อสั่งเกต หรืออาจจะตั้งกระทู้
 ถามรัฐบาลให้ชี้แจงถึงการไม่ชอบมาพากลเหล่านั้นขึ้นได้ และอาจจะเห็นเหตุผลไปสู่การที่
 จะต้องปรับปรุงราชการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระทบคิดว่าหน้าที่อันนี้จะเป็นหน้าที่ที่เป็น
 ประโยชน์มากกว่าที่จะไม่มีประโยชน์ กระทบจึงขอกราบเรียนด้วยความเคารพต่อท่าน
 ผู้มีเกียรติทั้งสอง ซึ่งเป็นผู้อาวุโสกว่ากระทบ ด้วยความเคารพอย่างสูงว่า อันนี้ก็เป็นอีก
 ทรัพย์สินหนึ่งที่สมควรจะได้เสนอต่อที่ประชุมที่ประกอบกรณิจกรณาภิบาลของสภากับhailand

ประธานวุฒิสภา : คุณเพชร

นายกพร สุทธิธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พรี
 กฤติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ก่อนที่สภาแห่งนี้จะได้พิจารณาญัตติของท่านผู้มีเกียรติที่ได้
 เสนอเข้ามา กระผมขอขอร้องให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาญัตติธรรมนุญของเราให้
 ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาของเราที่มีอยู่ ขอได้โปรดพิจารณาตามมาตรา ๑๕๓
 เกี่ยวกับเรื่องการตั้งกรรมาธิการสามัญหรือกรรมาธิการวิสามัญก็ดี ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ได้เขียนไว้ชัดว่าวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะตั้งสมาชิกของแต่ละ
 สภาแทนหน้าที่เป็นกรรมาธิการสามัญหรือกรรมาธิการวิสามัญ แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา
 นี้ได้กำหนดไว้ชัดว่า การตั้งกรรมาธิการสามัญหรือกรรมาธิการวิสามัญนั้นกระทำได้เพียง
 ๖ ประการ คือ ๑. พิจารณาพระราชบัญญัติซึ่งสภาได้มอบหมาย ประการที่ ๒ คือ
 กระทำภารกิจตามที่สภาได้มอบหมาย และในวรรคต่อไปยังได้กำหนดไว้ชัดแจ้งว่า การ
 กระทำใด ๆ หรือการพิจารณาใด ๆ ที่สภามอบหมายจะต้องเห็นไปตามหน้าที่ที่สภามีหน้าที่
 เพราะฉะนั้นถ้าหากเราจะพิจารณาถึงตรงนี้ เราจะพิจารณาได้ความอีกว่า เกี่ยวกับพระราช
 บัญญัติงบประมาณหรือประมาณแผ่นดิน ซึ่งมีกำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๖ ได้กำหนดไว้ชัดแจ้งว่า
 งบประมาณแผ่นดินให้กระทำ เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะต้อง
 พิจารณาให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน ถ้าหากว่าพิจารณาไม่เสร็จถึง ๙๐ วัน ก็ถือว่าพระราช
 บัญญัตินั้นใช้ได้ และในมาตรา ๑๕๖ นี้เองกำหนดไว้แต่เพียงว่าอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภามีแต่
 เพียงว่าเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า
 อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแห่งนั้นเห็นเพียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ซึ่ง
 ต่างกับพระราชบัญญัติอื่นซึ่งหากมีการ เสนอเข้ามาแล้วจึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ
 สมาชิกวุฒิสภาก็ต้องมีสิทธิที่จะพิจารณาเป็น ๓ วาระ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าหน้าที่ตรง
 นี้เราจะตั้งผู้ให้คำวินิจฉัยเมื่อหน้าที่ของรัฐธรรมนูญมอบหมายให้สมาชิกวุฒิสภา หรือวุฒิสภา
 มอบหมายให้ เพียงว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องย้อนกลับไปว่าหน้าที่
 สภาแห่งนี้จะดำเนินการจัดตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือกรรมาธิการสามัญนั้นพิจารณา เรา
 จะต้องดูว่าหน้าที่เราเป็นคำไหน เพราะฉะนั้นถ้าหากกระผมคิดว่าการกระทำหน้าที่ใดที่
 นอกเหนือไปจากที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ก็จะเป็นการไม่ถูกต้อง

อีกประการหนึ่ง กระผมเห็นว่าการกระทำตรวจสอบเกี่ยวกับภารกิจซึ่งงบประมาณ
 ต่าง ๆ ด้วยความเคารพเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารคือรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ
 ใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งในกลไกของฝ่ายบริหารก็มีทั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินก็

สำนักงานประมาณก็ตี รวมทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามผู้ประพฤติกมิชอบในวงราชการซึ่งตรวจสอบอยู่แล้ว โดยเฉพาะเกี่ยวกับกรมการต่าง ๆ ซึ่งสมาชิกสภาแห่งนี้ได้มีจัดตั้งถึง ๑๖ คณะ ๑๓ คณะ ถ้าหากว่ามีกรกระทำที่ถูกตั้งหรือว่าไม่ชอบมาพากลอย่างใดก็เห็นชอบที่กรรมาธิการของสภาแห่งนี้จะได้เชิญหน่วยงาน หรือบุคคลที่อยากทราบข้อเท็จจริงมาชี้แจงได้ กระผมคิดว่ากรพิจารณาของสภาแห่งนี้ตามที่กระผมได้เสนอแนะมาคงจะเป็นประโยชน์ ชอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิทครับ

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายโกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในแนวคิดของบุคคลที่เสนอเรื่องนั้นมานั้น กระผมมีความเห็นด้วย อันนี้ก็ขออนุญาตเริ่มต้นเลยเพื่อจะได้อธิบายเหตุผลให้ชัดเจนขึ้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในเรื่องของงบประมาณแผ่นดินตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ท่านสมาชิกได้กล่าวอ้างในมาตรา ๑๕๖ นั้น เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อรัฐสภาพิจารณาอนุมัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลก็ใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินนั้นได้ไปจนตลอดสิ้นปีงบประมาณแผ่นดิน ในขณะที่กรมการปกครองกราบเรียนต่อท่านประธานว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการมาธิการตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน กระผมมองว่าในเรื่องนี้สภาผู้แทนราษฎรที่ทำงานนั้นกระผมคิดว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้อง กระผมไม่ขอกล่าวให้สมาชิกสภาแห่งนี้มองเฉพาะในด้านของมาตรการทางกฎหมายแต่กระผมอยากจะมอง ในเรื่องการทำงานร่วมกันเป็นมาตรการในเรื่องของการพัฒนาที่จะช่วยรัฐบาลได้บริหารงบประมาณแผ่นดินซึ่งเป็นเงินของประชาชนได้อีกข้างเต็มเม็ดเต็มหน่วยวุฒิสภาแห่งนี้จำเป็นที่จะต้องรับทราบ ในเรื่องที่เราอนุมัติไปแล้ว จำเป็นจะต้องมีคณะบุคคลที่จะคอยศึกษาเรื่องนั้นว่าเป็นไปอย่างไร อย่างน้อยที่สุดสภาแห่งนี้ทุกท่านจะได้รับทราบถึงการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน อย่างน้อยที่สุดความเห็นเหล่านี้จะได้เสนอแนะต่อรัฐบาล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญ คือวุฒิสภานั้นจำเป็นจะต้องให้คำแนะนำให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล เราคงจะต้องทำงานร่วมกันทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร เพื่อทำประโยชน์ให้ประชาชนได้มีความอยู่ดีกินดีอย่างแท้จริง อย่างน้อยที่สุดความเห็นที่ได้เสนอแนะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดตั้งงบประมาณในปีต่อไป กระผมเองจะไม่ขอเลขไว้ จะใช้อำนาจกับคนอื่นหรือกับคณะบุคคลอื่นอย่างไร แต่กระผมจะมองว่า สิ่งเหล่านี้วุฒิสภาควรจะได้รับรู้หรือไม่

ท่านประธานที่เคารพครับ โดยข้อเท็จจริงการรวมกิจการสามัคคีแต่ละคณะที่วุฒิสภาแห่งนี้ได้ตั้ง
ขึ้นมานั้นไม่ได้เคยติดตามงบประมาณแผ่นดินเลขมันต์น้อย กระผมขอทราบจะขอทราบ เรียนค้น
ท่านประธานว่า หากเราย้อนกลับไปดูกรรมาธิการแต่ละคณะที่เสนอเรื่องที่จะขอศึกษา
ในแต่ละเรื่องคือสมาชิกสภาแห่งนี้ ไม่มีในเรื่องของงบประมาณแผ่นดินในแต่ละปี อันนี้
พลิกคูเอกสารที่นำเสนอก็ได้ ที่เสนอขอศึกษา ๓๖๐ วัน ๓๖๕ วัน กระผมไม่เคยเห็นว่า
จะติดตามงบประมาณแผ่นดินในส่วนของการทวง ทบวงกรมต่าง ๆ เลขมันต์น้อย ถ้าไม่มี
กรรมาธิการคณะนี้ ใครครับที่จะไปศึกษา ใครครับที่จะนำข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ควรจะเป็น
มาเสนอต่อสภาแห่งนี้ ให้สมาชิกวุฒิสภาได้รับทราบโดยทั่วกัน ใครครับที่จะได้เสนอเรื่อง
เหล่านี้ต่อรัฐบาลเพื่อที่จะรับทราบว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร เรา
ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่า ในเรื่องของการติดตามงบประมาณไม่ว่าจะสำนักงานตรวจเงิน
แผ่นดินหรือในส่วนอื่นก็ตามนี้ ไม่สามารถที่จะติดตามในเรื่องนี้ได้คือปีของงบประมาณ อันนี้
เป็นข้อเท็จจริง เพราะเจ้าหน้าที่ก็ไม่พอจะแก้ไขไม่พอ แต่ลักษณะของสำนักงานคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินนั้นเป็นลักษณะของการตรวจสอบว่ามีข้อบกพร่องจะเอาผิดเอาถูก แต่
กระผมที่เสนอนั้นเป็นเรื่องของการพัฒนา เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไป
ถ้าหากว่าเราขอรับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าวุฒิสภาเป็นผู้แทนของต่างประเทศ ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยอย่างสูงต่อผู้เสนอในเรื่องนี้ที่จะให้ตั้งกรรมาธิการ เพื่อที่
จะติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน เหตุผลของกระผมนั้น กระผมมองตามข้อเท็จ
จริง และมองถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นส่วนรวม มองถึงการร่วมมือกันระหว่าง
ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐบาล กล่าวโดยสรุปกระผมคิดว่า ถ้าเป็นไปได้ก็ขอผลติดตาม
กฎหมายท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านช่วยขอพิจารณาตามเหตุผลที่ควรจะเป็น ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุทิน

นางสุทิน ชวลีเศวต : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน
ชวลีเศวต สมาชิกวุฒิสภา เท่าที่กระผมได้รับฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้
นำเสนอประเด็นแล้วทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายที่ไม่สนับสนุน ท่านประธานครับ จากข้อจำกัด
บางข้อจำกัดที่กระผมเองอาจจะทราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ ก็คือเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ในมาตรา ๑๘๖ กับมาตรา ๑๕๓ นั้น ในเรื่องของมาตรา ๑๕๓ อันนำเจ้าหน้าที่ของวุฒิสภา
ที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาั้น ในวุฒิสภาแห่งนี้เราได้มีคณะกรรมการทั้งหมด ๑๖ คณะ
แต่ในส่วนของการตั้งนั้นทนายชฎานันท์ทั้งหมด ๓๓ คณะ ในส่วนนั้นกระผมจะไม่กล่าวส่งเข้าไป

แต่คณะกรรมการของวุฒิสภาที่เราได้ตั้งกัน ๑๒ คณะนั้น กระผมเองยังเห็นว่าไม่ครอบคลุมในเนื้อหาหรือว่าสาระสำคัญที่เราจะดูแลประโยชน์ของผู้ของประชาชน โดยส่วนรวมของประเทศตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และนั่นการที่ได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมานั้นพิเศษเฉพาะหนึ่งในอำนาจหน้าที่ของมาตรา ๑๗๖ นั้น กระผมเองคิดว่าน่าจะพิจารณาได้ตามหลักการและเหตุผล เพราะในวาระที่ ๓ นั้น ได้บอกว่า การตั้งคณะกรรมการนั้นขึ้นอยู่กับอำนาจของสภา หรือตามมติสภา ถ้าสภาแห่งนี้อนุมัติ กระผมเองคิดว่าขอบเขตอำนาจหน้าที่นั้นน่าจะเพียงพอที่จะทำงานได้ ที่กระผมอภิปรายสนับสนุนในประเด็นนี้ก็เพราะว่า คณะกรรมการสามัญ ๑๒ คณะนั้น ย่อมมีหลักจำกัดในการที่จะพิจารณาแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความข้อของคณะกรรมการนั้น ๆ

อีกประการหนึ่งเราได้มีคณะกรรมการวิสามัญ สำหรับพิจารณาว่าจะราชบัลลังก์งบประมาณ ซึ่งจะตั้งในระหว่างที่กฎหมายงบประมาณเข้ามา แต่ระหว่างนั้นคณะกรรมการที่ตั้งมาเพื่อพิจารณาศึกษางบประมาณนั้น ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะไปดูแลให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพียงแต่ศึกษาแล้วก็มารายงานในที่ประชุม ซึ่งกระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมในฐานะสมาชิกวุฒิสภาคนหนึ่งได้รับรายงานค่อนข้างน้อยในเรื่องการงบประมาณแผ่นดินของชาติ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาว่าจะงบประมาณที่ได้ผ่านไปแล้ว นอกจากกระผมจะได้รับทราบเพียงส่วนเดียวจากคณะกรรมการบางท่านที่เป็นกรรมการอยู่ ไม่ว่าจะเป็นท่านวุฒิสภาวิเศษ ซึ่งท่านเหล่านี้ท่านก็ได้เป็นกรรมการอยู่ แต่คล้ายๆกับตามด้วยเหตุผลของกระผมมันกระผมอยากจะทำให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้รับการพิจารณาว่า ถ้าเราตั้งกรรมการขึ้นมาแบบนี้มันจะเกิดผลดีมากกว่าผลเสียและเรื่องของบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาจะเสื่อมเสีย หรือจะอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละบุคคล ที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งท่านเป็นประธานคณะกรรมการการศึกษา ขออนุญาตเอื้อยี่ท่านเกาะหลัก ท่านได้พูดไปแล้ว แต่กระผมคิดว่าขอบเขตบางลางหรืออำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาบางอย่างนั้น ไม่ว่าจะน้อยอยู่ ณ จุดใด ทั้งนอกและในเวลาราชการี่ของเราก็ปรากฏอยู่ว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภา และนั่นขอบเขตในการที่จะไปปกป้องงบประมาณแผ่นดินนั้นพวกเราย่อมทราบว่าเป็นหน้าที่ที่เราจะต้องดูแล ถ้าหากว่าเราไม่มีคณะกรรมการขึ้นมาปกป้องหัวโขนนี้ เราจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ตรงๆ โดยไม่ขออนุมัติจากสภานั้นกระผมคิดว่าคณะกรรมการสามัญทั้ง ๑๒ คณะนั้น อำนาจของสภาอาจจะไม่ครอบคลุมถึง และนั่นกระผมคิดว่าถ้าหากเราตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งน่าจะมีความเหมาะสม ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองฯ สัมภาษณ์

นายสมภพ โทษะภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับฐานะที่เสี่ยงของวุฒิสภา กระผมจะไม่กล่าวถึงอดีตของท่านสมาชิกที่ขอเสนอมา กระผมเห็นว่าท่านมีเจตนาดี แต่ที่กระผมต้องลุกขึ้นมาบรรยายเวลาของสภาเพราะเหตุว่ามีบางท่านได้เสนอความคิดเห็นว่าวุฒิสภานั้น มีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญได้รับรองเอาไว้ ถ้ามาวิเคราะห์แต่มาตราแล้วทำได้ทุกอย่าง อันนี้กระผมเป็นห่วง รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้จริงว่าวุฒิสภามีหน้าที่ควบคุมราชการบริหารแผ่นดิน แต่ความสำคัญเราต้องแปลคือไปว่าควบคุมในลักษณะอย่างไร โปรดระลึกว่าเราเคยมีรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้อำนาจวุฒิสภาเปิดอภิปรายทั่วไปวางใจได้เช่นเดีวกัน แต่ต่อมาก็มีการแก้ไขใหม่ที่มีอำนาจเช่นนั้น ถ้าจะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยตรง เราจะมีอะไรมีแต่การคุกคามเมื่อเปิดอภิปรายไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะแปลความเอาเองว่าเป็นคำนำหน้าของวุฒิสภาเช่นนั้นหรือซึ่งมันเองที่กระผมห่วงมาก โปรดกล่าวได้เข้าใจว่าทุกคนเข้าใจเวลาเขามองวุฒิสภา เมื่อภายหลังมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ลดอำนาจวุฒิสภาลงไปแล้วมันแต่ประธานรัฐสภาก็เป็นประธานสภาผู้แทนฯ เราอย่าคิดว่าเราจะมีอำนาจมากอันนี้กระผมเป็นห่วง เพราะในสภาของคนที่นั่นเองเขาจะชอบรั้งกับถือหรือไม่ว่าถ้าจะอ้างบอกว่าเราจะตั้งคณะกรรมการที่กิจการที่อยู่ในงานของวุฒิสภานั้น กิจการอื่นอยู่ในงานของวุฒิสภามีอะไร ก็จะไปแปลคำนำหน้าที่ควบคุมราชการบริหาร กระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่าไม่น่าจะไปถึงขั้นนั้นว่าทำอะไรได้ทุกอย่าง ซึ่งกระผมเห็นอยู่หลังๆ เห็นคือว่า ถ้าจะควบคุมคือตั้งกระทู้ถาม

อีกประการหนึ่ง ในด้านของกฏที่จะตรวจสอบงบประมาณนั้นโปรดระลึกว่าเวลาพิจารณางบประมาณนั้นเราอยู่ในฐานะอะไร มีคำกล่าวว่าวุฒิสภาเป็นหนึ่งเสียงสภาผู้แทนราษฎร เป็นกระบอกเงาที่คอยส่องให้เห็นว่ากิจการที่สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านไประบี่มีลักษณะอย่างไร แต่ไม่ใช่ที่จะไปพิจารณาถึงผลงานของวุฒิสภาที่ผ่านมาแล้ว อย่างงบประมาณใช้จ่ายถูกต้องหรือไม่ นี่ไม่ใช่เสียงสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็มันจะกลายเป็นเสียงรัฐบาลคล้อยไปควบคุมรัฐบาลเขาไป เพราะเขาเป็นคนใช้จ่าย

อีกประการหนึ่ง กระผมเห็นเท่าที่ผ่านมาเวลาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว วุฒิสภาเข้ามาเวลาเพียง ๑๕ วัน จะให้เห็นหรือหรือไม่เห็นสอบกมีได้เช่นนั้นเอง วุฒิสภาไม่มีหน้าที่ ไม่มีอำนาจที่จะบอกว่างบนี้ไม่ควรจะใช้

จำนวนนี้ไม่ควรจะให้ กระทบวงนั้นไม่ควรจะมีอำนาจจับงบประมาณมาก อะไรต่าง ๆ เราไม่มีอำนาจเพียงแต่ส่วนรวมเห็นว่าเห็นชอบไม่เห็นชอบ ก็เมื่อลักษณะเช่นนี้แล้วเราจะไปดูว่าเขาใช้เจ้าช้ออย่างไร กระทบเองรู้สึกตะขิดตะขวงใจถ้าเปรียบเทียบกับสภาผู้แทนราษฎร เขาแล้ว เขามีอำนาจ เขาแปรญัตติข้อเสนอตัดได้ถึงแม้จะเพิ่มไม่ได้ก็ตาม แต่เมื่อเขาตัดไปแล้วไปชวนในรูปอื่นหรืออย่างไรเป็นเรื่องของเขา แต่วุฒิสภาไม่มีอำนาจหน้าที่เช่นนั้นแล้วเรากลับจะทำในลักษณะในทางลึกลงไป กระทบเป็นห่วงข้อเสียวุฒิสภาจะถูกคำเหน็ดและอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าเราตั้งคณะขึ้นมาทำงานจริง ๆ ใครจะเดือดร้อน ท่านสมาชิกก็ได้รับรองไว้แล้วว่าสภาผู้แทนราษฎรเขาตั้งของเขายอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการในสภามหาและติดตามผลงานงบประมาณรายจ่ายประจำปี คนที่ให้คำชี้แจงได้คือข้าราชการ สภาผู้แทนราษฎรเรียกอีกทีหนึ่ง วุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา เรียกข้าราชการลกลไปอีก เป็นการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งกระทบเห็นใจข้าราชการถ้าหากถูกซักถามในลักษณะเช่นนี้จะเอาเวลาที่ไหนไปปฏิบัติราชการ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าถ้าหากสภาผู้แทนราษฎรเขาได้ทำหน้าที่อยู่แล้ว กระทบคิดว่าวุฒิสภาน่าที่จะไม่ต้องทำเช่นเดียวกับเขาเพราะ โดสเฉพาะกระทบในฐานะที่เคยผ่านชีวิตราชการ และได้ฟังมาแล้วเห็นใจข้าราชการที่ถูกซักถาม ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วมาจะวุฒิสภาเข้าอีก ความเสื่อมเสียก็จะเกิดขึ้นมามาก อันข้อผูกพันเป็นข้อคิดเป็นข้ออ้างมากด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเอกชัยครับ

นายเอกทัต เอกหาญกุล : กราบขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ กระทบผม นายเอกชัย เอกหาญกุล สมาชิกวุฒิสภา กระทบผมหากจะทราบเรื่องอย่างนี้ว่าเท่าที่สมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว กระทบคิดว่าเจตนาในการทำงานของทุกท่านนั้นคงจะตรงกัน แต่วิธีกาที่เราจะทำเพื่อช่วยบ้านช่วยเมืองนั้นอาจจะต้องกันท่านประธานที่เคารพ ภาพลักษณ์ในอดีตของวุฒิสภานั้นส่วนใหญ่เรามองว่าเป็นสภาตราสาร ส่วนใหญ่เรามองว่าเป็นสภาฝึกม้า นี่คือภาพลักษณ์ในอดีตที่ประชาชนแม้กระทั่งสื่อมวลชนเรามองว่าเป็นอย่างนั้น แต่ในวุฒิสภาชุดนี้กระทบผมยืนยันได้ว่าเราไม่ได้เป็นอย่างนั้น ทุกท่านได้ทำหน้าที่อย่างเต็มสุดความสามารถที่รักษาผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ จะสังเกตได้จากการพิจารณาร่างกฎหมายก็ดี ในขณะทำงานกรรมาธิการชุดต่าง ๆ ก็ดีนั้นทุกท่านได้ทำอย่างเต็มที่เต็มสติกำลังที่มีอยู่ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้เราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในระหว่างที่พิจารณานั้น

กระทบได้รับเอกสารชิ้นหนึ่ง คือท่านผู้แทนราษฎรท่านได้ให้เกียรติเชิญไปพบข้างนอกนั้น
 เพราะท่านสนใจเรื่องกฎหมายฉบับนี้ว่า จะพิจารณาอย่างไร ซึ่งกระทบก็กล่าวว่าในส่วน
 ของวุฒิสภามีกรรมการคิดว่า ในขณะที่ทุกท่านมีความเป็นอิสระในการที่จะพิจารณาร่างพระราช
 บัญญัติทุกฉบับ ในหนึ่งเราทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม นี่คือสิ่งที่กรรมการเขาเขียนไปยังท่าน
 ผู้แทนราษฎรที่มีเกียรติ เมื่อกลับมาดูในบทบาทของวุฒิสภา เรากระทบยังเห็นตัวอครีบว่าสิ่งที่
 เราควรจะต้องเข้าไปดูแลหรือว่าศึกษานั้นมีความจำเป็นจริง ๆ ท่านประธานที่เคารพ
 เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของศักดิ์ศรี แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของผลประโยชน์ของประชาชน ในเมื่อ
 วุฒิสภาเราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณไปแล้ว สิ่งที่น่าจะศึกษาและติดตามต่อไปนั้น
 เราคงจะเข้าไปดูในขอบเขตว่า โครงการต่าง ๆ ที่ตั้งไว้กับการใช้จ่ายเงินนั้น ลักษณะ
 เป็นอย่างไร เราคงไม่ไปล้วงลึก หรือพูดง่าย ๆ ว่าเราไม่ได้ไปจับผิดข้าราชการต่าง ๆ
 เหล่านั้น ตรงนั้นน่าจะเป็นบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาเราได้ ถามว่าถ้าหากเราไม่ตั้งคณะ
 กรรมการขึ้นมา เราสามารถทำได้ไหม เท่าที่ผ่านมาถึงแม้ว่าเราจะมีกรรมการถึง
 ๑๖ คณะ อย่างที่ทราบ ๆ ไม่มีคณะไหนเลยไปดูแลเรื่องงบประมาณการใช้จ่าย แต่ถ้าเรา
 มีคณะกรรมการชุดนี้แล้ว กระทบเชื่อว่าบทบาท ทั้งท่านลง หน้าที่ของท่านสมาชิกวุฒิสภา
 นั้นค่อนข้างจะคลุมเครือ เราไม่ใช่วิชีที่ว่าวิชีที่เชิญหน่วยราชการต่าง ๆ นั้นเข้ามาชี้แจง
 ใช้อำนาจบาตรใหญ่ แต่การเชิญมานั้นในลักษณะปรึกษาหารือร่วมกัน ในลักษณะที่เห็นว่า
 สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ นี่คือบทบาทและทั้งท่านลงของสมาชิกวุฒิสภาเพราะฉะนั้น
 กระทบคิดว่าจะเป็นสิ่งที่ประโยชน์อย่างมาก ถ้าสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ได้มีการตั้งคณะ
 กรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาและดูแลการใช้จ่ายงบประมาณ พูดง่าย ๆ ว่าช่วยกันทำ ช่วยกันดู
 ไม่ใช่ช่วยกันจับผิด ตรงนี้เองที่กระทบสมัยก่อนออกจะเขียนว่าไม่ใช่เรื่องศักดิ์ศรี แต่เป็น
 เรื่องที่กระทบคิดว่าน่าจะเป็นหน้าที่หนึ่งของสมาชิกวุฒิสภาในการที่เข้าไปช่วยดูแลกัน เป็น
 บทบาทซึ่งกระทบคิดว่าน่าจะกระทำ ขอพระคุณมา

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ กระทบที่เราได้อภิปรายกันมาพอสมควร
 แล้ว ผมจะขอหารือว่าจะสมควรปิดอภิปรายหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายแล้ว
 กรุณาบอกขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณาบอกขึ้นครับ
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญคุณวิฑูรย์อภิปรายสรุป

นายวิฑูรย์ โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานครับ กระผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่าน ซึ่งได้ให้ข้อสังเกตซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ท่านประธานครับ กระผมขอสรุปประเด็นสั้น ๆ ว่า

ประเด็นแรก อำนาจของวุฒิสภามีหรือไม่ ในการตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามการใช้งบประมาณประจำปี พ.ศ.๖๒ ล่างที่กระผมได้เสนอญัตตินี้ ท่านประธานครับ ใครที่จะเป็นผู้พิจารณาว่าวุฒิสภามีอำนาจหรือไม่ กระผมเชื่อว่าผู้ซึ่งพิจารณานั้นก็คือวุฒิสภาแห่งนี้ ที่เราจะกำหนดบทบาทและหน้าที่ตัวของเราว่าเราจะมีขอบเขต มีความรับผิดชอบในการทำงานแค่ไหน กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่ากระผมอาจจะมีความคิดที่ค่อนข้างจะแปลก กระผมเป็นคนแรกนะครับท่านประธานที่ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี ถาพนายกรัฐมนตรี และให้มาตอบในสภา เป็นคนแรกที่เสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งก็คือชุดที่พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาจราจร ซึ่งเป็นสิ่งซึ่งวุฒิสภาอาจจะไม่ได้ได้เคยดำเนินการลักษณะอย่างนั้นมาก่อน แต่กระผมว่ามันคือทัศนคติใหม่ที่เห็นว่าวุฒิสภานั้นน่าจะมีส่วนบทบาท แทนที่เราจะบิดตัวเองอยู่ในขอบเขตซึ่งเราจำกัดในท้องมิด ๆ เราน่าจะเปิดไปดูโลกภายนอกเขาบ้างว่าเกิดอะไรขึ้นข้างนอก ที่เราได้อนุมัติให้ความเห็นชอบไปนั้นเกิดอะไรขึ้น มีข้อวิพากษ์วิจารณ์กันมากมายว่ามีปัญหาในการจัดสรรงบประมาณ มีปัญหาในการใช้จ่ายเงิน มีการรั่วไหล มีการทุจริตเกิดขึ้น แต่ในฐานะซึ่งเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเราไม่ได้ทำอะไรเลย ล่างนั้นหรือครับ กระผมเห็นว่าอันนี้เป็นสิ่งซึ่งเราจะต้องกำหนดบทบาทของตัวเอง ที่จะทำให้วุฒิสภานั้นเป็นที่เชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ ท่านประธานครับงบประมาณที่เราได้อนุมัติไปนั้นเป็นจำนวนถึงหลายแสนล้านบาท ซึ่งต้องพิจารณาทุกทศปี เราต้องรู้แล้วว่า เป็นงบประมาณซึ่งมีความสำคัญต่อการบริหารของประเทศชาติ และรัฐธรรมนูญกำหนดว่าวุฒิสภาจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ การให้ความเห็นชอบนั้นที่เป็นประเด็นที่สำคัญว่าเราจะต้องเข้าไปมีส่วนรับผิดชอบ และมีส่วนผูกพันด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่รับผิดชอบในเรื่องนี้แล้ว กระผมเห็นว่าเราได้ละเลยโอกาสที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของเรา ท่านประธานครับ สมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้แสดงขอบเขตอำนาจ ว่าเราได้ถือคิดอำนาจในเรื่องของการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แต่กระผมเห็นว่าเราก็ยังมีอำนาจตามมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญที่จะสามารถตรวจสอบ ควบคุมดูแลการบริหารแผ่นดินกันได้ ซึ่งอำนาจในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญนั้น เพื่อศึกษาติดตามการใช้จ่ายเงินลักษณะ

อย่างนี้ ก็คืออำนาจอย่างหนึ่งซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดและเปิดช่องไว้ให้ได้ แม้ว่าเราจะยื่น
 ผู้ดัดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลไม่ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าวุฒิสภาทำอะไรไม่ได้เลย
 เราตั้งกระทู้ได้ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญศึกษาได้ นั่นคือสิ่งซึ่งเราทำได้ในขอบเขตและ
 อำนาจหน้าที่ของรัฐธรรมนูญ ถ้าเราไม่รู้จักใช้อำนาจสองเรานั้นก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย
 ท่านประธานครับ การพิจารณาในวันนี้จะเป็นการชื่อนาตของวุฒิสภาว่า วุฒิสภาชุดนี้ได้
 ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตัวเองขนาดไหน ได้วางหลักเกณฑ์แนวทาง
 ขอบเขตในการปฏิบัติของตัวเองอย่างไร และมีความรับผิดชอบในสิ่งซึ่งเราได้ตัดสินใจไป
 แล้วอย่างไร กระผมขอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้โปรดใช้ดุลพินิจพิจารณาอย่างรอบคอบและ
 ถี่ถ้วน ทอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรตั้งคณะ
 กรรมาธิการวิสามัญ เพื่อติดตามการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ตาม
 กำหนดเวลาและระยะเวลาที่ผู้เสนอได้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น
 (มีสมาชิกยกมือ ๒๗ ท่าน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น
 (มีสมาชิกยกมือ ๑๘ ท่าน)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เห็นชอบด้วย ๒๗ ท่าน ไม่เห็นชอบด้วย ๑๘ ท่านนอกนั้น
 ไม่ออกเสียง เป็นอันว่าเห็นชอบด้วยกับญัตติที่ผู้เสนอได้เสนอ ให้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้น
 ขอให้ผู้เสนอเสนอจำนวนกรรมาธิการ

นายวิชัย โภสุวรรณเงินดา : ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอกรรมาธิการ
 ๒๙ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นรองอื่นไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นรองอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่ามีจำนวน ๒๙ ท่าน เห็นเสนอรายชื่อ

กรรมาธิการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายวิชัย โภสุวรรณเงินดา : ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตเสนอรายชื่อ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อติดตามการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๖

- ๑. นายกรพจน์ คัสวินวิจิตร
- ๒. นายโกวิท สุรัสวดี
- ๓. นายโกวิทช์ โปษยานนท์
- ๔. นายไกรยุทธ ชีระศาสนันท์
- ๕. นายศุภสิทธิ์ ศิริวรรณ
- ๖. นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
- ๗. นายเผ่าเทพ อุปการนิเทศธร
- ๘. นายไพศาล กุมารชัยสิทธิ์
- ๙. นายพิชัย วาสนาส่ง
- ๑๐. นายประสิทธิ์ คงยิ่งศิริ
- ๑๑. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
- ๑๒. นายไพบูลย์ ช่างเวียง
- ๑๓. นายพนัส สิมะเสถียร
- ๑๔. นายทวี หนุณักดิ์
- ๑๕. นายชอุภ กิ่งเกตุ
- ๑๖. นางฤดี จิวาลักษณ์
- ๑๗. นายวิโรจน์ นวลนธ
- ๑๘. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
- ๑๙. นายวรากรณ์ สามโกเศศ
- ๒๐. นายสมชัย กุญพันธ์
- ๒๑. นายสุธี สิงห์เสนห์
- ๒๒. พลอากาศเอก สามารถ โสคสิทธิ์
- ๒๓. นายศรินทร์ นิมมานเหมินท์
- ๒๔. พลเอก ศรินทร์ ชูปล้ำ
- ๒๕. พลตำรวจโท สมควร ทวีกุล
- ๒๖. นายเคนก เหล่าธรรมทัศน์
- ๒๗. นายเอกชัย เอกหาญกุล
- ๒๘. นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ
- ๒๙. นายสุชน ชาลีเครือ

ประธานวุฒิสภา : รอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเสนอกรรมาธิการท่านอื่น
อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าทั้ง ๓๙ ท่านเป็นกรรมาธิการ เชิญท่าน
เลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายนิธิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รวบรวมคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อติดตามการใช้งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๖

- ๑. นายกรพจน์ คัสวินวิจิตร
- ๒. นายโกวิท สุรัสวดี
- ๓. นายโกวิทช์ โปษยานนท์
- ๔. นายไกรยุทธ ชีระศาสนันท์
- ๕. นายศุภสิทธิ์ ศิริวรรณ
- ๖. นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
- ๗. นายเผ่าเทพ อุปการนิเทศธร
- ๘. นายไพศาล กุมารชัยสิทธิ์
- ๙. นายพิชัย วาสนาส่ง
- ๑๐. นายประสิทธิ์ คงยิ่งศิริ
- ๑๑. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
- ๑๒. นายไพบูลย์ ช่างเวียง
- ๑๓. นายพนัส สิมะเสถียร
- ๑๔. นายทวี หนุณักดิ์
- ๑๕. นายชอุภ กิ่งเกตุ
- ๑๖. นางฤดี จิวาลักษณ์
- ๑๗. นายวิโรจน์ นวลนธ
- ๑๘. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
- ๑๙. นายวรากรณ์ สามโกเศศ
- ๒๐. นายสมชัย กุญพันธ์
- ๒๑. นายสุธี สิงห์เสนห์
- ๒๒. พลอากาศเอก สามารถ โสคสิทธิ์
- ๒๓. นายศรินทร์ นิมมานเหมินท์
- ๒๔. พลเอก ศรินทร์ ชูปล้ำ
- ๒๕. พลตำรวจโท สมควร ทวีกุล
- ๒๖. นายเคนก เหล่าธรรมทัศน์
- ๒๗. นายเอกชัย เอกหาญกุล
- ๒๘. นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ
- ๒๙. นายสุชน ชาลีเครือ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ถือว่าที่ประชุมได้เห็นชอบด้วยกับญัตติซึ่งมีใน
๓ ประเด็นนะครับ ในประเด็นที่ ๑ ก็คือการตั้งกรรมาธิการ ซึ่งเราได้ตั้งไปแล้วประเด็น
ที่ ๒ ก็คือกำหนดระยะเวลา ๒๗๐ วัน ตามที่ผู้เสนอได้เสนอ และอนุมัติให้ดำเนินการนอก
สมัยประชุมได้ด้วย

ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันหมดระเบียบวาระประชุมแล้ว ผมต้องขอประธานโทษที่ได้ล่วงเลยเวลา
มานาน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๕ นาฬิกา

ผู้จัดทำรายงานการประชุม

รุจิรา เนตรบุตร	สุภาภรณ์ ภาลัยศักดิ์
ทิพรัตน์ แก้วสุขโข	สมบัติ อิ่มโอบษฐ์
สรยุทธ ปัดมถนอม	สิริวราภรณ์ โชติพันธ์
วิมล แจ่มอัฒณะ	อรสา เจียมเจวีญ
ธีรวราภรณ์ ไคว่กระโทก	ภาวนา ภักดิ์ศรีทัน
ชพเสาว มีสัมพันธ์	สุชาดา กมะระภา
ศิริลักษณ์ แซ่ตั้ง	อนงค์ งานเลิศ
สำรวม ผลประสิทธิ์	

คณะกรรมการการตรวจการปกครอง และพิจารณาเปิดหรือปิดงานการปกครอง

พิกัด	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลอากาศโท ทนง เดชะตุงคะ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลเอก วันชัย ไชยชนะกุล รองประธาน คนที่ ๑	
๓.	พลเอก ประเสริฐ สารฤกษ์ รองประธาน คนที่ ๒	
๔.	นายไพฑูริย์ วิพัฒน์กุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๕.	นายไพฑูริย์ อภิการนิตเพ็ญศรี รองเลขาธิการคณะกรรมการ	
๖.	พลเรือโท เกษมศักดิ์ พรหมบุตร	
๗.	พลตรี บุตรธ สัมพันธ์	
๘.	พลเรือตรี ประสพ จันทวิชัย	
๙.	พลโท บัณฑิต ไตรมเสน	
๑๐.	พลตรี ทนง วันระจิราภะ	
๑๑.	พลโท ขุนศรี สุวานันท์	
๑๒.	พลเอก ไพโรจน์ จันทวิไล	
๑๓.	นายพิงหน่อ สันกำแพง อ.ลพบุรี	
๑๔.	พลตรี สมศักดิ์ สมังจันทร์วิเศษ	
๑๕.	พลเรือเอก สุนทร กระเศษ	
๑๖.	พลอากาศโท สุวัฒน์ ขุนดลศักดิ์	
๑๗.	พลเรือโท สุวัฒน์ รัตนพลชัย	

รายงานโดย วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

อธิบดีกองบัญชาการปกครอง
 หน้าที่.....
 วันที่.....

LIRT